

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 8th December 1952.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, Madras, at two of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Minimum Wages Act.

* 332 Q.—SRI B. LAKSHMINARASA RAJU: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have put into operation the Minimum Wages Act, in respect of agricultural labourers; and if so, what is the minimum fixed; and

(b) if the Act has not been extended to agricultural labourers, when they propose to do so?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“(a) No, Sir.

“(b) As soon as the information available is notified for objections and orders are finally passed by Government.”

SRI B. LAKSHMINARASA RAJU:—“ఇదివరలో ఇలాంటి ప్రశ్న వచ్చినప్పుడు ఒక విచారణ కమిటీని నెస్తామని చెప్పాయి. ఆ విచారణ కమిటీలో సభ్యులెవ్వరో చెబుతారా?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Sir, I do not think I have said that we are appointing a Committee. I said that the Economic Adviser has been carrying on an investigation and that the investigation is finished now. The subject-matter is placed before the Board of Revenue, the Commissioner of Labour and the Director of Agriculture for their recommendation. As soon as objections, if any, are available, final orders will be passed by the Government.”

SRI V. SRI KRISHNA:—“విచారణల తంతు కొంతకాలం, తయారైన రిపోర్టులు చెదలు పట్టడం కొంతకాలం, ఆ పిమ్మట తిరిగి విచారణలు చేయిస్తామని చాలాకాలం యీటనే చేస్తున్నారు. తీరా నివేదికలు తయారైన తరువాత ఏ ఒక్క జిల్లాకు మాత్రమే వర్తించేట్లుగా బిల్లులను తయారు చేస్తున్నారు. ఇకమిందు ఆలా చేయక ఒక సమగ్రమైన బిల్లును యీవఱి రాష్ట్రానికి వర్తించజేస్తూ ఈ శాసన సభలో ప్రవేశ పెడతారాండీ?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“I don't agree with the hon. Member's many assumptions. As I said, final orders of Government will be passed after the objections are available.”

[8th December 1952]

SRI T. NAGI REDDI:—“ Enquiry చేసేటప్పుడు ప్రశాస్తలను, ప్రజా ప్రతినిధులను కలుసుకొని, వారి అభిప్రాయాలను తెలుసుకోవటానికి ? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“ The enquiry was conducted by the Economic Adviser and his report will be published and public opinion will be elicited. After that, final orders will be passed.”

Dispute between the workers and the management of the Rajamony Motor Transport, Tiruchirappalli.

* 335 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN:** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have received a petition from the workers of the Rajamony Motor Transport in Pudukkottai Division, Tiruchirappalli, that the management have failed to implement the award of the Industrial Tribunal appointed to adjudicate between them and the management in their disputes regarding wages, etc.; and

(b) what action the Government have taken to enforce the award?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“ (a) Yes.

“ (b) As the management failed to implement the award in full, the Collector of Tiruchirappalli was instructed to check the claims of the workers from the registers of the company in consultation with the Labour Officer, Tiruchirappalli, and to take necessary action to recover the amounts and to disburse them to the workers concerned. The Labour Officer however reported that the claims were found excessive to what the workers were entitled and he asked the Secretary of the Union to furnish a correct list of claims. The union has not so far sent a correct list. The question of determining the amounts due to the workers under the award is under the consideration of Government.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“ May I know when the order was sent to the Collector? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“ I would like to have notice.”

SRI M. PALANIYANDI:—“ தொழிலில் கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு எப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டது ? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“ I would like to have notice.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“ Are the Government aware that the management are resorting to all sorts of methods to circumvent the award and the Inspectors are unable to keep peace with the wrath of the management against the workers? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“ Yes, Sir, the Government are aware of that. Therefore, we have now suggested that the Labour Officer should contact the Union and the

8th December 1952]

management to find out if both parties will be agreeable to conciliation by a Committee. The Union and the management are being approached in the matter afresh."

SRI S. NARAYANAPPA :—" On a point of information, Sir. All the questions that were postponed on the previous day have not been included in to-day's list."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member should have written to me requesting the renewal of his questions. He has not done so. So the answers to those questions will be printed in the proceedings."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Is it not the policy of the Government to order conciliation in cases where the management refuse to implement the award of an Industrial Court? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" This is with regard to the latest report that the management have changed the grades of workers. We are trying to find out if there is truth in that allegation and settle the matter out of Court if possible."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Is the failure to implement the award of the Industrial Tribunal due to the fact that it was favourable to workers? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am afraid I have not made myself clear. With regard to the first decision, I have not got the date here. Probably in March 1951 or so, the first decision was arrived at. This is with regard to the report about the regrading of the workers."

SRI M. PALANIYANDI :—" இதுமாதிரியாக பல தீர்ப்புகளை அமுல் நடத்தாத நிர்வாகஸ்தர்களைப் பராசிக்கூஷன் செய்ய சர்க்கார் முன் வருமா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Certainly, if definite instances are brought to our notice, we shall try to give the best help possible to the workers."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Is it not a fact that the dispute itself centered round the grading of workers, and if so, where is the need for further conciliation, especially when the Tribunal has given its award? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The second report was that the management have tampered with the wages, attendance register, etc., and so it was difficult to determine correctly the amount due to each worker, whereas the first report was that basic wages for different categories should be fixed. These are two different matters for investigation."

Grant of interest-free loans to handloom weavers.

* 336 Q.—**SRI PRAGADA KOTAIAH** : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state the action taken by the Government regarding the recommendation made by the Madras Handloom Committee at its meeting held on 4th August

[8th December 1952]

1952 that the Government should grant interest-free loans of Rs. 25 each to handloom weavers willing to join co-operatives, whether the co-operative undertakes to work the Relief Scheme or not?

THE HON. SRI D. SANJIVAYYA:—"The Registrar of Co-operative Societies has been instructed to submit necessary proposals to Government as and when there is a real demand for the grant of interest-free loans for handloom weavers to join Weavers' Co-operative Societies."

SRI PRAGADA KOTAIAH:—"May I know, Sir, when the Government passed orders and whether the Registrar has made any proposal so far?"

THE HON. SRI D. SANJIVAYYA:—"I cannot at the moment give the date on which the order was passed. But so far as the proposal from the Registrar is concerned, we have not received any."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Ever since this High Power Committee's report was submitted and accepted by Government and about which much was made on the floor of the House during the last Budget session, may I know the total amount that has been disbursed to the handloom weavers for joining co-operative societies and how many members have joined so far?"

THE HON. SRI D. SANJIVAYYA:—"Since the introduction of the relief scheme, about 8,000 weavers have joined."

SRI C. V. K. RAO:—"Have the Government extended this concession of interest-free loans to handloom weavers in all districts without partiality?"

THE HON. SRI D. SANJIVAYYA:—"Without any partiality whatsoever."

SRI K. R. VISWANATHAN:—"May I know why many of the co-operative societies are not undertaking to work the relief schemes even though they are intended for the members of the societies?"

THE HON. SRI D. SANJIVAYYA:—"The main difficulty is with regard to the fact that yarn is available in free market, probably at cheaper rates than from the co-operative societies. Therefore, those weavers who are outside the co-operative movement are not willing to join the co-operative societies. That is one reason, the second reason being that some of the weavers are under the control of those who are known as 'master weavers'. So they are not at liberty to join the co-operative societies."

SRI P. RAMAMURTHI:—"During the last session it was said that the Government sanctioned a sum of fifty lakhs of rupees for enabling handloom weavers to join the co-operative societies. In view of the fact that a major portion of this has not been

8th December 1952]

utilized, will the Government take it that the High Power Committee is a failure and cannot meet the situation in which the handloom weavers are placed? ”

THE HON. SRI D. SANJIVAYYA :—“ I do not think that this scheme has been a failure. But in the light of the fact that a huge amount has not been utilized, we will reconsider the position.”

DR. K. B. MENON :—“ What is the percentage of weavers who are members of co-operative societies? ”

THE HON. SRI D. SANJIVAYYA :—“ I cannot say at the moment.”

SRI M. JAGANNATHAM :—“ Arising out of the Hon. the Minister's reply that some 8,000 weavers have joined the co-operative societies, I would like to know how many of them are Harijans? ”

THE HON. SRI D. SANJIVAYYA :—“ A fresh question may be put.”

SRI S. NARAYANAPPA :—“ Is it a fact that wages have been reduced from six annas to five and a half annas for weavers who are working under the Relief Scheme? ”

THE HON. SRI D. SANJIVAYYA :—“ Not anything that I know of.”

Legislation regarding inams.

* 337 Q.—SRI T. VISWANATHAM : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum from (1) Badigandi Suryanarayana; (2) Badigandi Erakayya; (3) Butharayavalsa Ramudu; and (4) Aduri Ramudu, inamdars, requesting early legislation on inams providing fair compensation and right to personal cultivation in the case of small inamdars; and

(b) whether the Government have under contemplation any comprehensive legislation on inams?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) Yes. The Government have examined the memorandum. They do not consider that legislation on the lines suggested therein is called for.

“ (b) No.”

SRI T. VISWANATHAM :—“ I can understand the Hon. the Minister saying that he does not propose to bring in legislation on the lines suggested by the petitioners. But why do not the Government, knowing all the troubles in the inam areas, think of a comprehensive legislation? ”

[8th December 1952]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"They are proposing to have a legislation, Sir, to cover such cases wherein the High Court has said that the inams would not come under the definition of 'estate'."

SRI S. VEMIAH:—"When was this representation received by the Government, Sir?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I cannot exactly tell the date. But it was some time ago."

SRI B. SANKARAYYA:—"1949 వ సంవత్సరంలోనే ఈనాం రద్దు బిల్లును పార్లమెంటులో ప్రభుత్వం వాదనం చేసింది. కాని ఇంతవరకు ఆలా చేయ నందు వల్ల రైతుల ఎన్నో కష్టాలు, నష్టాలు పాలుగావలసి వస్తోంది అని ప్రభుత్వంవారికి తెలుసా? అయితే ఈ నామూల రద్దు బిల్లును వెంటనే తీసుకొని వస్తారా?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I am aware of the difficulties of the ryots. That is why I am trying to bring in legislation."

SRI G. LATCHANNA:—"Does the Bill recently published in the *Fort St. George Gazette* contain this legislation, Sir?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I think that is not the Bill. It relates to some other subject."

SRI C. V. K. RAO:—"In a recent press report it was said that the Government would come before this House with a comprehensive agrarian legislation. Can the Hon. Minister give us an idea of this legislation and when it will be brought in?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I am not responsible for the use of the word 'comprehensive' in the press report."

SRI CHANDRA RAMALINGIAH:—"ప్రభుత్వం తెచ్చే బిల్లు రైతులకు అనుకూలంగా ఉంటుందో లేక ఈ నాందార్లకు అనుకూలంగా ఉంటుందో చెబు తారా?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"For the benefit of the ryots, Sir."

Grant of permits by the Regional Transport Authority, Malabar.

(b) * 338 Q.—**SRI A. APPU:** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether it is a fact that one P. Pachukutty applied for stage carriage permits to the Regional Transport Authority, Malabar, as early as October and November 1951 for the Calicut-Balusseri via Kakkodi route and Calicut-Perambra via Kakkodi and Balusseri route;

(b) whether in pursuance of those applications the Regional Transport Officer, Kozhikode, issued notifications under section 47 (1) of the Motor Vehicles Act inviting objections;

8th December 1952]

(c) whether the N.V.G.B. Service submitted their objections in March 1952;

(d) whether the said matter has not so far been disposed of by the concerned authorities; and

(e) if so, the reasons for the delay?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“(a) The answer is in the affirmative.

“(b) The applications were notified for preliminary representations but not under section 47 (1) of the Motor Vehicles Act.

“(c) & (d) The answer is in the affirmative.

“(e) The applications of Sri P. Pachukutty were for additional buses on the routes. Necessary enquiries had to be made regarding the maximum number of buses to be allowed on each route in the district after a proper traffic survey. This accounts for the delay.”

SRI A. APPU:—“Is the Hon. Minister aware that the N.V.G. Bus Service has the sole monopoly on this line and that it was through the influence of the management of this bus service that the application was delayed by the Regional Transport Officer for a year?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“I am not aware of the allegations made by the hon. Member.”

SRI A. APPU:—“Will the Minister be pleased to make enquiries and find out whether what I say is not a fact and that it was the reason why there was so much delay in putting up the case before the Regional Transport Authority?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“As far as the delay is concerned, I can tell the hon. Member that the objections were received in March, that the matter was placed before the Regional Transport Authority in July which had to adjourn for a report from the Police and that on 22nd September 1952 the matter came up before the Regional Transport Authority. From the information available, on 29th September 1952, it ordered that one bus would be allowed to ply. Because of the various agencies through which the matter has to pass, there is delay.”

Representations from the Tanjore District Kisan Sabha, Tiruvarur.

* 339 Q.—**SRI T. VISWANATHAM:** Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a petition from the Tanjore District Kisan Sabha of Tiruvarur complaining of hardships to the tenants and of the unpleasant treatment meted out to the tenants by the Conciliation Officers for Nagapattinam and Nannilam; and

(b) if so, what action has been taken on that?

[8th December 1952]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a) & (b) In September 1952, the Government received a petition from the Tanjore District Kisan Sabha, Tiruvarur. Among other things, the petition contained the allegation that the Conciliation Officer was wrongly interpreting the provisions of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Ordinance. An extract of this portion of the petition was sent by the Government to the Collector of Tanjore for necessary action. As regards the other representations and allegations in the petition no action was considered necessary.”

SRI S. VEMIAH:—“Has the Collector reported on the allegations mentioned in the representation and, if so, when was it received?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“There is no question of getting any report from the Collector here.”

SRI T. LAKSHMINARAYANA REDDI:—“అధ్యక్ష, జిల్లా రైతు సంఘాల అధ్యక్షులు, కార్మికులు, రైతు ఇబ్బందుల గురించి కలెక్టర్లకు తెలియ జేసుకొనే నిమిత్తం interview లు కోరికే వారు నిరాకరిస్తున్నారు. వెనుక జవహర్ లాల్ నెహ్రూగారు ఆనంతపురం జిల్లా వచ్చినపుడు వారిని కలుసుకొనుటకు కూడా ఎక్కువ జిల్లా కలెక్టరు అభ్యంతర పెట్టారు. తరువాత మద్రాసు గవర్నమెంటుకు తెలుపుకొని కలుసుకుంటామంటే అంగీకరించారు. ఈ విధంగా రైతు సంఘాలవారి representation లను విని, memorandum లు చీసుకొనుటకు కలెక్టర్లు నిరాకరించుకుంటూ ఉత్తరువులు జారీ చేస్తారా?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“Conveyances were supplied to the officers for touring the district quickly. A separate Conciliation Officer was appointed for Papanasam and Nannilam taluks. About Nagapattinam, the question of appointing one is under consideration.”

SRI C. V. K. RAO:—“The Hon. the Minister is giving some other information. He has not replied to the question put.”

The Kundipuzha Hydro-Electric Scheme, Walluvanad.

* 340 Q.—**SRI K. C. GOPALAN UNNI:** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

—(a) the stage at which the Kundipuzha Hydro-Electric Scheme in Walluvanad, Malabar district, stands; and

(b) whether the Government will place on the table the details regarding the whole scheme?

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—“(a) & (b) A hydro-metric survey of the Kundipuzha basin is being carried out and if this discloses a good hydro-electric potential, detailed investigation of the scheme will be taken up.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—“May I know for how long was the investigation going on and whether there is any possibility of its completion very early?”

8th December 1952]

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—"There are two or three stages before the actual investigation work is taken up. What I have said is one stage and there is another stage after this is over. The process is this. A systematic and scientific study of all water basins in the State is being made by the Electricity Department from maps and all available records. The possible hydro-dynamic schemes are noted down and assessed for their hydro-dynamic value. Then this has to be checked with reference to the actual rainfall and run-off operations for a number of years, the previous twenty years being taken as the standard. This is one stage. Then comes the next."

SRI T. NAGI REDDI:—"మంత్రిగారు చెడివిస రిపోర్టునుబట్టి ఈ స్కీమును investigate చేయటకు ఇంకొక 20 ఏండ్లు పడుతుందనే భావం కలుగుతున్నది. అయితే ఈ స్కీము మాకు రాదని వారు తెలుపుతున్నదనే విషయం వాస్తవమేనా?"

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—"If the hon. Member is not willing to understand it, I cannot help it."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Are we to await the rainfall in future years also? Cannot we take the past rainfall for such purposes?"

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—"That is how the schemes are being investigated."

SRI T. NAGI REDDI:—"మంత్రిగారు చెడివిసదానిసిబట్టి ఈ స్కీము ఇప్పుడు ప్రారంభమైంది. మరొక 20 ఏండ్లవరకు investigation జరుగుతుంది. ఇంట్లోను తెలిసినవారికి రిపోర్టులోని విషయాలు ఆ విధంగా అర్థమయ్యాయి. అయితే మంత్రిగారు వారి రిపోర్టుకు వేరు నిర్వచనమేమైనా చేస్తారా?"

JANAB KUNHI MUHAMED SHAFEE:—"May I know, Sir, in which year the investigation was commenced first?" 2-20 p.m.

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—"I have no information, Sir."

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"Let me inform the Hon. Minister, Sir, that the investigation is being carried on for the last 32 years. Can we expect the work to be taken up early?"

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—"I take the information given by the hon. Member."

JANAB KUNHI MUHAMED SHAFEE:—"Sir, according to the information with the Government, may I know how many more years will it take to complete the investigation of the contemplated scheme? Will it be within ten years or twenty years?"

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—"Sir, I cannot repeat what I have already said. I have given a comprehensive answer."

[8th December 1952]

Sale of waste lands in Kalidindi village, Krishna district.

* 341 Q.—SRI CHANDRA RAMALINGAIAH: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that 500 acres of waste lands in Kalidindi village, Kaikalur taluk, Krishna district, was sold to one Maddala Satyanarayana, a landlord of Veeravasaram village, West Godavari district, at Rs. 10 per acre, even though the Harijans of Kalidindi formed a Pathabhogeswara Field Labour Co-operative Society and applied for the assignment of these 500 acres; and

(b) what is the present market value per acre of that land?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a) An extent of 495.67 acres of land in Kalidindi village was ordered to be assigned in favour of Sri M. Satyanarayana of Veeravasaram village, West Godavari district, on 7th February 1950, by the Government on collection of land value, at Rs. 15 per acre. The land value was fixed at Rs. 15 per acre as the land required reclamation at a huge cost and as the assignee did not belong to any of the three classes eligible for free assignment, viz., political sufferers, ex-servicemen and landless poor. In fact in view of the land and its poor fertility, the Collectors had originally recommended its assignment free of market value.

“The Pathala Bhogeswara Field Labour Society which was registered on 28th February 1950 by the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Vijayavada, applied for the assignment of these lands, after orders were issued directing the assignment of the land in favour of Sri M. Satyanarayana-murthy.

“(b) The present estimated value of the lands is about Rs. 100 to Rs. 150 per acre.”

SRI CHANDRA RAMALINGAIAH:—“1950 వ సంవత్సరంలో ఖామి అసైగ్ని చేసినప్పుడు శ్రీమద్దాల సత్యనారాయణ మొదటి డబ్బు కట్టలేదు. కాని ఈ మధ్య 1951 వ సంవత్సరంలో డబ్బు కట్టాడు. అట్టి పరిస్థితులలో ఖామిని ఆయనకే ప్రభుత్వంవారు ఎందుకు ఇచ్చారు? ఎందువల్ల సానైటికీ ఇవ్వ నిరాకరించారు?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“Sir, I have already said that the assignment was made on the 7th February but the co-operative society was registered only on 28th February 1950.”

SRI K. SUBBA REDDI:—“వ్యవసాయ కూలీలు, రైతులు, ఖామిలు సాగులోనికి తీసుకొనిరావడానికి సిద్ధంగా ఉన్నప్పటికీ బంజరు ఖామిలను తక్కువ ధరలకు పెద్ద పెద్ద ఖామిలకు కట్టబెట్టుట ప్రభుత్వవిధానమా?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“I said, Sir, that the land required reclamation and that meant expenditure of money. Only ‘Booswamiloos’ can do that.”

8th December 1952]

SRI G. LATCHANNA:—"Sir, is it not a fact that it is the policy of the Government to assign all 'banjar' land only to landless poor or some political sufferers? If it is so, how was this assignment made to this gentleman?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, political sufferers want land free of cost. Here land was given on market value."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, all waste lands require lot of money for reclamation. Therefore, are we to understand that the policy of the Government is to assign waste lands only to 'Booswamiloos' even though their proclaimed policy might be different?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"In this case nobody was forthcoming to reclaim the land and cultivate it. The Collector even reported that it could be assigned without getting market value. But fortunately a 'Booswamiloo' came to pay money for the land and we took advantage of it."

SRI T. VISWANATHAM:—"Sir, the Hon. Minister said that orders of the Government assigning the land at Rs. 10 per acre was passed on the 9th February and the co-operative society was registered on 28th February 1950. There was only an interval of about nineteen days. Do I understand that the Government were not aware that these people were forming into a co-operative society at the time the Government were passing the order in favour of the particular gentleman? Were not the Harijans already moving in the matter with the Co-operative department and were not the Government aware of this before they assigned the land?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, it is a very funny question from my hon. Friend. Am I to watch what is all going on in the development of the child in the womb?" (Laughter.)

SRI T. VISWANATHAM:—"May I tell the Hon. Minister that he has got to take into account the child in the womb?" (Laughter.)

SRI T. NAGI REDDI:—"ఈ ప్రశ్నలో ఇమిడిఉన్న సమస్య చాలా స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నది. పది, పదిహేను రూపాయలు మాత్రం నామకః వెలకట్టి బంజరు భూములను ప్రభుత్వంవారు పెద్దపెద్ద భూస్వాములకు పట్టాలిస్తున్నారు. కాని వ్యవసాయ కూలీల కోఆపరేటివ్ సొసైటీలకు, హరిజనులకు భూములు assign చేయటంలేదు. ఇది ప్రభుత్వంవారు అమలు జరుపుతున్నామని చెప్పే విధానానికి వ్యతిరేకం కాదా?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, if the hon. Member can show me the chapter and verse of the Law under which I could take back the land I shall do it."

[8th December 1952]

SRI M. JAGANNATHAN :—“ Sir, in view of the fact that Harijans all over this State are suffering from death, disease and degradation on account of their acute poverty and starvation, will the Government consider the question of taking back this land sold to Mr. Satyanarayana and redistribute it to Harijans? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I have already said that this is a question of law. It is not possible to re-open a completed transaction. I may tell the hon. Member, there are so many waste lands available and we are giving these to the landless poor.”

Assignment of lands to political sufferers in Vaivaka village, Krishna district.

* 342 Q.—**SRI G. RAMA RAO** : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that R.S. No. 206 of Vaivaka village of Kaikalur taluk was reserved for assignment to the Ex-Toddy-tappers Field Labour Society of Pedathummidi and Vukuru villages in the year 1948 and 1949;

(b) if so, why it was taken away from the ex-toddy-tappers and granted to political sufferers now;

(c) what was the total extent cultivated by them in the year 1949-50; and

(d) whether any financial help was granted to the Ex-Toddy-tappers' Field Labour Society to bring the land under cultivation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) No.

“ (b) Does not arise.

“ (c) Does not arise.

“ (d) Does not arise.”

SRI G. RAMA RAO :—“ On a point of order, ఆధ్యక్షా, ఈ ప్రశ్నకు సంబంధించిన supplementary ప్రశ్న ఉన్నది. దానిని మీరు వెయ్యనివ్వలేకు.”

MR. SPEAKER :—“ I know when to allow supplementaries and when not to allow them. Now I pass on to the next question.”

Committee to enquire into the conditions of press workers in the State.

* 343 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government have appointed a tribunal or committee to enquire into the conditions of the press workers in this State; if so, when, and with what result?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ In December 1947, the Madras Government appointed a Special Industrial Tribunal and referred to him for adjudication the disputes between the workers and the managements of the Printing Presses in the State. The disputes were not specified in the

8th December 1952]

order of reference. A similar reference relating to the disputes between the workers and the managements of Engineering Firms and Type Foundries was held invalid by the High Court. Subsequently the Legislature passed the Industrial Disputes (Madras Amendment) Act of 1949 declaring all the references issued by the Government previously as valid, but the High Court held this Act also as invalid. The Government have, however, appealed to the Supreme Court against this decision of the High Court and the case is *sub judice*. As the High Court held that the general reference was invalid the Government cancelled their order referring the disputes for adjudication."

SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, will the Government be pleased to appoint a Court of Enquiry to go into the conditions of the press workers in the State and instruct the court to give their recommendations to Government regarding the wages, bonus, etc., of the press workers?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"The Government are thinking of appointing a committee to go into and redress the grievances of workers in many such industries. I take it that the press is one such."

SRI T. C. NARAYANA NAMBIAR:—"Sir, in view of the fact that adjudication already ordered was withdrawn in 1948 and in view of the fact that many of the press workers, a very large number of them, are suffering from occupational diseases due to use of lead, etc., and have made complaints about that, will the Hon. Minister be pleased to conduct an enquiry immediately?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Sir, individual grievances can always be raised even under the Industrial Disputes Act and occupational diseases can be considered under the Factories Act. I do not think that these two cases mentioned by the hon. Member require a committee of the type suggested by the hon. Member Mr. Gopalan."

SRI M. PALANIYANDI:—"முக்கூட்டு அமைப்பதற்கு எந்த அடிப்படையில் அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Sir, so far we have had only one Tripartite Enquiry Committee, i.e., for Textiles, with five representatives of the management, five well-known labour leaders and five Government representatives. The criterion is suitability and experience in the job."

2.30
p.m.

SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, the question put by Sri T. C. Narayana Nambiar was that lead poisoning is an occupational disease in the printing industry. So will the Government take steps to institute an enquiry and find out if it is an occupational disease and declare it as such?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"May I ask through you, Sir, that I may be given specific instances where this lead poisoning is taking place and the particular printing presses? Certainly we will try to help the workers."

[8th December 1952]

Stay of some visitors from Simla in the Legislators' Hostel.

* 344 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether a party of visitors from Simla resided in the main building of the Legislators' Hostel towards the end of September 1952;

(b) if so, how many;

(c) the duration of their stay;

(d) whether they were allowed to stay free of charge or were paying rent;

(e) if paying rent, the rent paid by them; and

(f) if free, why?

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—“(a) Yes. A party of staff and students of the Government Training College for Women, Simla, visited the City on an educational and cultural trip and stayed in the hostel;

“(b) Forty-three persons, comprising five members of the staff, thirty-seven students and one servant.

“(c) From 27th September 1952 (9 p.m.) to 4th October 1952 (7 a.m.).

“(d) They were allowed to stay rent free.

“(e) Does not arise.

“(f) As a matter of courtesy and for the promotion of better inter-State understanding.”

SRI C. V. K. RAO:—“Will the Government allow the guests of the Members to have free lodging, Sir?”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—“A separate question may be put, Sir.”

Extent of land assigned to Draksharam Agricultural Association, Ongole taluk.

* 345 Q.—SRI M. NARAYANASWAMY: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) what the total extent of land assigned to Draksharam Agricultural Association in Kanaparathi village of Ongole taluk, Guntur district, is;

(b) whether the entire plot of land has been brought under cultivation;

(c) whether the Association is regularly paying the cess;

(d) what out of the total extent of land assigned is the extent of land under tank-bed;

(e) whether the Government have met the expenditure of digging a separate canal for the exclusive use of these lands and, if so, the cost thereof;

8th December 1952]

(f) whether there was any representation from the local people that the above lands should be given to the landless poor; and

(g) whether the said association fulfilled all the terms imposed on it at the time of the assignment?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a) Acres 1,172;26. An extent of acres 696;38 for the construction of private tank and an extent of acres 475;88 to form an ayacut thereunder were leased to the association.

“(b) No. But the Government have granted extension of time till fasli 1365 for bringing the entire land under cultivation.

“(c) No. The arrears have, however, been remitted by the Government.

“(d) Acres 475;88.

“(e) The new canal is not intended for the exclusive use of the lands of the association but is also intended to provide irrigation facilities to the lands of Pedaganjam and Kanuparthi village. The estimated cost of the canal is Rs. 62,500.

“(f) The Reddi Yanadi Association and the Adi-Andhra Tenants' Co-operative Society applied for assignment of land in the area.

“(g) No. The association has not fulfilled the conditions of bringing the entire land under cultivation and of paying full assessment on the lands. But it will be seen from answer to clause (b) that the association has been granted time till fasli 1365 for bringing the entire land under cultivation.”

SRI M. NARAYANASWAMY:—“ఇస్తు చెల్లించనియెడల, లేక ఖామి సంతనూ సాగుకు తీసుకొనిరాని పక్షముననూ, ఛది పచ్చెంటు land హరిజనులకు ఇవ్వకపోయినయెడల ఆ lease deed ను cancel చేస్తామని అగ్రిమెంటులో ఉన్నది. దాని ప్రకారము మీరు ఆ lease deed ను ఇప్పుడు ఎందుకు cancel చేయరు? ఇది చట్ట సమ్మతము కాదా?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

“Sir, I understand that 10 per cent of the land, i.e., 47.58 acres has been given to the Tenants' Society.”

SRI K. MALAKONDAYYA:—“ఈ Association లో నెక్రటరీ, వైసిడెంటు ఎవరు? దీనికి సంబంధించిన డ్రాఫ్టులకు వంద్రహాళి అనే అటువంటి ఆయన లక్ష్యధికారి, ప్రబలంగా black-market చేసేటటువంటివారని ఆ ప్రాంత ములో చాలా ప్రతీతి ఉన్నది. తరువాత ఈయన నేద్యం చేసి చండించే మనిషికాదు. ఆయన వ్యాపారస్తుడు కనుక ఆ ఖామిని ఆ ప్రాంతములోని హరిజనులకు, పీద రైతులకు సాగు చేసుకోడానికి ఇవ్వడం సబబుగా ఉంటుందని, అలా చేయవలసిందని మంత్రిగారిని కోరుతున్నాను. దానికి మంత్రిగారు ఏమి చెప్పతారు?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

“This was given to an association and not to an individual.”

[8th December 1952]

SRI K. VENKAIAH:—“మంత్రిగారు చెప్పిన ప్రకారం ఈ సంఘము నిబంధనలను అచరణలో పెట్టలేదనేటటువంటిది స్పష్టమగుచున్నది. వైగా అక్కడ ఉన్నటువంటి, హరిజనులు పేదవారు ఈ ఘామి కావాలని కోరుతున్నారు. ఇప్పుడు మంత్రిగారు అది ఒక సంఘమని చెప్పతున్నారు. కాని నిజానికి అది సంఘము కాదు. అది ఒక ఘాన్యామికి సంబంధించినదని అక్కడ తెలిసినటువంటి మిత్రులు చెప్పుచున్నారు. కాబట్టి ఎందుకుగాను ప్రభుత్వము ఆ ధనముని చేతుల్లోనుంచి ఘామిని తీసుకొని పేదవారికి ఇవ్వటానికి నిరాకరిస్తుందో చెప్పవలసిందిగా కోరుతున్నాను.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—
“The hon. Member may put another question if he wants more information.”

SRI T. VISWANATHAM:—“What is the number of members of the Draksharam Agricultural Association?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—
“I am not able to tell it now, Sir.”

SRI T. NAGI REDDI:—“ఇంచుమించు వేసేనటువంటి ప్రశ్నకు, ఈ ప్రశ్నకు మంత్రిగారు ఇచ్చినటువంటి జవాబునుబట్టి, మన దేశములో ఉన్నటువంటి బంజరు ఘాము లన్నిటినీ ఘాన్యాములకు అట్టి పెట్టారని ప్రపంచము అనుకోకుండా నింధనలను తప్పినటువంటి ఘాన్యాములనుంచి ప్రభుత్వము ఘాములను తీసుకొని పేద రైతులకు, హరిజనులకు ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నదా?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“I want notice, Sir.”

SRI T. N. VENKATASUBBA REDDI:—“In view of the allegations just now made that this association is not an association, but an individual under the style of an association, may I request the Government to investigate the matter and find out whether the association has a large number of members or just one or two?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—
“Apart from clearing the mess, Sir, I will find out what the association is about.”

Organization of handloom weavers under the Ryan Scheme.

* 346 Q.—**SRI R. KRISHNAN:** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the number of handloom weavers organized in societies according to the Ryan Scheme;

(i) in the whole State;

(ii) in Palghat, South Malabar;

(b) in what all places such societies are now in existence;

(c) whether they are given any financial assistance; and

(d) if so, what is the rate?

8th December 1952]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“(a) (i) 35,611.
(ii) 1,141.

“(b) The scheme is being worked in Palghat taluk in the following societies—

- (1) Kodumba Weavers' Co-operative Society.
- (2) Pazhambalacode Weavers' Co-operative Society.
- (3) Kannambra Weavers' Co-operative Society.
- (4) Puthucode Weavers' Co-operative Society.
- (5) Elapully Weavers' Co-operative Society.
- (6) Pallanchathanaur Weavers' Co-operative Society.
- (7) Kollengode Weavers' Co-operative Society.

“(c) Yes, Sir.

“(d) Each new weaver admitted into the co-operative fold under the scheme is given an interest-free loan of Rs. 25 to enable him to pay the necessary share capital. The societies working the scheme are also provided with working capital by the Central Banks at Rs. 65 per loom per month under Government guarantee.”

SRI R. KRISHNAN:—“Many handloom societies are rejecting the membership applications of workers in Palghat and are thus preventing hundreds of workers from becoming members of the societies. Even the society members get only six annas for one knot of yarn. One loom gets only 2 knots of yarn a day and it means a worker gets twelve annas a day. This is insufficient to maintain a family. Will the Government consider ways and means to improve their conditions?”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member is making a speech.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Sir, the question is so long that I have forgotten when it came to the end, what the beginning was.”

SRI PRAGADA KOTAIAH:—“In view of the fact that the Registrar's scheme provides relief to only a small number of weavers in the State and also in view of the fact that several thousands of handloom weavers have resorted to begging, will the Government consider giving some other relief to them by way of giving unemployment cash doles or by starting collective weaving centres or by starting gruel centres in all weaving centres where there are more than 100 handlooms?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“The Government have no such proposal at the present moment. They feel that the Registrar's Scheme will be worked as a success. If, on complete trial after a reasonable period, it is found that the Ryan Scheme is not working, it will be time that the Government consider other schemes.”

SRI R. KRISHNAN:—“Many handloom workers are getting only six annas as wages for one knot of yarn. One loom gets only

[8th December 1952]

2 knots of yarn a day. It means a worker gets only twelve annas a day. As it is not sufficient to maintain a family, will the Government consider ways and means to improve their conditions? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"I can only say that the Government feel that six annas per knot is better than nothing."

2 40
p.m.

SRI P. VENKATASWAMI REDDI:—"Will the Hon. Minister be pleased to state whether the weavers who are not members of co-operative societies are eligible for loans, and also whether the weavers will be permitted to form separate co-operative societies in places where the existing societies are not willing to undertake the Ryan Scheme? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Yes, Sir; new societies can be formed under such circumstances; but loans cannot be given to those who are not members of the societies."

SRI P. VENKATASUBBIAH:—"May I know what the Ryan Scheme exactly is and if it is going to be implemented in the Cuddapah district? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"I think it is for the whole State, Sir."

SRI T. C. NARAYANA NAMBIAR:—"If the Government really want the scheme to embrace the whole of the State, in view of the fact that special conditions are prevalent in Malabar and the vast majority, about 99 per cent of the weavers, have not taken shares or have not become members of societies, will the Government be pleased to conduct an enquiry why this has happened and will they take steps to see that the workers, who number about half a lakh there, are saved from unemployment? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Sir, the hon. Member is aware that it was brought to the notice of this House that the Ryan Scheme may not work in Malabar owing to the fact that many of the workers work in factories and do not have looms of their own; therefore, in regard to Malabar, the Collector was asked to submit a special scheme whereby yarn was given to the factory workers and an amicable settlement was arrived at between the factory workers and the labourers, and I think my friend Mr. Nambiyar also was aware of it and was instrumental in bringing about that happy settlement."

Construction of a dam across the river Sankaraparani in Gingee taluk.

* 347 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) what happened to the proposal to construct a dam across the river Sankaraparani near Sevalapurai village, Gingee taluk, South Arcot district; and

8th December 1952]

(b) the stage at which the construction of Varaganathi Reservoir in Gingee taluk, South Arcot district, stands?

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—“(a) The proposal was examined by Government in 1950 and deferred till the quantity that could be impounded in the proposed reservoir had been determined. The flow in the river is now being gauged to assess the availability of supply.

“(b) The proposal referred to in this clause is the same as the proposal referred to in clause (a), as the Varahanadhi is also called ‘Sankaraparani’.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“May I know, Sir, the remarks of the Executive Engineer of South Arcot and the estimated cost of the said tank and the reservoir and will the Government speed up the work, considering its urgency?”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—“The estimated cost is Rs. 4,26,300 for works. I may also tell the hon. Member that the cost of the scheme has gone up to Rs. 5,57,208. The Board of Revenue considered that the cost of the scheme is too high, and therefore this scheme has been deferred for the present.”

SRI V. GOPALA GOUNDER:—“Sir, the Hon. Minister said that both the clauses (a) and (b) of the question refer to the construction of the same dam. May I draw his attention to the fact that one is for the construction of the Varahanadhi reservoir and the other is for the dam? So far as the Varahanadhi reservoir is concerned, may I know from the Hon. Minister whether any petition was received from the villagers affected, that the reservoir should not be constructed in that site?”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—“A separate question may be put, Sir.”

Alleged sale of lands by the Zamindar of Devarakota Estate, Divi taluk.

* 348 Q.—**SRI CHANDRA RAMALINGAIAH:** Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether any representations have been made to Government that the Zamindar of Devarakota Estate, Divi taluk, Krishna district, is cutting trees, clearing ‘Rellu’ grass from lanka lands, and selling those lanka lands to ryots of adjoining villages while those lanka lands are in dispute; and

(b) if so, what action the Government have taken?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a) Yes.

“(b) Such representations were made to the Government in 1949. The Government had the matter investigated in detail by the Collector. The zamindar has claimed that the lanka lands were his private and home-farm lands. The question whether the zamindar is entitled to ryotwari patta in respect

[8th December 1952]

of them has to be determined by the Settlement Officer. The zamindar and the persons to whom he had leased the lands filed a petition before the High Court for the issue of a writ to restrain the Government from interfering with their enjoyment of the forests, etc., and their carrying on agricultural operations and obtained an order of injunction.

“The High Court has since dismissed the petition and ordered that the question whether the zamindar is *prima facie* entitled to ryotwari patta be considered before action is taken to evict him. Instructions have been issued to the Board of Revenue to instruct the Collector to take action accordingly.”

SRI CHANDRA RAMALINGAIAH :—“మొదటి ఎస్టేట్లు స్వాధీనము చేసుకొన్నప్పుడు ఈ లంక భూములను 1949 వ సంవత్సరములో రైతులపేర B మెమోరెండ్స్ ఇస్తులు వసూలు చేశారు. ఇప్పుడు ఆ భూములకే, జమీందారుల పేర B మెమోరెండ్స్ ఇస్తులు వసూలు చేసేటట్లు ప్రభుత్వము ఎందుకు ఉత్తరువులు పంపారో చెప్పదా?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“The question whether the land belongs to the zamindar or to the ryots is to be considered by the Settlement Officer. That was held in abeyance on account of the injunction of the High Court till now. Now, the matter will be gone into.”

SRI G. ANJANEYULU :—“ఈ లంక భూములను ప్రభుత్వము స్వాధీనము చేసుకొన్న తరువాత, జమీందారు ఆ విధంగా వాటిలో ఉన్న వెట్లను కొట్టించి ఆ భూములను తన ఇష్టపూరితము చేసుకొంటే, ప్రభుత్వమునకు ఇది తెలిసికూడా ఊరక ఉంటున్నదా?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“How can we help it, Sir? The High Court injunction was there, and we could not do anything.”

SRI G. BAPANAYYA :—“పూర్వమునుంచి రైతాంగము తమ పశువులను ఈ భూములలో మేపుకొనేవారు, తరువాత ఇక్కడ గడ్డికూడ తీసుకొని పోయేవారు. ఇప్పుడు ఈ సౌకర్యము తీసివేయబడ్డది. వాటిని మరల రైతాంగానికి ఇచ్చేందుకు ఏమైన ప్రభుత్వము ఆలోచిస్తుందా?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Yes; when the Settlement Officer decides the question, what the hon. Member has in mind will come about.”

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARALU :—“అదలు ఈ లంకభూములకు, 1945 సంవత్సరం నుంచినూడ B. Form రైతులపేర పెట్టి ఇస్తు వసూలు చేస్తూ ఉండేవారు. కాని ఈ Estates Land Act పాస్ అయిన తరువాత B. Forms జమీందారుల పేర కట్టుటవలన ఆ భూములను purpose గా మార్చడం జరిగింది. దీని విషయము హైకోర్టుకు పోకముందు రాజ్ జమీందారు బుద్ధిపూర్వకముగా భూమిని తన స్వంతకమతానికి తయారుచేయటకు కుట్రలుపన్నారు. దాన్ని ప్రభుత్వము గమనించినూడ ఊరకున్నది. ఈ విషయము ప్రభుత్వానికి తెలియకపోతే ఇప్పుడైన ఎంటనే ఈ విషయమై ఏమైన పర్య తీసు కొనడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారా?”

8th December 1952]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"The zamindar did it under a mistake of fact, thinking that the waste lands were garden land and home-farm land."

Disposal of stocks of handloom clothes in the State.

* 349 Q.—**SRI S. NARAYANAPPA:** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether any action has been taken by this Government for the disposal of the heavy stock of handloom clothes in the co-operative weavers' societies and with the master weavers;

(b) whether any orders have been issued to all the Government departments that handloom cloth only should be purchased for the use of all Government office; and

(c) whether there is any proposal pending with the State Government to send a committee abroad in connexion with finding out markets for handloom clothes?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—" (a) The stocks accumulated with the primary weavers' co-operative societies will have to be disposed of by the societies themselves by reducing the selling price to the market level. The State Handloom Society helps the primaries by purchasing a part of their stock. Similarly, the disposal of the accumulated stocks with the master weavers and other weavers outside the co-operative fold should be their own responsibility. A scheme for purchasing the future output of the weavers outside the co-operative fold at 'Floor Prices' is engaging the attention of Government.

" (b) Government have however issued instructions for encouraging the purchase of handloom cloth to meet the textile requirements of the Government departments.

" (c) No, Sir; it is however seen from press reports that the Government of India propose to send one of their officers to the South-East Asian countries to study the market conditions for Indian textiles, including handloom products."

SRI S. NARAYANAPPA:—"In view of the fact that the Central Government is now levying a surcharge on mill cloth, are the Government going to draw up a scheme for developing the weaving industry on modern lines, in order to relieve the weavers from their present distress?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Sir, as soon as the Madras Government receive the proposal of the Central Government, it will be examined and a decision come to as to the purpose for which that money should be utilized."

SRI PRAGADA KOTAIAH:—"Sir, in view of the fact that the goods produced by the co-operative societies under the relief scheme are not finding a market even according to the prices fixed by the committees appointed by the Government, will the

[8th December 1952]

Government consider the desirability of convening a conference of the heads of the various consuming departments and fixing the varieties that can be produced by handlooms as an immediate measure of relief to them?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"I have not understood it; I would like the hon. Member to repeat the question."

2-50
p.m.

SRI PRAGADA KOTAIAH:—"Sir, in view of the fact that the goods produced by weavers' co-operative societies under the relief scheme are not finding a market even according to the rates fixed by the Price Committees appointed by the Government, will the Government consider the desirability of convening a conference of the various consuming departmental heads and fixing the varieties that could be produced by handlooms as an immediate measure of relief to them?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Yes, Sir. I can give an assurance to the hon. Member that a conference of the heads of the consuming departments will be called to consider what types will be more suitable and how they can be produced on the handlooms."

SRI T. LAKSHMINARAYANA REDDI:—"ఈ చేనేత ప్రశ్నను గడ్డను, రిపాస్, జైనానుండి వచ్చిన డబ్బుతోగాని టైపు ప్రాంతాలలోని ప్రజలకు ఇవ్వడానికి పథకము కలుపుము చేస్తురా?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"A separate question may be put."

Number of public hospitals in Kollegal taluk.

* 350 Q.—SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of public hospitals in the Kollegal taluk in Coimbatore district; and

(b) how many of them have been functioning and how many have not been functioning?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" (a) Seven.

" (b) Number functioning—5. Number not functioning—2."

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH:—"Sir, will the Government kindly see to the early appointment of the required medical personnel to the local fund hospital in view of the fact that this taluk is far away and is not easily accessible from the other parts of the district?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Attempts will be made to appoint them as early as possible."

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER:—"Sir, may I know whether the closure of many of these institutions in the Kollegal taluk is due to the low scale of pay of the local fund doctors?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"They have been evidently closed for want of doctors."

8th December 1952]

Representations from the Mill Workers' Union of Kothavalasa, Visakhapatnam district.

* 351 Q.—SRI T. VISWANATHAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether a representation from the Mill Workers' Union of Kothavalasa, Visakhapatnam district, has been received by the Government praying for extension of electricity from Saripalli to Kothavalasa;

(b) whether the Government have enquired into the power requirements of Kothavalasa; and

(c) whether the Government have taken action upon the representation?

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—“(a) to (c) The answer is in the affirmative.”

SRI T. VISWANATHAM:—“Sir, if the Government have received representations and enquired into the power requirements, may I know what are the power requirements of Kothavalasa and when the Government intend to extend power to Kothavalasa?”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—“Originally, Sir, the scheme was reported to be unremunerative and it was dropped. Again investigation was taken up and as a result of the investigation a proposal has been made to supply 16 Nos. industrial load totalling 645 h.p., 41 Nos. agricultural, totalling 196 h.p., 52 street lights, besides other services, at an estimated cost of Rs. 3;23 lakhs. It has just been received from the Superintending Engineer, Andhra Power System. It is a major scheme and it is being scrutinized in the technical branch.”

Allegations against certain officers in Pykara Dam Works.

* 352 Q.—SRI T. VISWANATHAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether a complaint, dated the 14th September 1952, from one Sri S. Joseph has been received alleging the misappropriation of three tons of iron rods by persons named in the petition who are Government officers engaged in the work in Pykara Dam Works while they were in transit to the site;

(b) whether the Government have investigated into the matter; and

(c) if so, with what result?

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—“(a) Yes.

“(b) & (c) In July 1952, much before receipt of the petition referred to in the question, the shortage came to notice and the matter was ordered to be investigated. The investigation has not been completed but three of the officials, viz., the Storekeeper, Transport Overseer and Supervisor in charge

[8th December 1952]

have been ordered to make up the cost of the shortage. The Government are awaiting the detailed results of investigation."

SRI T. VISWANATHAM:—"Sir, in such matters as this, apart from merely making up the cost of shortage, are the Government going to take disciplinary action against the officers concerned?"

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—"I shall read the answer once again, Sir. 'The Government are awaiting the detailed results of investigation.' I do not think the hon. Member wants me to take disciplinary action or any such thing before the investigation is completed."

SRI T. VISWANATHAM:—"Sir, does not the fact that the enquiry so far made has disclosed that certain officers have been responsible for the loss and that they were asked to make up the loss show that further action is called for? What further report do the Government want to take disciplinary action?"

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—"My hon. Friend should understand that these things are not done piecemeal."

*Representations from the Harijans of Ganti village,
East Godavari.*

* 353 Q.—SRI T. VISWANATHAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether a representation, dated 5th August 1952 from the Harijans of the village of Ganti, East Godavari, was received by the Government complaining about levy of unjust penalties in respect of, and evictions from, lands in their possession by local Revenue Officers; and

(b) if so, what action has been taken?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" (a) The Government have received a petition, dated 5th August 1952, in which one Sri Saka Satyam has represented on behalf of the landless poor Harijans of Ganti village, East Godavari district, about the levy of penalties for their encroachment upon certain poramboke lands in the village and in regard to the action taken by the local Revenue Officers to evict them from such lands.

" (b) The matter is under the consideration of the Government."

SRI T. VISWANATHAM:—"Sir, as quite a number of petitions have been made not only from these people but from people throughout the State, may I ask the Hon. Minister to put some special emphasis on this aspect of Secretariat work and expedite whatever action Government want to take in the matter?"

8th December 1952]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"The Board has been examining the question and nothing will be lost. No emphasis is necessary."

SRI T. NAGI REDDI:—"పొరంబోకు భూములు బీదలు సాగుచేసే రనేటటువంటి అగ్రికల్చరల్ ఎంప్లొయ్మెంట్ పనాల్టీస్ యడము, ఇటువంటి భూములు పెద్ద పెద్ద వాళ్లకు ధనికులకు ఇచ్చివేయడము ప్రభుత్వము యొక్క పద్ధతియో? పొరంబోకు భూముల విషయములో ఎంత మందికీ ఎన్ని విధాలుగా పెనాల్టీలు వేస్తున్నారో ప్రభుత్వానికి తెలుసునా?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"As the hon. Member knows the lands that are encroached upon are only porambokes which are used for grazing, threshing and drainage purposes."

Contract carriage permits to motor vehicles.

* 354 Q.—**JANAB M. S. MOGRAL:** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state why motor vehicles are not granted contract carriage permits in spite of their applying for them?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"The number of contract carriages for each district is fixed by the Regional Transport Authority with the approval of the Chairman, Central Road Traffic Board (or Transport Commissioner). Applications for permits for contract carriages are entertained if there are vacancies and they are disposed of according to rules. Permits for contract carriages cannot always be granted whenever applications are presented."

JANAB M. S. MOGRAL:—"May I know, Sir, why applications for permits for contract carriages cannot be granted?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Because, Sir, sections 50 and 51-A make it incumbent on the authorities to see if the existing facilities are enough. Those already in possession of permits must also be consulted and the Police authorities and the local authorities must also be consulted as to whether contract carriages are sufficient or are in excess of the needs of the region."

Supply of electricity to Rajampet taluk.

* 355 Q.—**SRI P. NARASIMHA REDDY:** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) at what stage the extension of electricity (Tungabhadra Line) to Rajampet taluk (Cuddapah district) is; and

(b) how long it will take to supply electricity for agricultural purposes in that taluk?

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—" (a) Surveying work for the transmission line is being conducted and it is expected to be completed during the current year.

" (b) Two years, subject to availability of funds."

[8th December 1952]

SRI P. NARASIMHA REDDI :—“ రాజంట్ల తాలూకాలో irrigation సౌకర్యాలు లేక చీనీతోటలు, మామిడి తోటలు పైర్లు ఎండిపోతున్నారు. కనుక కడప శవర్ ప్లేషలోనుంచి అయినా వ్యవసాయానికి electricity సప్లయి చేస్తారా ? ”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ The supply of electricity that is proposed is only from the Cuddapah Power Station at present.”

SRI T. NAGI REDDI :—“ డబ్బుఉంటే వచ్చే రెండు సంవత్సరాలలో ఆ తాలూకాకు electricity సప్లయిచేస్తామని మంత్రిగారు ఇప్పుడు జవాబు ఇచ్చారు. ఈ ప్రాంతాలలో ఎన్నో సంవత్సరాలుగా కరువు తాండవిస్తోందని ప్రభుత్వానికి తెలిసికూడ ప్రతివారో డబ్బుఉంటే సప్లయిచేస్తామని చెప్పుచున్నది. ఈ డబ్బు ఎప్పుడు వుడుతుంది ఎప్పుడు దిన్ని సప్లయిచేస్తారని నేను అడగుచున్నాను.”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ Sir, the hon. Member knows that we have got what are called Budget proposals which are being discussed every year and he would know whether the money will be available for this scheme or not.”

MR. SPEAKER :—“ Question time over. The answers to the questions left over will be printed in the proceedings.”

Construction of a bridge over the Mogral river in South Kanara.

* 357 Q.—**JANAB M. S. MOGRAL**: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the construction of the Mogral bridge across Mogral river in Kasaragod taluk has been included in the Five-year Scheme; and

(b) if so, when the construction is expected to start?

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ (a) The answer is in the negative.

“ (b) Does not arise.”

UNSTARRED QUESTIONS.

Amount disbursed under the State Aid to Industries Act.

90 Q.—**SRI T. VISWANATHAM**: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the purposes for which State Aid to Industries has been given for each of the years from 1946–52;

(b) the amount given for starting new industries;

(c) the amount given for the expansion of the existing units; and

(d) the amount given for the renovation of the old plant and how much for the installation of new plants respectively under separate heads, and the names of the concerns which received these loans?

8th December 1952]

A.—(a) The purposes for which State Aid has been given under the Madras State Aid to Industries Act in each of the years from 1946 to 1952 are given in the appended statement^a;

(b) the amount given during the period 1946–52 for starting new industries is Rs. 68,39,180;

(c) the amount given for expansion of existing units is Rs. 14,76,000; and

(d) the amount given for renovation of old plant is Rs. 77,000. The amount given for installation of new plants is Rs. 16,25,000.

The names of the concerns which have received these loans are detailed in the appended statement^a.

Total acreage sown in Chittoor district.

91 Q.—SRI D. SEETHARAMIAH: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state taluk-war in Chittoor district :—

(a) the total average acreage sown in the last quinquennium;

(b) the total acreage sown in 1951–52 and 1952–53;

(c) the total area untilled in 1952–53; and

(d) the percentage of untilled area to (a).

A.—(a) The taluk-wise gross and net average acreage sown in Chittoor district in the quinquennium ended with the fasli year 1950–51 was as follows :—

Taluk.	Gross area sown.*	Net area sown.
	ACS.	ACS.
Chittoor ..	146,333	125,415
Chandragiri ..	52,225	41,727
Palamaner ..	107,740	101,593
Madanapalle ..	184,949	174,167
Vayalpad ..	160,184	123,411
Punganoor ..	83,710	79,557
Kalahasti ..	49,406	47,181
Puttur —	43,825	35,468
Tiruttani ..	43,188	35,293

* Printed as Appendix I on pages 360–369 infra.

* Gross area includes area sown more than once.

The figures above include also a total area under 'Babul trees, bamboos, etc., spread over the entire district which it is not possible to separate taluk-wise from other sown area; but as this is of the order of 2,000 to 3,000 acres or less than 0.3 per cent of the sown area in the whole district it does not significantly affect the relative situation.

[8th December 1952]

(b) The taluk-wise total and net acreage sown in Chittoor district in 1951-52 and 1952-53 was as follows:—

1951-52.		
Taluk.	Total area sown (gross area).	Net area sown.
	ACS.	ACS.
Chittoor	100,027	89,901
Chandragiri	41,278	35,078
Palamaner	118,210	113,661
Madanapalle	192,266	183,290
Vayalpad	161,179	144,164
Punganoor	85,840	85,662
Kalahasti	41,969	41,969
Puttur	54,969	54,969
Tiruttani	18,133	16,303

1952-53 (up to the end of September 1952).		
Taluk.	Total area sown (gross area).	Net area sown.
	ACS.	ACS.
Chittoor	40,120	39,161*
Chandragiri	28,950	28,456*
Palamaner	109,212	104,139*
Madanapalle	89,629	87,464*
Vayalpad	84,065	81,471*
Punganoor	38,379	38,379
Kalahasti	26,244	26,244
Puttur	39,067	39,067
Tiruttani	23,614	23,614

(c) In every year, the crop calendar of Chittoor district shows sowing in two seasons:—

- (1) July to October "are the busiest months for sowing under the South-West Monsoon" and
- (2) November and January "under the North-East Monsoon". The data of total area untilled cannot therefore be furnished before February as sowing of principal crops continues right up to the end of January.

(d) In view of answer to (c) the percentage of untilled area also cannot be determined before February 1953.

* The difference between gross and net area is due to small areas having been sown twice from April to September, on account of early crops like paddy, cholam, ragi, groundnut irrigated, chillies, etc.

8th December 1952]

Collection of fees from labourers for X-ray treatment.

92 Q.—SRI S. VEMIAH: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether it is a fact that fees are collected even from labourers for X-ray treatment in the hospitals of the State?

A.—X-ray charges are collected from persons whose income or the income of the head of whose family is Rs. 100 and more irrespective of the occupation of the person concerned; no charges are levied when the income is less than Rs. 100. When however a person whose income is less than Rs. 100 per mensem is sent for X-ray treatment by a private medical practitioner, he is charged at the minimum rate.

Homes for the blind.

93 Q.—SRI S. VEMIAH: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state the number of homes for the blind which exist in this State and the number of blind men and women who are being given shelter in them?

A.—There are no homes for the blind in this State.

Reservation of land for ex-army men in Nellore district.

94 Q.—SRI S. VEMIAH: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the extent of land reserved for the ex-army men in Nellore district;

(b) the extent actually granted to ex-army men so far; and

(c) the total number of ex-army men in Nellore district?

A.—(a) No land is reserved for ex-army men as such.

(b) Land has been assigned on a permanent basis to three ex-servicemen. On the aggregate an extent of 4.51 acres dry and 8.15 acres wet have been assigned to them.

(c) 9,275.

Supply of electricity to Badagara town.

95 Q.—JANAB K. MOIDU: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether it is a fact that the Town Welfare Committee, Badagara, has applied to the Government for supplying electricity to the town of Badagara and what action has been taken by the Government in the matter?

A.—No representation has been received by the Government from the Town Welfare Committee, Badagara, for supplying electricity to Badagara. A major scheme for extension of supply of electricity to Badagara and villages en route in the Malabar district is under consideration.

[8th December 1952]

Government Adult schools.

96 Q.—SRI S. VEMIAH: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

- (a) the number of Government adult schools in the State;
- (b) the total number of persons studying in them;
- (c) the remuneration to (1) a trained teacher and (2) an untrained teacher;
- (d) the amount granted to (1) a trained teacher and (2) an untrained teacher to purchase kerosene, etc.; and
- (e) the total cost incurred by the State in the matter?

A.—(a) Adult schools are not run by Government. There are, however, adult schools conducted by local bodies and by private agencies for which Government grant recognition and give financial aid. There are also some adult schools which have not been recognized and aided by Government. The total number of adult schools at present is 2,437.

(b) 50,247.

(c) & (d) A person trained in adult literacy methods is given a monthly remuneration of Rs. 12. He is also given an allowance of Rs. 4 per mensem towards meeting contingency expenditure like the cost of kerosene oil for lights, and other incidental items. A person who is not trained in adult literacy methods is given a monthly remuneration of Rs. 8, in addition to the allowance of Rs. 4 per mensem for meeting contingency expenditure.

(e) The expenditure incurred from 1948 to 1952 is Rs. 8,73,000. The expenditure incurred up to the end of August in the current year is about Rs. 2,14,810.

Supply of electricity for agricultural purposes in Nellore district.

97 Q.—SRI S. VEMIAH: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

- (a) whether there is any proposal with the Government to give electricity for agricultural purposes in Nellore district; and
- (b) if so, what are the villages that get first preference?

A.—(a) The answer is in the affirmative.

(b) The scheme for supply of electricity to Nellathur village will be completed during the current year. In view of paucity of funds, extension of supply of electricity to other villages will depend on the contributions made available by the local beneficiaries towards the cost of the schemes.

8th December 1952]

Grant of takkavi and subsistence loans in Anantapur district.

98 Q.—SRI T. LAKSHMINARAYANA REDDI: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the number of takkavi and subsistence loan applications pending in Anantapur district taluk-war on 1st October 1952?

A.—The number of takkavi and subsistence loan applications pending in Anantapur district taluk-war on 1st October 1952 is—

<i>Name of taluk.</i>	<i>L.I.L. and A.L. Acts.</i>	<i>Subsistence loans.</i>	<i>Deepening of irrigation wells.</i>	<i>Pumping installations.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Anantapur	1,314	1,258	..	47
Kalyandrug	1,236	187	..	38
Gooty	640	979	165	12
Tadpatri	195	634	18	50
Uravakonda	542	673	41	10
Penukonda	485	2,379	117	17
Hindupur	1,047	4,211	21	34
Dharmavaram	342	717	48	15
Kadiri	1,423	2,392	187	15
Madakasira	732	1,626	..	22
Total	7,956	15,056	597	260

Appointment of the Director of Public Instruction, Madras.

99 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state the reasons why a superannuated officer has been appointed as Director of Public Instruction?

A.—Sri S. Govindarajulu Naidu was appointed as the Director of Public Instruction in July 1952 before he attained the age of superannuation in October 1952. He has been granted extension of service for three years as there is no suitable officer in the department to succeed him in the post of the Director of Public Instruction.

Post of Lecturer in Social Studies in Teachers' College, Saidapet.

100 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state whether the post of the Lecturer in Social Studies in Teachers' College, Saidapet, has been abolished; and, if so, the reasons for it?

A.—Under the existing system, the posts of lecturers in Training Colleges are not designated permanently with reference to particular subjects. The designation of the lecturers will change with reference to the subjects, which the lecturers appointed, are to

[8th December 1952]

handle. The post of a lecturer in the Madras Educational Service in the Teachers' College, Saidapet, previously held by an officer qualified to teach "Social Studies" is now held by an officer qualified to teach "Education".

Collection of the cost of water pumping set in Nellore district.

101 Q.—SRI S. VEMIAH: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Harijans of Nidimusala are asked to pay the cost of water pumping set in Nellore district in the month of July 1952; and

(b) if so, the reason therefor?

A.—(a) & (b) One 7-10 H.P. Russel and Newberry oil engine was hired to Sri Surapaka Swamidoss and 39 others of Nidimusali village, Nellore taluk, on 24th June 1950 by the District Agricultural Officer, Nellore, on the recommendation of Sri V. Raghaviah, ex-M.L.A., Nellore, who signed the agreement on behalf of the Harijans. The engine is reported to have been damaged following a murder that took place in the village on 22nd July 1951. The book value of the engine is Rs. 3,420-5-6. As the damages to the engine were beyond repairs and as the hirers are responsible for the safe custody and return of the engine to the Department as per hiring rules, the hirers were made responsible for the damage and the cost of the engine was ordered to be recovered from Sri Surapaka Swamidoss and 39 others. It is reported that the Revenue department attached the gingelly crop of the parties and credited a sum of Rs. 33-12-0 realised from the sale of proceeds. The Government are awaiting a report from the Director of Agriculture as regards the recovery of the balance of cost due from the defaulters.

Road works in Nellore district.

102 Q.—SRI S. VEMIAH: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the amount of money sanctioned by the Government in 1952 for the execution of road works to relieve unemployment among the agricultural labourers affected by adverse seasonal conditions in Nellore district;

(b) what works are now under execution; and

(c) what is the amount spent so far?

A.—(a) Grants amounting to Rs. 3,19,000 have been sanctioned till now to the Nellore District Board in the current year for capital road works undertaken as a

8th December 1952]

measure of unemployment relief in the district. A further amount of Rs. 1.50 lakhs has been allotted for the same purpose, over and above the normal allotment, for maintenance work on Government roads, other than National Highways.

- (b) A list ^a of capital road works taken up for execution is attached.
- (c) An expenditure of Rs. 1,60,000 was incurred on some of the capital works up to the end of September 1952.

Preventive measures against Malaria.

103 Q.—SRI S. VEMIAH: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state what preventive measures against Malaria have been adopted in the coastal districts and mica-mining areas respectively for the years 1950-51 and 1951-52?

A.—During 1950-51 and 1951-52 the following control schemes were in force in the coastal districts and in the mica-mining areas:—

- (1) A. Sundaicus Investigation and Control Scheme, Srikakulam district, covering a length of 78 miles along the coast.
- (2) Anti-malarial scheme, Guntur district, covering Repalle and Bapatla taluks.
- (3) Anti-malarial scheme, Nellore district, covering Kandukur, Kovur, Nellore and Gudur taluks.
- (4) Anti-malarial scheme, Ennore, Chingleput, covering certain coastal villages.
- (5) Anti-malarial scheme, mica-mining areas, Nellore district.

Under these schemes, residual indoor spraying of houses with D.D.T., anti-larval work directed to isolated persistent pockets and Paris-greening of casuarina pits, burrow-pits, and earth filling of pits, etc., were done, as also intensive distribution of anti-malarial drugs.

Amount allotted for rural housing.

104 Q.—SRI S. VEMIAH: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

- (a) the amount allotted for rural housing for the year 1951-52;
- (b) the amount spent under the scheme in 1951-52; and
- (c) the number of houses provided by the amount spent in clause (b)?

^a Printed as Appendix II on page 370 infra.

[8th December 1952]

A.—(a) Rs. 15 (fifteen) lakhs.

(b) Rs. 68,000 (sixty-eight thousand).

(c) 29 (twenty-nine) houses were partly constructed with the amount spent in 1951–52 under the scheme.

Opening of fair price shops and issue of ration cards in Nellore taluk.

105 Q.—SRI K. KRISHNA RAO: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representations have been received recently from half-starving peasants and agricultural labourers in the following places, that they are not able to purchase foodgrains at the prevailing high prices, and that fair price shops are to be opened; and, if so, the action taken on such representations :— (i) Muthukur; (ii) Brahmadevam; (iii) Indukurpeta; (iv) Navlak Gardens; (v) Akkampeta; and (vi) South Mapuru—all in Nellore taluk;

(b) whether extra ration cards are issued to new-comers to Nellore town; and

(c) whether those whose cards have been lost are given fresh cards to enable them to purchase rice at fair prices?

A.—(a) The answer is in the negative.

(b) No ration cards are now issued to new-comers anywhere except re-registration in the cases of 'essential services' personal transferred.

(c) Duplicate cards were issued in the district to genuine old cardholders whose cards were either lost or became defaced or spoiled till 13th August 1952 but after 13th August 1952 the issue of duplicate cards has been restricted only to those whose cards became defaced or spoiled.

Improvement of forest wealth.

106 Q.—SRI T. LAKSHMINARAYANA REDDI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state what are the new steps adopted by this Government to stop depletion of forests and to improve forest wealth?

A.—The Government have enacted the Madras Preservation of Private Forests Act, 1949, to prevent the indiscriminate destruction of private forests in the State. Steps have been taken to prepare working plans for the rehabilitation of class III Reserved Forests recently transferred from Panchayat management to departmental control. The Government have also taken over the management of the forests in estates notified for abolition under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

8th December 1952]

Alleged delay in the issue of pension orders.

107 Q.—SRI K. KRISHNA RAO: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any maximum time-limit between the date of retirement of a Government employee and the date when his pension is fixed and passed for monthly payment; and

(b) the number of Government employees of the Provincial Service whose pension papers are pending for (i) the past one year, (ii) the past two years, (iii) the past three years, and (iv) the past over three years?

A.—(a) No; but the rules provide that the Authority competent to sanction the pension should ordinarily arrange to send the order sanctioning the pension to the Audit Officer in time to enable him to issue the pension payment order about the time the Government servant concerned is due to retire.

(b) (i) For the past one year	...	...	5
(ii) For the past two years	...	...	1
(iii) For the past three years	...	...	Nil
(iv) For the past over three years	...	...	1

Rate of procurement of paddy seeds.

108 Q.—SRI K. KRISHNA RAO: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the rate at which seed paddy was acquired or purchased from the ryots in Nellore district during the agricultural years 1951–52 and 1952–53; and

(b) the rate at which the paddy purchased as in (a) is sold during the agricultural year 1952–53 to the ryots of Nellore and Kovur taluks in Nellore district?

A.—(a) & (b) Paddy seeds were procured and sold by the Agricultural Department as detailed below:—

During fasli year 1361 (July 1951—June 1952) samba seeds were procured at 25 per cent over the village-site price, while kuruvai seeds were procured at 27½ per cent over the village-site price.

The seeds thus procured were sold to the ryots for sowing purposes at 10 per cent over the village-site price. In June 1952, however, consequent on the removal of control over foodgrains the Government directed the Director of Agriculture to sell the seeds procured in 1951–52 which remained unsold till then at 10 per cent over the local market rates.

For the fasli year 1362 (July 1952—June 1953) the Government have ordered the procurement of paddy seeds at 10 per cent over the local market rates and their sale at 5 per cent over the local market rate.

[8th December 1952]

The entire loss on these transactions is met by the State and Central Governments in equal share.

The above rates are applicable to all districts in the State including Nellore.

Assignment of Government lands in Tiruturaipundi taluk.

109 Q.—SRI C. KANDASAMI: Will the hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that nearly 500 acres of Government poramboke in Thondiakadu and Karpaganathakulam villages of Tiruturaipundi taluk in Tanjore district had been brought under cultivation by the agricultural workers from 1933;

(b) whether those 500 acres of land were assigned to political sufferers in 1949 and money advanced for the preliminary expenses for bringing those lands under cultivation; and

(c) how much of the said lands is now under cultivation and how much is lying waste?

A.—(a) Only an extent of 244.69 acres has been brought under cultivation up to 1948.

(b) Out of the extent of 244.69 acres, only an extent of 28.10 acres was assigned to political sufferers. No money was advanced in 1949 for bringing these lands under cultivation. Two persons obtained a loan of Rs. 180 in 1951 in respect of an extent of 9.72 acres of land.

(c) The entire extent of 244.69 acres is under cultivation.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTION *RE* DEATH OF AN IN-PATIENT IN GOVERNMENT HEADQUARTERS HOSPITAL, ANANTAPUR.

3 p.m. MR. SPEAKER:—“The hon. Member Sri T. Lakshminarayana Reddi has given notice of the following adjournment motion:—

‘This House stands adjourned to discuss a definite matter of public importance of recent occurrence, viz., the death of one Golla Narasappa, an in-patient in Government Headquarters Hospital, Anantapur, on 25th November 1952 within the hospital area due to premature and forcible discharge from the hospital on the same day.’

I wish to know whether the hon. Member wants to say anything to explain how it is urgent and comes within the scope of an adjournment motion.”

SRI T. LAKSHMINARAYANA REDDI :—“అధ్యక్షా, అనంతపురము జిల్లాలో ఒక గ్రామములో జరిగినటువంటి తనదా ఫలితంగా పోలీసువారు గొల్లనరసప్ప అనేటటువంటి వ్యక్తిని 1952-వ సం॥ నవంబరు 14-వ తేదీన అనంతపురము ఆస్పత్రికి తీసుకొనివచ్చి అక్కడచేర్చగా, అతనియొక్క వ్యతిరేక పక్షమువారు, అక్కడ

8th December 1952]

[Sri T. Lakshminarayana Reddi]

ఉన్నటువంటి డాక్టర్లను లోకరచనాని, ఆతనిని ఆస్పత్రిలో 10 రోజులకంటే ఎక్కువగా ఉండకుండా చేసినారు. అదే ప్రకారము 10 దినములయిన తరువాత, 25 వ తేదీన ఆతనిని డాక్టర్లు ఆస్పత్రినుండి discharge చేసినారు. ఆతని కుమారుడు తన తండ్రి కదిలే స్థితిలో లేదని discharge చేస్తే పిలుచుకొనిపోయే స్థితిలో లేడని, కనుక ఆస్పత్రిలోనే ఉంచుకొమ్మని వేరే గత్యంతరములేదని డాక్టర్లతో చెప్పకొన్నప్పటికీ గూడ, దానికేమి సమాధానము ఇవ్వకుండా ఆతని పరిస్థితిని గమనించకుండా 25 వ తేదీన discharge చేసినారు. అయితే ఆ రోగి అప్పుడు కదిలే స్థితిలో లేక చాలా ప్రమాదావస్థలో ఉన్నందువల్ల, అటువంటి స్థితిలో discharge చేయబడి చికిత్స నిరాకరింపబడినందువల్ల ఆతను, ఆ ఆస్పత్రి ఆవరణలోనే చనిపోయాడు. మరుసటి దినము, 26 వ తేదీన ఆ body ని post-mortem చేసేటప్పుడు, ఆయన కుమారుడు post mortem చేయవద్దని, డాక్టర్లవైన నాకు అనుమానమున్నదని చెప్పిరప్పటికీ ఆతని మాటను వివకుండా post-mortem చేసినట్లు తెలుస్తోంది. ఈ సంఘటనను నాకు ఆనంతపురములో చెప్పారు, ఆ పరిస్థితులను సందర్భాలను బట్టి చూస్తే డాక్టర్లకు ఈ విషయములూ కొంతవరకు సంబంధమున్నట్లు నాకు తెలుస్తోంది. ఈ విషయము గురించి ఆయన కుమారుడేకాకుండా అక్కడ ఉన్నటువంటి మునిసిపల్ కాన్సిలర్లు, ఇంకా యితర ప్రముఖులు ప్రభుత్వానికి తెలిసారు. ప్రభుత్వము ఏమీ చర్య తీసుకొన్నట్లు కనబడదు. ఈ విధంగా ఒక మనిషి ఆస్పత్రిలో చికిత్స నిరాకరింపబడి premature గా discharge చేయబడి అకాల మరణానికి గురి అయినాడంటే, ఇది చాలా ఘోరమైన సంఘటన. కనుక ఈ విషయాన్ని గురించి చర్చించుట చాలా అవసరము. అందువల్ల ఈ ముఖ్యమైన విషయాన్ని చర్చించేందుకు అవకాశమివ్వాలని కోరుచున్నాను. ఇంతేకాకుండా ఈ ఆస్పత్రిలో ఇంకా ఎన్నో అక్రమాలు జరుగుచున్నట్లుకూడ తెలుస్తున్నది. ఒక త్రాగుడు కేసు విషయంలో, ఆ హాస్పిటలు డాక్టరు తొలినాడు సర్టిఫికేటు యిచ్చివుండగా ఆ మనిషి సారాయి త్రాగలేదని D.M.O. కోర్టులో సాక్షులకు ఇవ్వడముకూడా జరిగింది. కోర్టులో దీని రికార్డుకూడ ఉన్నది. ఇంకొక విషయము వెళ్ళవలసివస్తున్నది. రంగప్ప అనే ఒక మీదవాడు, జబ్బుతో ఆస్పత్రిలో చేరుటకు వచ్చినప్పుడు, ఆతనిని డాక్టర్లు డబ్బు ఇవ్వని అడుగగా, అతనికి డబ్బు ఇచ్చేందుకు శక్తిలేక ఇవ్వలేక పోయినందున ఆతనిని చేర్చుకోలేదు. తరువాత ఒక డిస్టిక్టు బోర్డు మెంబరు ఇతని విషయమై శ్రద్ధ తీసుకొని D.M.O. లో మాట్లాడి, examine చేయించి తరువాత ఆస్పత్రిలో ఆతనిని చేర్పించాడు. ఇటువంటి అక్రమాలు ఇంకా ఎన్నో జరుగుచున్నట్లు తెలుస్తున్నది. ఈ పరిస్థితులలో అక్కడ ఉన్న ప్రజలు చాలా అందోళనపడుచున్నారు. ఈ విషయమై ప్రభుత్వము ఇదివరకు విచారణ జరిపించలేదు. ఇది ప్రజానికానికి సంబంధించినటువంటి చాలా ముఖ్యమైన, అత్యవసరమైన విషయము కాబట్టి దానిమీద చర్చకు అవకాశమివ్వవలెనని కోరుచున్నాను.

MR. SPEAKER:—"I wanted him to explain how it was an urgent matter and came within the scope of an adjournment motion. But I think he has spoken on the motion itself. Will the hon. Member Mr. Viswanatham please translate what he has said?"

* SRI T. VISWANATHAM:—"The allegation is that in the Government Headquarters Hospital, Anantapur, an in-patient by name Golla Narasappa was prematurely and forcibly discharged

[Sri T. Viswanatham]

[8th December 1952]

and that within two or three hours of his discharge, he died within the hospital compound itself. Telegrams came not only from his relatives but also from citizens. One telegram came to me and I put it in the hands of the Hon. Chief Minister. I told the Hon. Minister for Health that this was a matter upon which some urgent action must be taken. I also gave a short notice question and we expected that something would be done. That is the reason for the delay from the 26th of last month to this date and I request the Chair not to mind the delay. It is not the grievance of a particular individual that is involved in this case. What has happened has evoked resentment in the minds of municipal councillors and public citizens of the place who have made representations. It is a definite matter and a matter of recent occurrence. It is a matter of public importance, because it is the responsibility of the Government to see that the administration in the hospitals is carried on to the satisfaction of the people. We cannot allow in-patients to be prematurely and forcibly discharged and allowed to die in the hospital compound itself. With your permission, Sir, I would like to add that a similar complaint has come with regard to a hospital in another district. This is a matter on which an adjournment motion is eminently desirable."

* **THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI**:—"Before Sri T. Viswanatham began to speak, I asked him to give me a moment's interval. He said he was only translating, though he added his opinion also. I wish to say this. On the day this matter was brought to my notice, I remember I took serious notice of it and called for information. I have not yet got the information."

MR. SPEAKER:—"I really sympathize with the members of the bereaved family. This has happened on 25th November 1952. This is not an urgent matter. The hon. Member could have brought it before the House long ago. Apart from that, this comes under the day-to-day administration of the State. It is the duty of the Government to censure or punish the hospital authorities concerned after making enquiries and verifying the truth of the matter. So many in-patients are discharged every day and some of them may die. I cannot understand how this is a definite matter of urgent public importance. The allegation is not that the person has been killed or anything of that sort."

* **SRI T. VISWANATHAM**:—"We cannot take it like that. A premature and forcible discharge is a matter which requires to be taken serious notice of, as the Hon. Chief Minister has done. All matters arise only out of day-to-day administration. When untoward incidents occur, they become matters of public importance."

MR. SPEAKER:—"This is not a matter of urgent public importance. This has happened long ago. Besides, this comes under the day-to-day administration. I rule the motion out of order."

8th December 1952]

III.—CYCLONE HAVOC IN THE STATE.

MR. SPEAKER:—"The Hon. the Chief Minister will make a statement regarding the cyclone havoc and what steps the Government have taken to relieve distress."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, hon. Members are aware of the violent cyclone calamity that has overtaken our State this week. The cyclone operated from 9 a.m. to 10 p.m. on the 30th November in the Tanjore district and between 3 p.m. and 10 p.m. in the Tiruchirappalli district. Not only thatched houses, but also the roofs of Mangalore tiled houses were swept off so to say. Very many mud houses and weak structures collapsed. In Mannargudi taluk alone, about 5,600 mud houses and huts were damaged. The storm created havoc among a very large number of avenue and other trees which were uprooted and tore aside and twisted telegraph and electricity posts, seriously impairing the electricity supply to the large towns of Tanjore, Nagapattinam and Tiruchirappalli, and interrupting both telegraphic and telephonic communications. The high wind also caused very severe damage to betel vines and coconut plantations and to the sugarcane crop in the wet fields. (Interruption.) The paddy crop as such escaped damage except in the coastal belt of Nagapattinam taluk where salt water swept over a five-mile belt. Fodder which was stored in this area was also seriously damaged. An idea of the damage can be gauged from the fact that in Tanjore taluk alone 14 human lives were lost, 1,360 heads of cattle killed, and 19,300 huts damaged. The damage in wet lands of the taluk to betel vines and sugarcane extends to 511 acres and the damage in dry lands to coconut, casuarina and other dry crops covers 4,750 acres. Over and above this, a heavy rainfall of $3\frac{1}{2}$ inches followed on the 6th December, which added to the misery of the inhabitants. The bunds of certain streams and canals breached. Certain low-lying hamlets in the villages of (the names of which are here but probably most hon. Members may not know), Palliari and Vennalodi had to be evacuated, and the men had to be taken to Tanjore for shelter. It is also feared that Vennar may breach at any time, and the P.W.D. are specially protecting the banks at Gudalur village. In Tiruchirappalli district the ferocity of the storm was not so great and the severity of its incidence was confined to the Pudukottai division. Lalgudi and Musiri taluks escaped with damage to trees and heavy loss to plantains, sugarcane and betel vines. In Karur division, in addition to the heavy rain, there was damage to a few huts and the horsegram crop suffered. The plantain gardens in the Kulitalai taluk and a part of Karur have suffered very badly. There was only one death in the area. In the Pudukottai division, Kollathur and Alangudi taluks suffered terribly. In Kollathur 13 lives were lost and 3,920 heads of cattle killed; 1,424 huts were damaged. In Alangudi, according to reports received, 17 lives were lost and 2,253 heads of cattle killed. Nearly, 3,000 huts were damaged. Tirumayam taluk escaped lightly with 3 deaths and 67 heads of cattle killed. In

3-10
p.m.

[Sri C. Rajagopalachari]

[8th December 1952]

Tiruchirappalli district the damage to the standing plantain crop extended to 750 acres in Musiri, 1,000 acres in Kulittalai, and 3,000 acres in Tiruchirappalli taluk. It may extend to another 2,000 acres in Lalgudi and Karur taluks.

“ The damage in Kumbakonam, Tanjore and Nannilam taluks of the Tanjore district has also been reported. In Tanjore district the total loss of life was 134, Nagapattinam taluk alone 25. The total figure for the various taluks is said to be 134.

“ Apart from this, road communications were completely cut off in many places on the 30th November, but the roads from Nannilam to Nagur, Tiruvarur to Mayuram, Tanjore to Pattukottai, Tanjore to Tiruvayar, Tanjore to Tiruchirappalli, and Tanjore to Tirukkattupalle have now been completely cleared. The extent of the damage can be gauged from the fact that many pucca buildings, some schools, and even some of the officers' bungalows in Tanjore town were affected. The Tuberculosis Sanatorium sustained serious damage. In Nagapattinam due to the tidal wave the sea-water flooded the local Government hospital and catamarans were washed inside the town. The in-patients of the hospital and others were rescued and removed to places of safety with the help of the Fire Services Staff. The Collectors of the two districts and the Revenue Divisional Officers have been very active touring their districts despite the difficulty of communications, and arranging for immediate relief of distress by way of poor feeding and providing shelter for the homeless. Building materials are urgently necessary, but there are no appreciable reserves or panchayat forests in the district from which people could be permitted to cut and remove building materials. However, non-official relief committees have been formed in some towns, and a District Cyclone Relief Committee is being formed both in Tanjore and Tiruchirappalli. The Government have already placed funds at the disposal of each Collector for administration of urgent relief by way of grants without limit according to their discretion. Collectors have rushed timely supplies to Nagapattinam and Nannilam taluks which were cut off by inundation of the sea.

“ Both these districts and the unfortunate inhabitants are slowly recovering from the effects of the severe blow dealt by Nature, and every attempt is being made both by official and non-official agencies to help them towards the recovery of normal conditions. I have asked my officers to tour in those areas as we ourselves are unable to go there now.”

* **RAJA MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD:**—“ Sir, I would like to know from the Government whether it would not be desirable to allot to us a day to discuss the distress that is now prevailing in these two districts. Particularly Members representing Tanjore and Tiruchirappalli districts have now a more accurate knowledge than the Government have. They would like to place their views before the Government for their consideration. It is not in a spirit of criticism I say this. I myself wanted to give notice of an adjournment motion, but in deference to your advice,

8th December 1952] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

I did not; and the Government also have now made a statement. I want to make this suggestion that the Government should allot half a day or one day either to-day or to-morrow or in the near future to discuss about this havoc caused by cyclone. As the matter is very important, we feel that relief measures should be much more. I am very glad to learn that funds are placed at the disposal of the Collectors, without limit. But the trouble is that unless the Government ask the Collectors to spend much more, they would not spend."

* SRI T. VISWANATHAM:—"Sir, we see from the Hon. the Chief Minister's statement and also from reports in the newspapers that Tanjore and Tiruchirappalli districts have been seriously afflicted by the cyclone. Whether or not there is a debate here on this cyclone havoc, on behalf of the K.M.P. party I wish to extend the sympathies of my party to all those who are in distress, to the bereaved families, and to those who have been rendered homeless and shelterless in those areas."

* SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, the entire House extends its sympathy to the distressed population in those two districts. It is very necessary that we should discuss the extent of the havoc and also the measures that we propose to adopt. I know of course the difficulties of the Government in the matter. It is very necessary to mobilize all non-official help in this matter. In order to do this, it is necessary that we should have a discussion on this subject. We ask for a debate not out of a spirit of carping criticism. But it is only to see that the people who are suffering tremendously on account of this cyclone do get immediate succour. The Government probably do not have full reports in the matter. In fact as I was listening to the statement read out by the Hon. the Chief Minister, I found that the particular place where the biggest damage had been caused by the cyclone, namely, Nagapatnam town, did not figure much in the statement. (Interruption.) Possibly the Government may get fuller reports in the course of to-day or to-morrow. Therefore I suggest that the Government might allot to us half a day for discussion of this subject in the course of this week. In the meantime, we also will get reports from those two districts. We are not posted with all the information. Some of the Members have gone to those places to find out what exactly is the damage and they will tell us the real position shortly. We can then discuss this subject and put our heads together in devising suitable relief measures."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, I express my appreciation of the sentiments voiced by the hon. Members and gratitude for the spirit in which their remarks have been made."

"As regards discussion over this matter, I think the hon. the Leader of the Opposition Sri Ramamurthi has put it very clearly and correctly. We have to wait a little and get more information. Mere discussion, especially if it is premature and without full information, can hardly avail. I might inform the hon. Members

3-20
p.m.

[Sri C. Rajagopalachari] [8th December 1952]

of the House that every effort is being made to restore communications and to get information correctly and fully and to do everything that is possible, both officially and non-officially. I have also, I might inform the House, requested my non-official friends to go up there at once so as to see things with their own eyes and to give us advice, apart from official advice that we will get in due course. I might also again mention that as an extraordinary case, I have cut out the ceiling and I have told Collectors to exercise their full discretion without any limits and without any fear in doing all that is necessary for relief of immediate distress.

“ If necessary, we may certainly arrange for a discussion as soon as we get full information.”

MR. SPEAKER:—“ I pass on to the next item on the agenda. The hon. Member Dr. Varadarajulu Naidu will now speak.”

IV.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

RESOLUTION.

APPOINTMENT OF TRANSLATORS TO TRANSLATE THE PROCEEDINGS IN THE ASSEMBLY—*cont.*

* DR. P. VARADARAJULU NAIDU:—“ Mr. Speaker, Sir, I wish to say a few words about the demand for the appointment of translators to interpret speeches made in the House to persons not acquainted with the languages in which they are made. As I have been in the fortunate position of being able to understand all the languages spoken in this House, I have come to realize the importance of the demand. There is a good deal of force in what has been said and nobody can deny the reasonableness of the demand. But while I was listening to the speeches made on this Resolution, I was wondering why we were drifting away from our ancient path. We have been together not only in this House but the Telugus, Malayalees, Tamilians and Kannada people have been together for centuries, long before the British took over the administration of this country. It is strange that we now come to say that we are not able to understand when a Telugu speech, or a Tamil speech, or a Kannada speech is made. All the languages that are spoken in South India have a common parent-hood. They all come from the same Dravidian stock and the root is the same and also the grammar is the same. If the hon. Members talk slowly and distinctly, I am sure most of the Members can understand all the languages. So far as Malayalam is concerned, there may be a little difficulty for the people from Andhra Desa to understand it. We have been together for over 250 years during the administration of the Vizianagaram Empire in South India and we were together about a thousand years ago during Raja Raja Chola's administration over the Andhra country. About 50 per cent of the words used in all these languages have come from the same stock and if only we pay a little more attention, we can understand the whole speech, at least the substance

8th December 1952] [Dr. P. Varadarajulu Naidu]

of it. Apart from this, the cost of appointing and maintaining translators and the time required for translating the speeches in different languages will be enormous. At a time when we are crying for the retrenchment of administrative expense, I do not think it is fair that we should demand the appointment of translators at a heavy cost. We can wait for some more time and see whether we are able to get on at this rate. For over hundred years, under the British rule, we never protested against this language difference or difficulty. Certainly, half of the people coming from Tamil Nad can understand Telugu, and people who have studied in Madras and most of those who have come from Andhra Desa can understand Tamil. Without making a political issue in demanding the appointment of translators, I appeal to all the hon. Members of this House that we must have more patience, particularly at this time when we are having not only man-made calamities but even God-made calamities. True democracy is the art of living with the neighbour and we have been put together not now but for centuries. Therefore, we must have more patience and must try to understand our neighbour and we need not press the demand for the appointment of translators. I appeal to all the hon. Members of the House not to allow the language question to divide us. With great difficulty we have come together and let us not divide ourselves either on language or territorial questions. Therefore, I request the hon. Members who demand the appointment of translators to postpone their demand for some time and wait and see."

* JANAB K. M. SEETHI:—"Mr. Speaker, Sir, the practical inconvenience caused by some of the hon. Members persisting in speaking in their own mother-tongue keeping their colleagues in absolute darkness about the ideas which they express, has been felt by all sections of this House especially in the recent past when political issues have also been imported into this question of speaking in one's own mother-tongue on the floor of this House. This Resolution, if it is intended to be a Resolution asking for certain facilities for the useful discharge of the functions of the Legislature, should certainly be supported by the Members of this House. But the gentlemen responsible for this Resolution have not proved by their conduct that they really, seriously and sincerely mean to be helpful in making their colleagues understand the ideas which they express on the floor of this House. For instance, as the hon. Member, Dr. Varadarajulu Naidu, said just now, the difficulty of people speaking the Malayalam language in understanding Telugu more than Tamil can be very well understood. As a matter of fact, I have to confess that I have not been able to understand one word of the speeches delivered in Telugu on the floor of this House by my hon. Colleagues. When that is the experience of people, who have been listening to the speeches of such Members who can be helpful by speaking in English and who were speaking in English till a short while ago, it becomes very difficult for us to sympathise with the demand made

[Janab K. M. Seethi] [8th December 1952]

by the hon. the Mover of this Resolution. When genuine difficulties are felt by the hon. Members of the House, arrangements for translations will be very helpful and I request the Government to seriously consider the feasibility of arranging for such translation, because it so happens that there are some Members who may not be able to speak in English and who may be continuing to speak in Telugu irrespective of political considerations and it will be difficult for the other Members to follow their speeches. This is a matter relating to a facility which the House requires. But I was surprised to see that it had been made the subject-matter of a formal Resolution like this. In fact, if I remember aright, the hon. Member Sri Viswanatham was mentioning this matter during the Budget discussion and there were more than one occasion when reference was made to the necessity for arranging for such translation. My request to the Government is that, if it can be arranged for without an exorbitant cost to the State Exchequer, it may certainly be done. The question of one's loyalty to one's mother-tongue, the necessity for speaking in one's own mother-tongue and the necessity for not speaking in English after the exit of the British, are all, in my humble opinion, extraneous and irrelevant considerations which need not be imported into a discussion like this. Of course, the necessity for one speaking in one's own mother-tongue and making oneself understood by others is very very desirable. But is that object going to be achieved by the appointment of translators? Speeches in Telugu will not be faithfully and correctly translated by a translator to the extent of giving a full representation of the ideas of the Telugu speakers. That happens always in the case of translations. Translation will certainly not serve the purpose of giving a faithful reproduction of the ideas expressed by the speakers. Instead of that, it might serve the purpose of everybody getting some minimum idea of the speeches. To that extent, it will be helpful to the House. That is exactly the reason why in places where multilingual speeches are delivered facilities for translation are provided. I respectfully submit that the request contained in the Resolution might be given a sympathetic consideration by the Government. At the same time, I request the hon. Mover of the Resolution not to press this Resolution for a division. Because, in my opinion, the whole House sympathises with the request contained in the Resolution. I request the Government to take a sympathetic view of the matter and try to implement the request contained therein as and when the finances and circumstances permit them to do that. With these words, I request the Mover of the Resolution to withdraw the Resolution and not to make it a subject-matter for the division of the House."

SRI M. HANUMANTHA RAO :—“అధ్యక్షా, లిచ్చానాన్ని ఈ సభలో ఉన్నటువంటివారందరూ బలపరచవలసియుంటుంది. దీనిని గురించి ఈ వైపున అంజనేయలుగారే కాకుండా, ఆ వైపున స్వామి సహజానందగారుకూడ దీనిని బలపరచు మాట్లాడవలసిన అవసరమున్నదంటే, దీనిని అందరూ ఏకగ్రీవంగా అంగీకరించవలసియున్నదని స్పష్టమగుచున్నది. దీని విషయమై మాట్లాడుతూ, సీటి సాహెబ్ గారు రాజ

8th December 1952] [Sri M. Hanumantha Rao]

శీయ consideration తో, దీనిని ఉపసంహరించుకోవలసిందని అంటున్నారు. దీనిలో గూడ రాజకీయాలు ఎందుకు తీసుకురావాలి, నేరుగా దీనిని ఎందుకు సభ్యులు అంగీకరించగూడదో నాకు అర్థం కావడంలేదు. గత 5, 6 సంవత్సరములనుంచి కాంగ్రెసు ప్రభుత్వము అధికారములో ఉండినాడ, ఇక్కడ అనేక భాషాప్రయత్న రాష్ట్రాలనుంచి వచ్చినటువంటి ప్రతినిధులు, ప్రజలు, ఒకరినొకరు అర్థము చేసుకొనేందుకు సరియైన భాషాంతరీకరణ పద్ధతిలేకుండా చేయడంలో అర్థము ఏమటే అని అడుగుచున్నాను. ఈ వాద్యత ఎవరికో గుర్తించవలసిందని కోరుచున్నాను. అయితే, ముత్తయ్య చెట్టిగారు చెప్పినట్లుగా, ఈ భాషాంతరీకరణ వసతి కలుగజేసినంత మాత్రముననే ఈ సమస్య పూర్తిగా పరిష్కరించుకొనబడుతుంది. భాషాప్రయత్న రాష్ట్రాలు ఏర్పడడమే దీనియొక్క permanent solution. దీనిని అందరు అంగీకరించవలసియిస్తుంది. భాషాప్రయత్న రాష్ట్రాలు తప్పక ఏర్పడవలసిందే. ఇవి నిర్వాహించేయాలని ముత్తయ్య చెట్టిగారు అంటున్నారు. రాజగోపాలాచారిగారుగూడ భాషాప్రయత్న రాష్ట్రాలకు నేను అనుకూలమని అని అంటున్నారు. తరువాత నైజామాగారుగూడ వీటికి నా అభ్యంతరమేమిలేదని అప్పుడప్పుడు ఉపన్యాసములు చేస్తూయింటారు. ఈవిధంగా అందరు దీనికి అనుకూలముగా ఉండేటప్పుడు, ఈ permanent solution మనము సాధించడానికి ఎవరు అటంకముగా ఉన్నారని నేను అడుగుచున్నాను. ముఖ్యముగా, ఈరోజు ఆంధ్ర దేశములో ప్రజలందరు సత్వర ఆంధ్రరాష్ట్రము కావాలనే అంటున్నారు. కనుకనే, ఈరోజు ఆంధ్ర దేశములో ప్రజలు అన్ని ఫార్మిలారిసిగూడ ఇక్కడ తెలుగులో మాట్లాడుమని కోరుచున్నారు. ఈ ఉద్దేశ్యముతోనే కమ్యూనిస్టు పార్టీ అటువంటి నిర్ణయము తీసుకోవలసివచ్చిందని ఘటావధంగా చెప్పుచున్నాను. కనుక దీనిని ఎవరుగూడ అపార్థముచేసుకోగూడదని గౌరవనీయ మంత్రులందరికీ విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను. ఈ సందర్భములో ఆంధ్రరాష్ట్రముకొరకు, పాటి శ్రీరాములు అనేవ్యక్తి కఠోర దిక్షతో 50 రోజులుగా నిరశనవ్రతముచేస్తూ ఈజిలమో మరోజిలమో చాణాలుగూడ కోల్పోయేస్థితిలో ఉన్నప్పటికీ మన ప్రభుత్వము, రాజగోపాలాచారిగారు ఇప్పటికీ కదలకుండా కూర్చుంటున్నారంటే, ఇది చాలా దురాగతమైనటువంటి విషయమని నేను మనవిచేస్తున్నాను. (At this stage Sri C. Kandaswamy occupied the Chair.) ముత్తయ్య చెట్టిగారు భాషాప్రయత్న రాష్ట్రాలు ఏర్పాటుచేయుటద్వారా ఈ సమస్యకు permanent solution కావాలని అంటున్నారంటే, ఈ పట్టణములో దీనికొరకై పాటి శ్రీరాములు 50 రోజులుగా నిరశనవ్రతముబూని పనిపోయేస్థితిలో ఉన్నప్పటికీ, ఎందుకుగానూ మన రాజగోపాలాచారిగారివైన వొత్తడి తీసుకోరాకూడదు మన ప్రభుత్వముచేత ఎందుకు వొత్తడి తీసుకోరాకూడదని, కేంద్రప్రభుత్వానికి ఎందుకు తెలిగ్రాములుపంపి వారివై వొత్తడి తీసుకోరాకూడదని అడుగుచున్నాను. ఈ సందర్భంలో పాటి శ్రీరాములుయొక్క నిరశనవ్రతాన్ని కొంతమంది మంత్రులు అపార్థముచేసుకోవచ్చు. ముద్రాసును ఓఫీ కమిషనర్ రాష్ట్రముగా చేయాలనేటువంటిది ఆయన ఒక పెద్ద పరతుగాపెట్టి దీనిని అంగీకరిస్తూ రాష్ట్రము ఇవ్వాలని ఆయన ఈ నిరశనవ్రతముచేస్తున్నాడని సాధారణంగా అనుకోవచ్చును, కాని, ఆంధ్ర దేశములో ఈ నాడు వేలకొలది మిటింగులు, హద్దాలు జరిపి సత్వర ఆంధ్రరాష్ట్రము ఏర్పడాలని వివాదరహితమైన ప్రాంతాలతో రాష్ట్రము ఏర్పాటుచేయాలని తీర్మానాలుచేస్తూ గంగిలవెడుతూ ప్రభుత్వానికి తెలిగ్రాములిస్తూవచ్చారని ప్రధానంగా పాటి శ్రీరాములుగారి కఠోరదిక్షయొక్క సారాంశం సత్వర ఆంధ్రరాష్ట్ర తీర్మానాన్ని సాధించటంగా ప్రజలు తీసుకున్నారని మంత్రులందరికీ తెలియచేస్తున్నాను. కనుక వారి ఉద్దేశ్యాన్ని అపార్థముచేసుకోగూడదని నిజముగా ఆంధ్ర దేశములో అందరు ఈవివాద

[Sri M. Hanumantha Rao] [8th December 1952]

రహితమైన ప్రాంతాలలో వెంటనే ఆంధ్ర రాష్ట్రాన్ని ఏర్పాటుచేయవలెననే కోరుతున్నారనే విషయాన్ని ముఖ్యంగానేను మనవిచేస్తున్నాను. ఆంధ్ర దేశములోని, ఆంధ్ర కవులను తీసుకొన్నప్పటికిని, గాయకులను తీసుకొన్నప్పటికిని, రచయితలను తీసుకొన్నప్పటికిని, పత్రికా సంపాదకులను తీసుకొన్నప్పటికిని, చరిత్రకారులను తీసుకొన్నప్పటికిని, లేక రైతాంగాన్ని కూలీలను, విద్యార్థిలోకాన్ని, విజ్ఞానులను ఎవరిని తీసుకొన్నప్పటికిని, అందరుకూడ తగాదాలేనటువంటి ప్రాంతాలలో వెంటనే ఆంధ్ర రాష్ట్రాన్ని ఏర్పాటుచేయండి అనే చెప్పుచున్నారు. మద్రాసు భవిష్యత్తును, మరి ఇతర వివాదగ్రస్తమైన ప్రాంతాలను ప్రజాభిప్రాయకోసరము వదలివేయడం సరిఅయిందని చాలామంది చెప్పుచున్నారు. వీటి విషయమై కొన్ని బేధాభిప్రాయాలు ఉండవచ్చును. Plebiscite తీసుకోవలెనని కొందరు, boundary commission ను ఏర్పాటుచేయవలెనని కొందరు, arbitration committee వేయాలనికొందరు అయితే ఎవరు దీనిని ముందుపరచుగా పెట్టటంలేదు. చివరకు వీఫ్ కమిషనర్ రాష్ట్రం అయితే బాగుండుననుకునే వారిలోకూడా అభిప్రాయపడుతున్నారు. ఏ కొద్దిమందో వేళ్లలో లెక్కింపబడగల కొద్దిమందిమాత్రమే మద్రాసును వీఫ్ కమిషనర్ రాష్ట్రముగా ముందుగా ఏర్పాటుచేయవలెనని అంటున్నారు. వివాద రహితమైన 11 జిల్లాల 3 తాలూకాలతో సత్వర ఆంధ్రరాష్ట్రాన్ని ఏర్పాటు చేయవలెననే వాంఛిస్తున్నారనికూడా తమిళమిత్రులకు ఇక్కడున్న సభ్యులందరికీ తెలియజేస్తున్నాను. ఈ సందర్భములో ఈవివాదరహితమైన ప్రాంతాలలోవెంటనే ఆంధ్రరాష్ట్రాన్ని ఏర్పాటుచేయవలెననుపంటి బాధ్యత ఈ ప్రభుత్వముమీద, ఆధికారములో ఉన్నటువంటి కాంగ్రెసు పార్టీమీద, కేంద్ర ప్రభుత్వముమీద ఉన్నదనే విషయాన్ని ప్రభుత్వము, సభ్యులందరు గుర్తించవలెనని కోరుచున్నాను. ముఖ్యంగా, ఈ సందర్భములో, మద్రాసు వీఫ్ కమిషనర్ రాష్ట్రముగా ఏర్పాటు చేసి తరువాత రాష్ట్రము ఏర్పాటు చేయవలెనని చెప్పుచున్నవారు చాలా కొద్ది మంది మాత్రమేననియు, ఇటువంటి బేధాభిప్రాయాలు ఏ విషయాలలోనైనా, కొద్దిగా ఉండనే ఉంటాయని, దీనివలన ఎక్కువ మందియొక్క కోరికను నిరాకరించదగినదనే విషయాలను గమనించవలసియుండునని మనవి చేస్తున్నాను. భాషా శ్రయక్త రాష్ట్రాలు ఏర్పడిననే, నిజమైన ప్రజాస్వామిక పద్ధతి ఏర్పడుతుంది. అప్పుడే ప్రజలు తమకు కావలసిన చట్టాలను, తమలో తాము చాకవత్తుగా చర్చించుకొని, అర్థము చేసుకొని, సరియైన తీర్మానాలు చేసుకోగలుగుతారు. అప్పుడే, ఈ భాషా సమస్యకు permanent solution చేకూరుతుంది. కనుక, వివాద రహితమైన ప్రాంతాలలో సత్వర ఆంధ్ర రాష్ట్రాన్ని ఏర్పాటు చేయవలసిన అవసరమైతేనా యున్నది. ఏ కొద్ది మందో తప్ప మిగతా ఆంధ్ర ప్రజలందరుకూడ దీనినే ఈ రోజున కోరుతుండునది. నిన్న జరిగినటువంటి సమావేశములోకూడా, గ్రామ గ్రామాలనుంచి వచ్చినటువంటి అధిక సంఖ్యాక శ్రుతినిధులు ఈ నివాదాన్నే చేశారని నేను మనవి చేస్తున్నాను. ముఖ్యంగా, దీనికోరకై ఇప్పుడు ఈ పట్టణములో ఒక కఠోర దీక్ష పూని 50 రోజులుగా నిరశన వ్రతము చేస్తున్నటువంటి పొట్టి శ్రీరాములు, ఈ ఊణమా, మరు ఊణమా ప్రాణాలు కోల్పోయే స్థితిలో ఉన్నాడు. అటువంటిప్పుడు, దీని విషయమై వెంటనే చర్య తీసుకోవలసినటువంటి బాధ్యత కాంగ్రెసు పార్టీమీద ఈ ప్రభుత్వముమీద మరియు కేంద్ర ప్రభుత్వముమీద ఉన్నదని నేను మనవి చేస్తున్నాను.

“ఇదే సందర్భములో, ప్రస్తుతము ఈ శాసన సభలో ఏర్పడినటువంటి భాషా సమస్యకు తాత్కాలికంగా పరిష్కారం చేయవలెనంటే, అనగా, ఇక్కడ జరిగే

8th December 1952] [Sri M. Hanumantha Rao]

చర్చలలో ఎవరెవరు విమేషి మాట్లాడుచున్నారని సభ్యులందరు అర్థము చేసుకొని తమతమ అభిప్రాయాలను తెలియజేసి, ఆయా ప్రాంతాల ప్రజలకు అన్ని విషయాలలోను న్యాయము చేకూర్చి వారి హక్కులను నిలబెట్టుకొనవలసినట్లు ఇక్కడ జరుగుచున్న చర్చలను భాషాంతరీకరణ చేయవలసినట్లువంటి అవశ్యకత ఎంతైనా ఉన్నది. ప్రజాస్వామిక సిద్ధాంతం ప్రకారం ప్రతి సభ్యునికి తన ప్రాంతీయ భాషలో మాట్లాడునట్లువంటి హక్కు ఉన్నది. ఈ పద్ధతిని తిరస్కరించినట్లయిన ప్రజాస్వామిక సిద్ధాంతాన్ని తిరస్కరించినట్లువుతుందని ప్రభుత్వానికి హెచ్చరిక జేస్తూ, భాషానువాదము చేసేందుకు translators ను ఏర్పాటు చేయవలసిన కోరుతున్న తీర్మానాన్ని ప్రభుత్వము తప్పక అంగీకరించవలసిన కోరుతున్నాను."

SRI K. RAJAGOPALA RAO :—"అధ్యక్షా, ఈ తీర్మానముయొక్క అవశ్యకతను గురించి ప్రత్యేకముగా మనవి చేయవలసిన అవసరములేదు. శాసన సభలో జరుగుతున్న చర్చలూ, వ్యవహారాలూ సభ్యులందరికీ తెలిసేటట్లు చేయడమనేది, ప్రజాస్వామికములో ప్రాథమికమైనట్లువంటిది. ప్రజలచేత ఎన్నుకోడిన ప్రతినిధులు శాసన సభలో ప్రజా సమస్యలు, పరిపాలనా విషయాలూ చర్చించేటప్పుడు వాటిని అవగాహన చేసుకోకుండా, ఒకరు మాట్లాడినది ఇంకొకరు తెలుసుకొనేందుకు తగిన సదుపాయం లేకుండా, ఎలా చర్చించ గలుగుతారు? ఈ సభలో ప్రభుత్వము ప్రవేశ పెట్టుచున్న తీర్మానాలు, రిపోర్టులు, బిల్లులు మొదలైనట్లువంటి వాటినిపైకి అర్థము చేసుకొని, సభ్యులందరూ తమతమ అభిప్రాయాలను వెల్లడించి, తద్వారా సరియైన నిర్ణయాలు చేసేందుకు వీలుగా వివిధ భాషల్లోకి అనువదించడం అవసరమనే ఉద్దేశ్యంతోనే ఈ తీర్మానం తీసుకొని రాబడిందిగాని, ప్రభుత్వాన్ని కూలద్రోయాలనే కుట్రతో మాత్రం కాదని సభ్యులందరికీ మనవి చేస్తున్నాను. ప్రజాస్వామికానికి ప్రత్యేకంగా ఉండవలసినట్లువంటి ఇట్టి ప్రాథమిక విషయాన్ని ప్రభుత్వం తప్పక అంగీకరిస్తుందనీ, అందుకవసరమైన ఏర్పాట్లు చేస్తుందనీ నేను ఆశిస్తున్నాను. ఇంతకుముందు గౌరవ సభ్యులు శ్రీ హనుమంత రావు మనవి చేసినట్లుగా ఈ భాషా సమస్యకు permanent solution కావాలంటే, ప్రజాస్వామిక సిద్ధాంతాలు సరిగా అమలు జరుపబడాలంటే, శాసన సభలో జరిగే కార్యక్రమమంతా సభ్యులకు అవగాహన కావలసినట్లు, తక్షణం భాషాప్రయత్న రాష్ట్రాలను ఏర్పాటుచేయడం ఎంతైనా అవసరం. ఈ సందర్భంలో నిన్న రాజగోపాలాచారిగారు ఒక విషయం చెప్పినట్టు ప్రతీతిలో ప్రకటించబడింది. మద్రాసు నగరం విషయం అడగకుండా నిర్ణయించే ప్రాంతాలలో ఆంధ్ర రాష్ట్రము కావాలంటే తమకేమీ అభ్యంతరములేదని ఆయన అన్నారు. ఆంధ్ర దేశములో ఇవాళ ఆత్మధిక ప్రజానీకం కోరుతున్నదిగాడా ఇదేదని వారికి తెలియపరుస్తున్నాం. అయితే ఆంధ్ర ప్రజలకూడ ఇదే కోరుతున్నప్పుడు ఇంకే దీనికి అటంకము ఏక్కడున్నదో మాకు తెలియడంలేదు. ప్రభుత్వానికి ఎట్టి దురుద్దేశమూ లేకపోతే నిర్ణయ ప్రాంతాలతో తక్షణం ఎందుకు ఆంధ్ర రాష్ట్రాన్ని విచ్ఛిన్నం చేయాలన్న హంకాలను ఒక boundary commission ద్వారా, arbitration ద్వారా, డైలెజ్ట్ ద్వారా లేక మరొక ప్రజాస్వామిక విధానం ద్వారా పరిష్కరించుకోవచ్చుగా! అందువల్ల ప్రభుత్వం నిజాయితీని ప్రదర్శించి, భాషా ప్రయత్నంగా రాష్ట్రాన్ని విభజించి, పరిష్కార మార్గానికి పూనుకొనవలసిందిగా కోరుతున్నాను.

"ఈ సందర్భములో మరొక విషయం ముఖ్యంగా చెప్పవలసివున్నది. శాసన సభలో ప్రవేశపెట్టే తీర్మానాలుగాని, చర్చలుగాని రిపోర్టులుగాని సభ్యులకు సరిగా

[8th December 1952]

* SRI P. S. NALLA GOUNDER :—“ கனம் உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்தச் சபைமுன் இருக்கும் தீர்மானத்தை நான் எதிர்த்தேன். அதனால் எனக்கு நம் தாய்மொழியில் பற்று இல்லை என்பதாக அர்த்தமில்லை. நான் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவன். காங்கிரஸ் மகாசபையானது நாட்டை மொழிவாரி மாகாணமாகப் பிரித்து அங்கங்கே பிரதேச பானையில் சர்க்காரை நடத்தவேண்டுமென்ற கொள்கையை உடையது. மேலும் நமது மாகாணத்தில் சில ஜில்லாக்களில் அரசாங்கத்தின் கடிதப்போக்குவரத்துக்களைத் தாய்மொழியில் நடத்திவர ஒரு முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதில் வெற்றிகண்டால் பாக்கி இடங்களுக்கும் அதையே பிரயோகப் படுத்தலாம் என்பதற்காக அவ்விதம் நடத்தப்படுகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மேலும் நமது மாகாணத்தில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வகுப்பு வரையிலும் ஆங்கிலம் தவிர மற்ற பாடங்களையெல்லாம் தாய்மொழியில் நடத்தவேண்டுமென்று இப்பொழுது விதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து நமது காங்கிரஸ் மகாசபைக்கும், நமது அரசாங்கத்திற்கும் தாய்மொழியில் அதிகப் பற்றுதல் உள்ளது என்பது நன்கு விளங்கும். ஆனால் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்ப்பதற்குக் காரணம் ஒரு அங்கத்தினர் அரை மணி நேரம் ஆங்கிலத்தில் பேசினால் அதைத் தமிழிலோ அல்லது மலையாளத்திலோ அல்லது கன்னடத்திலோ அல்லது தெலுங்கிலோ மொழி பெயர்க்கப்பட்டு இன்னும் இந்த அரை மணிமுடன் கூட இரண்டு மணி நேரம் வேண்டியதாக இருக்கும். அதாவது சுமார் இரண்டு மணி நேரம் அதை மொழி பெயர்க்கவேண்டி இருக்கும். ஆகவே மொத்தம் 2½ மணி நேர அவகாசத்தை எடுத்துக்கொண்டு சபையை நடத்த வேண்டியதாக இருக்கும். அப்பொழுது இங்கு காத்துக் கொண்டிருக்கும் மெம்பர்கள் எல்லோரும் வெளியே போய் விடுவார்கள். அப்பொழுது கோரம் (Quorum) கூட இருக்குமோ இருக்காதோ என்று சந்தேகம் ஏற்படும். மேலும் இப்பொழுது ஒரு நாளைக்கு சட்டசபையை நடத்தும் செலவைப்போல் பன்மடங்கு அதிகமாகச் செலவு ஆகும். இந்த விதமாக 365 நாளும் சட்டசபையை நடத்திக் கொண்டிருந்தால்தான் காரியம் முடியும். ஆகவே காலம் போவதோடு அதிகச் செலவும் ஆகிக்கொண்டிருக்கும். இந்த தீர்மானத்தினால் வரும் நன்மையைவிட தீமைதான் அதிகமாக ஏற்படும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏனென்றால் காலம் விரயம் ஆகும். அத்துடன் பணமும் விரயம் ஆகும். இதனால் ஏற்படும்

3-50
p.m.

8th December 1952] [Sri P. S. Nalla Gounder]

நன்மை மிகவும் குறைவு. இப்பொழுது இருக்கும் தீர்மானத்தால் இப்பொழுது இருப்பதைவிட அதிகமாக ஒன்றும் சாதித்துவிட முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இந்த தீர்மானத்தை நான் முழுமனதுடன் எதிர்த்தேன்.”

* SRI M. PALANIMUTHU :—“ கனம் உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது ஸ்ரீ சி. வி. கே. ராவ் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். ஆங்கிலம் தெரியாத சபையிலுள்ள மெம்பர்கள் கேள்வித்தாள்களைப் புரிந்துகொள்ளாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதற்கு உதவியாக அவர்களுக்கு சட்டசபையில் என்ன நடக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள வசதி அளிப்பதற்காகத் தான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. கேள்வித்தாள்களைப் புரிந்துகொண்டு ஒரு உணர்ச்சியுடன் பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு முடியாமல் இருக்கிறது. மற்ற மொழிகளில் நடவடிக்கைகள் நடப்பதால் அவர்களால் புரிந்து கொள்ளமுடியாமல் இருக்கிறது. அவைகளை புரிந்துகொண்டு அதற்குத் தக்கபடி பதில் கேட்க இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதனால் இந்த தீர்மானத்தை ஆதரிக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். ஆந்திர மாகாணத்தையும் தமிழ் மாகாணத்தையும் பிரிப்பதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். அந்த முறையில் இது கொண்டுவரப்பட்டது இல்லை என்பதை நான் சொல்லுகிறேன். தற்போது கேள்வி நேரங்களில் நடக்கும் நடவடிக்கைகளை புரிந்து கொள்ளாமல் அதிலும் கனம் ரிவினியூ மந்திரி மாணிக்கவேல் நாயகர் புரிந்துகொள்ளாமல் வேறு பதில் சொல்லுகிறார். அதனால் எல்லோரும் நடப்பதை புரிந்துகொண்டு பதில் கேட்பதற்காகத்தான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அவரவர்கள் தாய்மொழியில் பேசுவதை மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்வதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதை விட்டுவிட்டுக் கட்டிக்காகவும், நேரத்தை கழிப்பதற்காகவும் $\frac{1}{2}$ மணியில் நடப்பது $2\frac{1}{2}$ மணி நேரம் ஆகும் என்றெல்லாம் சொல்லி மறுப்பதில் நியாயம் இல்லை. அந்தக்காலத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் இருந்தார்கள். இங்கிலீஷ் மொழியில்தான் எல்லாம் நடைபெற்று வந்தது. தற்போது ஜனநாயக ஆட்சி நடக்கிறது. ஜனநாயக ஆட்சி என்றால் அவரவர்களைய தாய்மொழியில்தான் சர்க்காரை நடத்தவேண்டும். அதுதான் ஜனநாயக ஆட்சி. இன்று இங்கிலீஷ் பாஷையை வைத்துக் கொண்டிருப்பது ஜனநாயக ஆட்சிக்கு தகாது என்று நான் சொல்லுவேன். ஆகவே தற்போது நேரம் ஆகும், அல்லது அதற்கு பொருள் சேதம் ஆகும் என்று சொல்வது மிகவும் பொருத்தமில்லாத காரியமாகும். ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுடைய தொகுதியிலிருந்து வந்திருப்பதால் அவரவர்களைய தொகுதிக்கு நல்லமுறையில் வேலை செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு வந்திருந்தால் இதற்கு அவசியம் ஏற்படும். ஆனால் இப்பொழுது கேள்வித்தாள்களைப் புரிந்துகொள்ளாமல் மற்றவர்கள் பேசுவதைப்பார்த்து ஒன்றும் சொல்லமுடியாமல் இருந்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் மொழி பெயர்ப்புக்கு வேண்டியவைகளைச் செய்து கொடுத்து இத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிறுஞரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI E. T. KUNHAN :—“ അദ്ധ്യക്ഷരെ ! ഇന്ന് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ പ്രമേയം, ഈ അസംബ്ലിയിൽ ഖജനാക്കുകളിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ translate ചെയ്യണം എന്ന ഈ പ്രമേയത്തെ അന്യധികം സന്തോഷത്തോടെയും പിന്തുടരുന്നവർ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. ഇത് പിന്തുടരുന്ന ഇരികുവാൻ നിയമനിയമം, ഇന്നിവിടെ ഇംഗ്ലീഷ് അസംബ്ലിയിൽ പ്രസംഗങ്ങൾ തമിഴ്, മലയാളം, തെലുങ്ക്, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നീ ഭാഷകളിലാണ് നടക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും ഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുമ്പോൾ കാര്യത്തെ അന്യോന്യം മൂലമനുഭവിക്കുകയും, തലനീളുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകാം ചെയ്യുകയോ അതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഇതരഭാഷക്കാർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. മന്ത്രിമാർ ചോദ്യം ചെയ്ത മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. സ്ത്രീകൾ സാധിക്കുന്നില്ല. ഞാൻതന്നെ ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ കൊണ്ടുവരുന്നവർ സ്ത്രീകൾതന്നെ കൊണ്ടുവരുന്നവർ. എന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം എന്നു മനസ്സിലാക്കുക.

[8th December 1952

*SRI P. S. KANDASWAMI GOUNDER :—“ கணம் உப-சாநாயகர் அவர்களே ! நண்பர் வி. வி. கே. ராவ் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். என்னென்றால் எங்களுக்குத் தமிழ் பாஷையைத் தவிர வேறு எந்த பாஷையும் தெரியாது. ஆகையினால் ஆங்கிலம், தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற பாஷைகளில் பலர் பேசும்போதெல்லாம் நாங்கள் காதிருந்தும் செவிடர்களாக உட்கார்ந்திருக்கிறோம். அது ரொம்பக்ஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறது. சொல்வதைப் புரிந்துகொண்டால் என்ன, புரிந்துகொள்ளாவிட்டால் என்ன, ஊதியம் கிடைக்கிறது என்று எண்ணுபவர்களுக்கு வேண்டுமானால் மனக்கஷ்டம் எதுவும் இருக்காது. ஆனால் என் போன்றோர்களின் உள்ளம் என்னென்ன எண்ணுகிறது, எப்படி வருந்துகிறது என்று எனக்குச் சொல்லத் தெரியவில்லை. தன்மானம் உள்ளவர்கள் ‘இந்தத் தொல்லையும் வேண்டாம், மக்கள் பணம் நம்மால் லீனாகவும் வேண்டாம்’ என்று ராஜிநாமா செய்துவிட்டுப் போகத்தான் வேண்டும்போல் இருக்கிறது. ஆகையினால் இந்தத் தொல்லையையெல்லாம் போக்க தமிழ்மொழியிலேயே இந்த அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கும் இடம் கொடுத்துவிட்டால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும். ‘படித்தவர்களேவிட, திறமையும் நேர்மையும் உள்ள படிக்காதவர்களேமேல்’ என்று நேரு அவர்களே கூறியுள்ளார்கள். எப்படியாவது நமது முதன் மந்திரி ராஜாஜி இருக்கிற காலத்திலேயே தமிழ் மொழியிலேயே அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டால், பல பேர்கள் அவர் 100 வருஷங்கள் வாழவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்வார்கள். நான் சந்திர குரியான் உள்ளவரைக்கும் அவர் வாழவேண்டுமென்று ஹிந்துய பூர்வமாக வேண்டிக்கொள்வேன். ஆகையினால் சபையில் நடக்கும் விஷயங்கள் யாவையும் புரிந்துகொண்டு ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் மனச் சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் பணியாற்ற வேண்டுமென்றால் அதற்கு அத்தியாவசியமான எல்லாம் தமிழ் மொழியில்தான் இருக்கவேண்டும். உங்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். எங்கள் ஊரில் இந்து-முஸ்லிம் கலகம் ஏற்பட்டது. அந்த கலகத்தில் பல ஜாதிகாரர்கள் ஈடுபட வேண்டியிருந்தது. ஆங்கிலம் தெரிந்த சில பேர்கள் எங்கள் கட்சியில் இருந்தார்கள். இந்த கேசுக்குக் காரணம் அவர்கள்தான். வழக்கு கோர்ட்டில் இருந்த காலத்தில் அந்த ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் எங்கள் கட்சி சார்பாக வாதாடுவதோடு எங்களுக்குத் தெரியாதென்று எங்களிடமே பணம் கொள்வையடிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ‘நமக்கே வாதாடி, நம் பக்கத்திலிருந்தே பணத்தைக் கொள்ளையடிக்கிறார்களே’ என்று நாங்கள் மாண்புத்தலைவிட்டு, வெட்கத்தைவிட்டு, சொல்லமுடியாத நஷ்டத்தையும் கொடுத்து கேஸை ராஜி பண்ணிக்கொண்டோம். ஆகையினால் இன்னும் அதிகமாகப் பேச

நான் விரும்பவில்லை. பேசுவதிலும் பயனில்லை. நமது முதன் மந்திரி ராஜாஜி அவர்கள் பெரிய மனது பண்ணி தமிழர்கள் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் தமிழிலேயே நமது சட்ட சபை நடவடிக்கைகள் எல்லாம் நடக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றதற்கு கேட்டுக் கொண்டு வி. வி. கே. ராவு அவர்கள் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

* SRI S. RAMASWAMI NAIDU :—‘கனம் தலைவர் அவர்களே! இப்பொழுது எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ வி. வி. கே. ராவ் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். சபையில் நடக்கும் விஷயங்கள் எல்லாம் அப்போதைக்கப்போது மொழிபெயர்த்து அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்ல மொழிபெயர்ப்பாளர்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பது அதன் பொருள். எல்லா பானைகளும் தெரியாத காரணத்தினால் ஒருவர் பானையை ஒருவர் தப்பாக அர்த்தம் செய்துகொள்ளும் படியாக சிலசமயம் நேரிட்டு விடுகிறதென்பது உண்மைதான். தாயிரச் சொன்னதெல்லாம் தலைகடை புரிந்து கொள்ளாத ஒரு தெலுங்கரிடம் அப்பப்பட்டு ‘நாயிராப்பட்டதெல்லாம் நமன்கையில் பாடுதானே’ என்று பரிதவித்த தமிழன் கதையும், ஒரு தமிழனிடம் ஒரு தெலுங்கன், இந்த மூட்டை இருக்கட்டும் என்று சொல்ல, ‘ஈ மூட்ட அட்ட உண்ணி’ என்று சொல்ல உதைக்கேட்ட தமிழர் ஐயையோ! இங்கே ஈயும், மூட்டையும், அட்டையும், உண்ணியும் இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறேன் என்று அர்த்தம் செய்து அப் பண மூட்டையை வெளியே எடுத்து எறிந்ததால் அவதிப்பட்ட தெலுங்கன் கதையும், அதேபோல ஒரு தமிழ் பிராமணரிடம் ஒரு மலையாளத்தார், ‘எந்தா பறையா’ என்று சொல்ல அவர் தன்னைத்தான் ‘பறையன்’ என்று சொல்வதாக எண்ணிக் கொண்டு சண்ணைக்குப் போனதாகவும் உள்ள பலபல கதைகள் இருக்கின்றன. இதைக் கருதித்தான் ஒருவர் பேசுவதை மற்றவர் தப்பாக எண்ணிக்கொள்ளாமலிருக்க மொழிபெயர்த்துச் சொல்வண்டுமென்ற நல்ல கருத்தோடு தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பது சொல்த தோன்றுகிறது. எல்லா தென்னிந்திய மொழிகளும் ஒரே மொழியி லிருந்துதான் பிறந்தது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம்.

[Sri S. Ramaswami Naidu] [8th December 1952]

“கன்னடமும், கனி தெலுங்கும் கவின் மலையாளமும், துளுவும், தமிழும், ஒரே உதரத்தில் பிறந்தவை” என்பதை தெரிந்து கொள்ளலாம். சமயம் என்ற வார்த்தை தெலுங்கிலும், மலையாளத்திலும் சமயம் தான். அதைக் கன்னடத்திலும் குப்பி வீரண்ணுவின் நாடகங்களில், ‘கள்ளதனமாட நனசிதொள்ளே சமயுவ’ என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறபொழுது கேட்டிருக்கிறேன். அதேபோலத்தான் திண்டிவேலில், ஆடல், பாடல் போன்ற வார்த்தைகளும். ஆனால் ஒரே தாயின் பிள்ளைகளாகிய நாம் ஒருவரோடு ஒருவர் நெருங்கிய சம்பந்தம் வைத்துக்கொள்ளாததின் காரணமாக இன்றைக்கு வெவ்வேறு பாஷை பேசுபவர்களாக இருக்கிறோம். ஆங்கிலத்தில் நன்கு பேசத்தெரிந்தவர்கள், மற்ற பாஷைகளில் பேசுவது தவறு என்றே, அவர் ஆங்கிலத்திலேயேதான் பேசவேண்டுமென்றே நான் சொல்ல முன்வரவில்லை. ஏனென்றால் நமது அரசியல் சட்டத்தில் ஆங்கிலம் இன்னும் 10 வருஷங்கள்தான் இந்த நாட்டில் இருக்குமென்று திட்டமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் ஆங்கிலம் இந்த நாட்டை விட்டு நீங்கும் காலத்தில் எல்லோருக்கும் பொது பாஷையாக ஹிந்தி இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. தமிழ்நாட்டிலே சில பேர்கள் சில காரணங்களை வைத்துக் கொண்டு ஹிந்தியே போகவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்குள்ளே தமிழார்வத்தில் கன்னடமும், கனி தெலுங்கும், கவின் மலையாளமும், தமிழ் மொழியிலிருந்தே பிறந்ததென்ற காரணத்தால் தென்னிந்தியிலுள்ள சட்டசபையில் பொதுபாஷை தமிழாய் இருக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்வேன். அனால் அதைப் பலர் ஒத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள். வீணாக பாஷைத் தகராறை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் அருகிலுள்ள தெலுங்கன் தமிழ் மொழியையும், தமிழன் தெலுங்கு மொழியையும், அதைப்போலவே மலையாளம், கன்னடம் போன்ற மொழியையும் கற்றுக்கொள்ளலாம். அதில் கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை. பிரஞ்சி, ஜெர்மன், போன்ற பாஷைகளை எப்படி ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் சலபமாகப் படித்துக்கொண்டு விடுகிறார்களோ அதைப்போல ஒருவருக்கொருவர் அருகாமையில் இருந்தகொண்டு ஒருவர் பாஷையை ஒருவர் கற்றுக்கொள்ளாமல் வெறுப்பது மிகவும் விசனிக்கத் தக்க காரியமாகும். ஒருவர் பாஷையை ஒருவர் கற்றுக் கொள்வது மிகவும் சலபமான காரியம். அதில் கஷ்டம் எதுவுமேயில்லை. பாமர மக்களுக்குப் புரியக்கூடிய வகையில் நாம் இங்கே காரியங்களை நடத்த வேண்டும், இல்லாத பக்கத்தில் என்ன பயன் என்று சில நண்பர்கள் சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டசபையில் வேறு பாஷையில் பேசினாலும் நாம் நம்முடைய தொகுதிக்குச் செல்லும்பொழுது இங்கே நடந்தவைகளை யெல்லாம் அவர்களுடைய பாஷையில் வெகு அழகாக அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லலாம். அதனால் ஒன்றும் கெடுதலில்லை. சபையில் ஒருவர் பேசுவது மற்றவருக்குப் புரிபாவிட்டாலும் பக்கத்திலிருப்போரிடம் அவர் பேசுவதன் பொருளை அப்போதைக்கப்போது சில அங்கத்தினர்கள் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டுதான் வருகிறார்கள். எந்தக் கருத்தை வெளியிட்டாலும் அதை எதிரிக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுவது சரியாகாது. கருத்தை புரியும்படியாக, தெளிவாகச் சொன்னால் அதில் நல்லதிருந்தால் அதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் செய்வார்கள். சபையில் நடப்பதை எல்லா மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கவேண்டுமென்னும்போது அதற்கு என்னகாலம் ஆகும் என்றும் நாம் பார்த்துக்கொள்வோம். தினமும் 12½ ரூபாய்கள் வருகிறதேயென்று, வருஷமெல்லாம் உட்கார்ந்திருப்போமேயென்று, தினமும் சபை நடத்திக்கொண்டிருப்பதற்கு இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்வதாக பொதுமக்கள் நம்மைப்பற்றி என்னமாக நினைப்பார்கள். ஆகையால் சொல்லும் கருத்தும் நடைமுறைக்கு ஒத்ததாக இருக்கவேண்டுமே தவிர நடக்கமுடியாதவைகளைச் சர்ப்பனை செய்துகொள்வதில் பிரயோசனமில்லை. தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம் போன்றவைகள் ஒன்றுக்கொன்று அதிகமானத் தொடர்பு உடையதாதலால் தினமும் கொஞ்சம் பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டு படித்தால் நாம் மிகச் சிறிய காலத்தில் அவைகளில் தேர்ச்சி பெற்றவிடலாம். சாதாரணத் தெலுங்கில் பேசினால் நாங்கள் எல்லாம் புரிந்துகொண்டுவிடுவோம். ஆனால் அதிகமான சமஸ்கிரு மொழிகளைக் கொண்டுவந்து புகுத்திப் பேசும்பொழுதுதான் அதைப் புரிந்து

கொள்வது கொஞ்சங் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் நமக்கு இருக்கும் மதிப்பை, அதிகாரத்தை போக்கிக்கொள்ளாமல் மக்களின் நன்மைக்காக அவர்களது பணத்தை விரயம் செய்யாமல் இன்றையதினம் பணியாற்ற வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். அவரவர்கள் அவரவர்களின் பாஷையில் பேசலாம். அதன் கருத்துகளைப் பலர் புரிந்து கொள்வார்கள். அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் பிரயாசைப்பட்டுத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று முயற்சித்தால் அது சாத்தியமாகும். அந்தத் துறையில் நாம் சுமுகமாகப் பணியாற்ற வேண்டும்.

4-10
p.m.

* SRI K. SUBBA REDDI :—“ అధ్యక్ష, శ్రీ C. V. K. Rao గారు తెచ్చిన ఈ తీర్మానాన్ని నేను బలపరచుచున్నాను. కారణములు సూక్ష్మంగా చెప్పుచున్నాను. ఇప్పుటికి ప్రభుత్వ పక్షములో ఉన్నటువంటి ఆసక్తమంది సభ్యులు వారివారి అభిప్రాయాలు ఉన్నారు. వారి అభిప్రాయాలలో యీ తీర్మానము ఒక రాజకీయ ఎత్తు అనినీ, ప్రభుత్వానికి ఉబ్బులేదనినీ మొదలైన కారణాలుచెప్పి యీ తీర్మానాన్ని అంగీకరించగూడదు అని చెప్పారు. ప్రభుత్వ సభ్యులు యీ తీర్మానం రాజకీయ ఎత్తు అని చెప్పడములో, ఈ తీర్మానంలో ఉన్న రాజకీయ ఎత్తు ఏమిటి అని ప్రశ్నిస్తున్నాను. ఈ తీర్మానంమూలముగా ప్రభుత్వ విధానము ఏమైనా మార్చవలెనంటున్నారా? లేక ఎవరైనా జమీందార్లమీద దాడియా, లేక ఈ తీర్మానమువల్ల ఏమైనా విప్లవము సంభవించునా, అని అడుగుచున్నాను. ప్రభుత్వపక్ష సభ్యుల అభిప్రాయాలలో యిది అవి వినినీ కాదు. నేను చెప్పడలచింది ఏమిటంటే యిక్కడ శాసనసభలో నిత్యం జరిగే వ్యవహారాలు అందరు శాసనసభ్యులు బాగా తెలుసుకొని, యీ సమావేశంలో బాగుగ పాల్గొని చర్చలు జరుపుటానికి అవకాశమివ్వవలసి అడుగుతున్నారు. ఇదియనుగాక యిప్పుడు ప్రభుత్వం సభ్యులకు అందజేసేటటువంటి రిపోర్టులు, యీ సభలోని కార్యక్రమం అంతయును సభ్యులకు అంతయు తెలియచేయగూడని వివిధ భాషలలో తర్జుమా చేయించగలంమలకు కోరుతున్నాయి. అంతేకాని యిది రాజకీయ ఎత్తుకాదు, విప్లవం కాదు, యాధ్యంకాదు, దాడికాదు. ప్రభుత్వపక్ష సభ్యులు ఆ విధముగా అభిప్రాయ పడవలసినములేదు. అందువల్ల సభ్యులందరి ఉపయోగార్థం యీ తీర్మానం ప్రవేశ పెట్టబడింది. కాబట్టి దీనిని అంగీకరించమని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను. మరొక విషయం చెప్పుచున్నాను. ఇప్పుడు ప్రభుత్వపక్షవర్గములో ఉన్నటువంటి ఎంతమందికి ఇంగ్లీషు భాషవచ్చు. ఎంతమందికి అరవమువచ్చు, ఎంతమందికి మలయాళంవచ్చు, యీ విధంగా ఎంతమందికి ఏ ఏ భాషలు వచ్చునని అడుగుచున్నాను. ఇక్కడ ఉన్నటువంటి సోదర సభ్యులయిన వారందరికి యీ కార్యక్రమం అంతా తెలుసుకోవలసిన బాధ్యత ఉన్నదా లేదా అని ప్రశ్నించుచున్నాను. మనకందరకు కావలసినటువంటి విషయము యీ భాష సమస్య. అందులో యీ సభ్యులందరు అవలంబించవలసినది యిది కనీస కర్తవ్యము. అందరు యిది రాజకీయ కర్తవ్యము కాదని గుర్తించగోర్రాను. ఇది అందరికి కావలసినటువంటి కనీస సమస్య. ఇది ఒక రాజకీయ సమస్యగా pose చేసి దీని అంగీకరించగూడదని ప్రయత్నముచేస్తున్నారు. సభా

8th December 1952] [Sri K. R. Sambandam]

வைத்தோமோ அதனுடைய பலனை நன்றாக அடைய முடியவில்லை. ஆகையினால், இந்த மாதிரியான கஷ்டங்களெல்லாம் இப்பொழுது அடிக்கடி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.”

“அது மாத்திரம் அல்ல. இந்த ஆந்திர மாகாணத்தில் ஏற்பட்ட புயல் நிவாரணத்திற்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து அங்கே சென்றன. அதேபோல இன்றைக்குத் தஞ்சை ஜில்லாவிலேயும், திருச்சி ஜில்லாவிலேயும் புயல் ஏற்பட்டு சேதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் புயலின் காரணமாக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் ரஷ்யம் ஏற்பட்டது. இதை, அங்கே இருக்கும்படியான, அதாவது ஆந்திர தேசத்திலுள்ள வர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் தெரிவிக்கும்படியான ஒரு நிலைமை இல்லை. இதைப்பற்றி யார் அதிகமாகக் கூச்சல் போடுகிறார்களோ, அவர்களுக்குத்தான் நன்மை ஏற்படுகிறது. சாதாரணமாக ‘அழுத பிள்ளைதான் பால் குடிக்கும்’ என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. அதேபோல, யார் அதிகமாக கூச்சல் போடுகிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் ஏதாவது நடக்கின்றது. ஆகையினால், தமிழ் மாகாணமும், ஆந்திர மாகாணமும் பிரிக்கப்பட்டாலொழிய இந்த விதமான கஷ்டங்கள் இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும். மாகாணப் பிரிவினை ஏற்பட்டால் இந்தவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படாது.

“இன்றையதினம் தஞ்சை ஜில்லாவிலும், திருச்சி ஜில்லாவிலும் புயலின் காரணமாக விவசாயக் குடியானவர்களும், ஆதித் திராவிடர்களும் வீடுகளில்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே முதல் மந்திரி அவர்கள் முதலேக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். ‘இதைப் பிறகு கவனிக்கலாம்’; இதற்கு ஒரு நேரம் சம்பவிக்கும்; அந்த நேரத்தில் இதைக் கவனிக்கலாம்’ என்று அவர் சொல்கிறார். இவர்கள் கவனிப்பதற்குள்ளாக நிலைமை மிகவும் மோசமாவியுமே. எப்படி நெசவாளர்கள் இன்றையதினம் தங்கள் ஊர்களை விட்டு சென்னைக்கு பட்டினி ஊர்வலமாக வந்தார்களோ அதைப்போலவே, தமிழ்நாட்டில் இருக்கக் கூடியவர்கள் அத்தனைபேரும் அங்கேயிருந்து ஊர்வலமாக வரும்படியான நிலைமை வந்தால், அப்பொழுது தான் இவர்களுக்குப் புரியுமோ என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

“இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, மொழிவாரி மாகாணங்கள் ஏற்பட்டு விட்டால், எந்தவிதமான கஷ்டங்களும் ஏற்படாது. இம்மாதிரி மொழிவாரி மாகாணங்கள் இல்லாமலிருப்பதால், இப்படிப்பட்ட நிர்வாகத்தினால், கிராமங்களில் நல்ல சௌகரியங்கள் ஏற்படவில்லை. அந்தந்த பாஷாவாரி மாகாணத்திலிருந்து வரும் வருமானத்தைக்கொண்டு அந்தத் தொகுதியிலே செலவழிப்பதினால், பலவிதமான நன்மைகள் ஏற்படும். ஆகையினால், நான் இப்பொழுது குறிப்பாகச் சொல்வதென்னவென்றால், இந்த நாட்டில் தெற்கே நான்கு பாஷைகள் இருக்கின்றன. அதாவது, தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆக நான்கு பாஷைகள் இருக்கின்றன. இந்த நான்கு பாஷைகள் பேசக்கூடிய பிரதேசங்கள் மொழிவாரி மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டால் இதயாதி தொந்தரவுகள் இருக்காது. அவரவர்களுடைய பாஷைகளில் அவரவர்கள் பேசினால், விஷயங்களை நன்றாகப் பிறர் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையில் இருக்கும். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால், நானும் பி. ஏ. படித்திருந்தாலுங்கூட, தமிழ் மொழியில் பேசுவதனால், ஆங்கிலத்தில் பேசுவதைவிட, என்னுடைய எண்ணத்தில் தோன்றக் கூடிய கருத்துக்களை நன்றாக விளங்கும்படியாகச் சொல்ல இயலுகின்றது. அந்தமாதிரி இருக்கும்போது ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் மொழிகளில் பேசும்போது சௌகரியமாக இருக்கின்றது. வயது வந்தோருக்கெல்லாம் வாக்குரிமை என்று இருப்பதால், பல அங்கத்தினர்கள் ஆங்கிலம் தெரியாமல் இந்தச் சட்டசபையில் வந்திருக்கலாம், அதிகம் படிக்காதவர்களும் இந்தச் சட்டசபையிலே இருக்கலாம். கையெழுத்து மாத்திரம் போடக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் கூட வந்திருக்கிறார்கள். அவரவர்களுடைய தொகுதியிலே போய் அனேக காரியங்களைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அந்தத் தொகுதி மக்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை அரசாங்கத்தினிடம் எப்படிச் சொல்வது என்று அவர்களுக்குப் புரியவில்லை. அரசாங்கத்தினிடமிருந்து விஷயத்

[Sri K. R. Sambandam]

[8th December 1952]

தைத் தெரிந்துகொள்வதற்கோ, அவர்களுடைய தொகுதி சம்பந்தமான காரியங்களைச் சாதித்துக்கொள்வதற்கோ, கேள்விகள் கேட்கவேண்டுமென்றால், அந்தக் கேள்விகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதிக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் எழுதிக்கொடுத்தால்தான் interpellation ஆக வருகிறதே தவிர, இல்லாவிட்டால் வருவதில்லை. அதை யாரிடம் போய்க் கேட்பது? எப்படிச் சொல்வது என்று கூட அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த சட்டசபைக்கு வந்து மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான். அப்படி மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வது என்று சொல்லும்போது மொழிவாரியாக இருந்தால் அவரவர்களுடைய கருத்தை அவர்கள் நன்றாகத் தெரிவிப்பதற்கும், மற்றவர்கள் புரிந்துகொள்வதற்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே, நண்பர் வி. வி. கே. ராவ் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தின்படி மொழிபெயர்ப்பு செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால், உடனடியாக நானொரு மொழிவாரியாக பிரிவினை செய்யப்படவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

4-20
P.m.

* SRI R. S. ARUMUGAM :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மொழிபெயர்ப்பு சம்பந்தமான தீர்மானத்தை ஆலோசிக்கும் முன்பு பலவிதமான காரியங்களைப்பற்றி எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் காரியத்தை உடனே திடீரென்று இந்த சட்ட சபையிலே செய்துவிடக்கூடாது. நான் கூட முதன்முதலில் சட்டசபைக்கு வந்தவுடனே, ஆந்திரர்கள் தெலுங்கில் பேசுவதைப் பார்த்து, இது நமக்கு ஒன்றும் புரியவில்லையே என்று எண்ணி ஆந்திரர்களை விட அதிக கவலை கொண்டிருந்தேன். ஆந்திரர்கள் பாஷையொன்றும் புரியவில்லையே என்று அதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்துகொண்டிருந்தேன். அதே சந்தர்ப்பத்தில், ஆந்திர அன்பர்கள் பேசும்போது கூர்ந்து கவனித்தால் அது விளங்குகின்றது. சில நாட்களாக ஆந்திர அன்பர்களின் பேச்சுக்களைக் கூர்ந்து கவனித்ததில் அவர்கள் பேசுகிற விஷயம் புரிகின்றது. அவர்கள் எந்த அடிப்படையிலே பேசுகிறார்கள் என்று தெரிகின்றது. அறவே புரியாமல் இல்லை.

“ யூ. என். ஓ. போன்ற இடங்களில், எல்லோருக்கும் பாஷை தெரியக்கூடிய அளவிலே அங்கே மொழி பெயர்க்கப்படுகின்றனவே, அந்த அளவிலே இங்கேயும் செய்தால் என்ன? ” என்று சில அன்பர்கள் கேட்கிறார்கள். பல மொழிகளில் பேசப்படும்போது, ஒரு பாஷையில் சொல்லக்கூடிய விஷயங்கள் மற்றவர்களுக்கு விளங்கக்கூடிய முறையில் மொழி பெயர்க்கப்படுவேண்டும், மற்றவர்களுக்கும் அந்தக் கருத்துக்கள் விளங்கவேண்டும் என்ற அந்தக் காரியத்தை வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. அதே நேரத்தில், யூ. என். ஓ. கூடும் இடத்தில் பலவித வேறுபாடான கல்வி, கலாசாரம், நாகரீகம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் உள்ளவர்கள் கூடுகிறார்கள் என்பதைக்கவனிக்கவேண்டும். அவர்களுடைய பழக்கவழக்கங்கள் ஒருவருக்கொருவர் முற்றிலும் முரண்பாடாக இருக்கும். அந்த இடத்தில் அது அவசியம் தான். அதை நாம் அவசியமில்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆனால் நாம் இந்த இடத்தில் ஒரே கலாசாரம், ஒரே பழக்கவழக்கம் உள்ளவர்களாக இருக்கின்றோம். நமது நண்பர் ஸ்ரீ ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்னதுபோன்று நாம் எல்லோரும் ஒரே வம்சத்திலிருந்து வந்திருக்கின்றோம். ஒரே மொழியிலிருந்து இந்த மொழிகள் பிறந்திருக்கின்றன. அந்தத் தன்மையில் இத்த மொழிகளெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று ஒற்றுமையுள்ளதாக இருக்கின்றன. நுட்பமாக கவனித்தால், நமக்கு விளங்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

“ நமது நண்பர்கள் சொன்னதுபோல் மலையாளத்தில் பேசினால், அது தமிழ் மாதிரி இருக்கிறதே தவிர, அதில் அதிக வித்தியாசம் தெரியவில்லை. ஆனால், தெலுங்கு பேசுகிறபோது, அதுவும் கூட கவனித்தால் விளங்குகின்றது. அந்த நிலையிலே இப்பொழுது இந்த மொழிபெயர்ப்பானது அவசியமா என்று நாம் ஆலோசனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

8th December 1952] [Sri R. S. Arumugam]

“மறுபடியும் இந்த இடத்தில் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகின்றேன். நேற்று வரை ஆங்கிலத்திலேயே பேசி வந்தவர்கள் இப்பொழுது திடீரென தெலுங்கில் பேசுகிறார்கள். இந்தச் சபையில் கிட்டத்தட்ட 300 பேர்களுக்காவது ஆங்கிலம் ஒருவாறு தெரியுமென்று நான் எண்ணுகின்றேன். அவர்கள் அத்தனை பேரும் தங்களால் ஆங்கிலத்தில் பேச முடியாவிட்டாலும் கூட, மற்றவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசும்போது என்ன பேசுகிறார்கள் என்று புரிந்துகொள்ளக்கூடிய தன்மையிலே இருக்கிறார்கள். (At this stage Hon. Speaker occupied the Chair.)

“அந்த நிலையில் சட்டசபையிலே என்ன நிகழ்ச்சியை நடத்துகிறோம், என்ன பேசுகிறோம், நாட்டின் சூழ்நிலை என்ன, என்ற எல்லாவற்றிலும் கவனம் செலுத்த, ஆங்கிலத்தில் பேசுவார்களானால் அது எல்லாருக்கும் நல்லதாக இருக்கும். அதை விட்டுவிட்டு, தப்பிட்டு என்ன முறையில் அவர்கள் சொந்தப் பாஷையில் பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆந்திரர்கள் எப்படி ஆங்கிலம் தெரிந்தும் தெலுங்கில் பேசுகின்றார்களோ, அதேமாதிரி, ஆங்கிலம் தெரிந்த தமிழர்கள், ஆங்கிலத்தில் பேசாமல் தமிழில் பேச வேண்டுமென்று சிலர் சொல்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன்; அது அவ்வளவு நல்லதல்ல. நான் இப்படிச் சொல்வதினால் எனக்குத் தமிழ் பாஷையின் மீது அபிமானம் குறைந்துவிட்டது என்று எண்ணக்கூடாது. நாட்டின் நன்மையை உத்தேசித்து, இந்த இடத்தில் கூடியிருக்கின்ற கிட்டத்தட்ட 300 அங்கத்தினர்களுக்காவது ஆங்கிலம் தெரியும் என்ற எண்ணத்தில் சொல்லுகின்றேன். அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே பேசுவதால் எந்தத் தீமையும் வந்துவிடாது. அந்தக் குறுகிய மனப்பான்மை வேண்டாம் என்றுகூட இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

“இன்னொரு விஷயத்தையும் கவனிக்கவேண்டும். நாட்டிலே எவ்வளவோ கஷ்டங்கள், சங்கடங்கள் இப்பொழுது ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. நமது ராஜ்யமானது இப்பொழுது பொருளாதாரத்தில் அவ்வளவு நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறதென்று சொல்லிவிடமுடியாது. ஆயிரக்கணக்கான ஏழைகள் ஈட்டில்லாமல், தெருவிலே அலைந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். எவ்வளவோ கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி யிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் அனேக காரியங்களைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

“தஞ்சாவூர், திருச்சி ஜில்லாக்களில் திடீரென்று ஏற்பட்ட புயலின் காரணமாக, அங்கு பொருளாதாரக் கஷ்ட நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட எதிர்பாராத கஷ்டங்களெல்லாம் சம்பவிக்கின்றன. இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டியிருக்கின்றது.

“அதுமாதிரிமல்ல. மின்சாரக் கம்பங்கள் பல இடங்களில் போடப்படியே இருக்கின்றன. பணமில்லாத காரணத்தால், அந்தக் கம்பங்கள் நடப்பதும், கம்பிகள் போடமுடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. அந்தக் கம்பங்களுக்கு மின்சாரக் கம்பிகள் போடமுடியாத நிலையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தின் பொருளாதாரம் இருக்கிறது, என்பது அத்தனை பேருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இம்மாதிரியான நிலையில் அரசாங்கம் இருக்கும்போது, இந்த இக்கட்டான நேரத்தில் லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்கள் மொழிபெயர்ப்புக்காகச் செலவு செய்யவேண்டியது அவசியமா? தேவையா? என்று தான் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

“மேலும் நான் நினைக்கிறேன். இந்த ராஜ்ய சர்க்காரை இக்கட்டான நிலையில் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவந்ததாக கூட இருக்கிறதே தவிர, மற்றப்படி இல்லை.

“அதுமாதிரிமல்ல. இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறவர்கள், பணக்காரர்களுக்கு வரி போட்டால் கூட, “எழைகளைப் பாதிக்கிறது, அந்த வரி போடவேண்டாம்”, என்று சொல்லிவருவதோடு, இப்பொழுது எந்த வரியையும் கொண்டு வர வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட செலவுகளைச் செய்யவேண்டுமென்றும் தூண்டுகிறார்கள். இது நல்லதல்ல என்று இந்தச் சமயத்தில் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[Sri R. S. Arumugam] [8th December 1952]

“மேலும், ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்து போவதற்கு ரொம்ப நாட்கள் ஆகாது. இப்பொழுது இருக்கின்ற சூழ்நிலையில், அத்தனைபேரும் ஆந்திர மாகாணத்தைக் கூடிய சீக்கிரம் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முடிவில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஆறு மாத காலமோ, ஒரு வருஷமோ, இரண்டு வருஷமோ ஆவதற்குள்ளாக இந்தக் காரியம் நடக்கப்போகிறது. அப்படி ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்து போகக்கூடுமாதலால், அதற்கிடையே இந்தச் செலவு அவசியமா? என்று, எதிர்க்கட்சி அன்பர்கள் நன்கு ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இம்மாதிரி நான் பேசும்போது, மொழி பெயர்ப்புக்கான வசதிகளை அறவே செய்யவேண்டாமென்று நான் எண்ணுவதாக நினைக்கக்கூடாது. ஆனால், இந்த சந்தர்ப்பத்தில், அது அவசியமில்லை, சகோதரர்களாக நாம் வாழ்வோம், ஒருவர் சொல்வதை மற்றவர்கள் புரிந்துகொண்டு வாழ்வதற்கு முயல்வோம், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த அதிகச் செலவு நமக்கு வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.”

SRI G. ANJANEYULU:—“அந்நேசு, C.V.K. RAO గారు ప్రశ్నచేసిన తీర్మానము విషయములలో చాలామంది మిత్రులు వారివారి అభిప్రాయాలు చెప్పారు. అయితే నేను చెప్పదలచుకున్నదేమంటే, ఇది చాలా సబబుఅయినటువంటిదేనీ, మనము వెంటనే సూచన రాజ్యాంగబట్టము ప్రకారము దీనిని అవరణలో అమలుజరుపవలసినటువంటిదేనీ అయినందువల్ల ఈనాడు ఈ తీర్మానమును నేను బలపరుచుచున్నాను. అయితే ప్రభుత్వ పక్ష సభ్యులు చాలామంది ఆ ప్రస్తుత కారణాలు తీసుకొనివచ్చి ఇది అవరణయోగ్యము కాదంటున్నారు. డబ్బు లేదనీ ఈ తీర్మానంలో ఏదో కుట్రపన్నదనీ మొదలయిన కారణాలతో అనేక మనసువంటి అభిప్రాయాలు మాత్రం వెలిబుచ్చారు. అయితే న్యాయముగా మన మిత్రులు అందరికీ ఒక విషయము చెప్పదలచుకున్నాను. ఈ విషయము వారిని గమనించమని కోరుతున్నాను. గత ఎన్నికలలో మనము యీ కాసనసభకు ఎన్ని లక్షలు 4 రూపాయల వేరే ప్రజలచే ఎన్నుకోబడి యీ సభకు వచ్చి యీ రోజున యిక్కడ మేము ఇంగ్లీషుభాషలోనే మాట్లాడుతూ అవసరమైనటువంటి సమాధానాలు ప్రభుత్వంనుండి వచ్చేది అన్నమాట. మనలో ఎంతమందికి ఇంగ్లీషుభాష రానికారణముచేత మంత్రులను తమ మాతృభాషలో ప్రశ్నించునప్పుడు వారు ఇంగ్లీషులో ఏదో సమాధానాలను చెప్పి మనకు కావలసిన సమాధానాలు రానప్పుడు మనకు లాభమేమిటి అడుగుతున్నాను అందులో ఒక్కొక్క సమస్య వచ్చినప్పుడు, మనలోనూ, మంత్రులలోనూ ఒకరి భాష ఒకరికి అర్థముకాకుండా మన అభిప్రాయాలు వారికి వార అభిప్రాయాలు మనకు తెలియకుండా ఉన్నప్పుడు మనము యీ సభ ఒక village school గా ఎంతబడుతున్నది. మన మంత్రులకొరకు మనకు వచ్చిరాని ఇంగ్లీషులో ప్రశ్నలువేసి తప్పులేడకల ప్రశ్నలు వేసి వాటికి సరియైన సమాధానాలు కాకుండా ఊటే విడి ప్రయోజనమని అంటున్నాను. అటువంటిప్పుడు మనకు తెలిసిన మాతృభాషలో ఆడి, మాతృభాషలో సమాధానాలు రావడం మనకు ఉపయోగమేకదా? అర్థంకాని సమాధానాలవల్ల విడి ప్రయోజనము! ఈ సభలో వివిధప్రాంతాలనుండి వచ్చియున్నాము. మనరాష్ట్రములో ఒక ప్రాంతంలో జరిగే విషయములు యింకొక ప్రాంతానికి వారి భాషలో ఎరుకపరచి రాష్ట్రములో నున్న లక్షలగుండు ప్రజాసేవాన్ని కంటకును ప్రజాప్రతిభలమైనందున వారికి ఎరుకపరచి వారికి కావలసిన సౌకర్యాలను యీ సభలో వర్ధిల్లించి, కలుగజేసుకొనుటకు ఉచితమైన సంగతిగదాకా అని అంటున్నాను. ఈ విషయము సభ్యులందరు అంగీకరించెదరని అనిస్తున్నాను. మనము మన ప్రాంతాలనుంచి వచ్చి యిక్కడ యీ సభలో బెంచుమీద కూర్చుని వెళ్ళుటకురాలేదు. ఈ విషయములో నేను

8th December 1952] [Sri G. Anjaneyulu]

తప్పేది ఏమిటంటే మన ప్రధాన మంత్రిగారు ప్రతిపక్ష సభ్యులందరూ యీ తీర్మాన రూపములో ఒక కుట్రచేస్తున్నారని అంటున్నారు అని నా భావము. వీరు ఈ నాడు కొలుదార్ల రక్షణ చట్టము అనే పేరుతో ఒక కొలుదార్ల రక్షణచట్టము ఒకటి తెచ్చి వ్యాసుచేయించారు. దీన్ని మొదట తంజావూరు జిల్లాకే అన్వయింపజేస్తున్నామనినీ, ఆవస్థనైనా మొదల రాష్ట్రమంతటకును వ్యాపింపజేసే కుట్రయిక్కిలో తెచ్చి ఒక తంజావూరు జిల్లాకు మాత్రం పెట్టుతున్నామని అంటున్నారు. ఇందులో కుట్ర ఎవరిదో ఆలోచించగోరాలి. మొన్న కళా వెంకటాచార్యులు వచ్చినప్పుడు వారిలో రహస్యముగా తన భావమును యీ చట్టము అన్ని జిల్లాలకు పెట్టబోతున్నాము; జిల్లా లలో వున్న భూస్వాములు అందరూ ఈ కొలుదార్ల దగ్గరనుంచి భూములు లాగుకొనుటకు జాగ్రత్తపడమని ముందుగానే signal యిచ్చి వారిని పంపారు. ఈ విషయములో కుట్ర ఎవరిదో ఆలోచించగోరుతున్నాను. ఈ చట్టము చర్చకు వచ్చినప్పుడు ముఖ్య మంత్రిగారి సూచనానాని అందరికీ గోచరమే అయియున్నది. ఈ విషయము యీ కుట్ర ముందుగానే తెలుసుకొని సూ అంధ జిల్లాలలో కొందరు భూస్వాములు కొలు దార్ల మీద వారికి రావలసిన సొమ్మును డిక్రీలు పొందియున్నారు. ఇటువంటి డిక్రీలలో నేనొక ముద్రాయిని. నిజంగా యీ కొలుదార్ల రక్షణచట్టములోని clauses యీ ఎనెబ్బిలో చర్చలు జరిగినప్పుడు నాకు ఇంగ్లీషు వచ్చినట్లయితే మూడు చెరువులనీళ్లు త్రాగించి ముప్పులిప్పలు పెట్టేవాడిని అన్నమాట. కాని యిటువంటి అవకాశాలు మనకు లేకుండా చేయాలనే వారు యిది ఒక కుట్ర, దీన్ని అంగీకరించవద్దని సూచించుచున్నారు. వారు పన్నే కుట్రయిక్కి ప్రతిపక్ష సభ్యులకు ఆ మాత్రం ఆర్థ మువుతుందని చెప్పుతున్నాను. ఇక చాలామంది మిత్రులు మాతృభాష ఆక్కరలేదు, ఇంగ్లీషులో ప్రశ్నలు సమాధానాలు యిస్తే చాలు. మేము ఇంగ్లీషులోనే మాట్లాడు తాము అంటున్నాము. కొంతమంది మిత్రులు కొద్దోగొప్పో యింగ్లీషుభాష వచ్చినంద రిద్దీ, వారు మాతృభాషలో యీ సభలో మాట్లాడితే అగౌరవము, అన్నినీ ఇంగ్లీషులో మాట్లాడితేనే వారికి గౌరవము అనినీ భావించి, సభలో తప్పుపదకలు మాట్లాడుతున్నారు ఈ తప్పులు మాట్లాడే బదులు సరియైన అర్థము అయ్యే మాతృభాషలోనే మాట్లాడి సభా కార్యక్రమ ప్రయోజన పడించుకోవడం అంటున్నాను.

•• కాబట్టి నేను ముఖ్యంగా చెప్పదలచింది ఏమిటంటే ప్రధాన మైలువంటి అధిక రాజకీయ విషయాలనుకూడా రాజకీయ కారణాలుగా చేయటానికి తెలుగువారు తెలుగు లోనే మాట్లాడుతున్నారు, ఇందులో ఏదోకుట్రవుందని భావించడము చాలా అక్రమము. యిందులో కుట్రగాని, ధుర్నిచాయముగాని ఏమియులేదు. ప్రజాశ్రుతిసభలమొదలను, ప్రజాసభానికి జవాబుదారి పరిచినందున, వారికి తెలియజేసే భాష్యత మనమీద ఉన్నందున, మేము యీనాడు యీసభా కార్యక్రమం తెలుగులోను, యితర భాషలలోను ప్రజల వుపయోగార్థం తర్జుమా చేయించమని అడుగుచున్నామేకాని, యిందులో కుట్ర యేమున్నది అని అడుగుతున్నాను. వచ్చిరాని యింగ్లీషు తప్పుపదకలతో మాట్లాడము. తెలిసితెలియని సమాధానాలు తెలుసుకోవడము జరుగుచున్నది. అందువల్లనే మేము మా మాతృ భాషలో మాట్లాడుతున్నాము. కాని ముఖ్యమంత్రిగారు దీన్ని అంగీక రించడములేదు. ప్రధానమంత్రిగారు యీ విషయములో దీనికి యింత ఖర్చు అవుతుంది, దీనికివస్తూ కష్టసుఖాలు యివి అని తెల్పి చెప్పితే, డబ్బు కావలసిఉంటే మేము దాని దారిదూపించుటకు సిద్ధముగా ఉన్నాము. దానికి ఇంత డబ్బు కావలసినే మరిహార్ద మాగ్గమే ఆయన తలపెట్టడంలేదు. డబ్బు కావలసంటే అనేక మార్గాలు కలవు. వారు తలపెట్టిన అది దుస్సాధ్యముకానేరదు. డబ్బు చేహార్పటానికి మా కేమీ అభ్యంతరములేదు.

[Sri G. Anjaneyulu] [8th December 1952]

“ఇంకొక విషయమేమంటే, చాలామంది తమిళ సభ్యులు మాట్లాడే సందర్భములో వారి వారి హృదయాలలో లేకపోయినప్పటికీ తమిళములోనే మాట్లాడారు కొంతము వర్షాలుగాని తమిళం మాట్లాడుతున్నారు. వారిని ప్రశ్నించగా వారు సాధారణముగా S.S.L.C. వరకు చదివినప్పుడున్న ఇంగ్లీషులో తప్పులు మాట్లాడవలసియున్నందున తమిళములోనే మాట్లాడుతున్నామని అన్నారు. నిజానికి వారికిగూడా భాషా తర్జునా అవసరమే. కాని యీ తీర్మానము ఓటుకు పెట్టినప్పుడు మాత్రం Party discipline కొరకు వ్యతిరేకిస్తామంటున్నారు. కాంగ్రెసు పార్టీ అధికారంలో ఉన్నందువల్ల వారు పార్టీకి లొంగిపోవలసివచ్చింది. లేకపోతే ముఖ్యమంత్రిగారికి కోపమువస్తుందని భావము చూపుతున్నారు. ఇదంతా కాంగ్రెసువాదుల కుట్రయ్యి కాదు కాబోలు. ముఖ్యమంత్రిగారు యిదంతా అవరణ సాధ్యము కాదని అంటున్నారు సభ్యులతోగూడా అనమంటున్నారు. లేకపోతే ఇంగ్లీషురాని తమిళ సభ్యులకుగూడా యీసర్దుకూ అవసరమేగా! అందుకనే ఈ తొలి సభ్యభావలో మాకు తర్జునా కావాలని కోరేది. తమిళ సభ్యులు, కాంగ్రెసు సభ్యులను పలికించితే, మారు కొరడా ఉన్నది, ఆ కొరడాను భయపడుతున్నాము లేకపోతే ఓటు యిచ్చే వాళ్లము అనే భావన సూచించుచున్నారు. కాబట్టి ముఖ్యమంత్రిగారు కొరడా చూపించి కార్యక్రమం నడుపుతున్నారన్న మాట. రాష్ట్రములో ప్రజానీకమువద్ద వసూలుచేసిన యీ ప్రభుత్వ ద్రవ్యముతో ఎన్నుకోబడి, యీశాసన సభకువచ్చి ప్రజల సౌకర్యాలకొరకు సాయపడకుండా యీ సభ్యులు యుంటున్నారు. ముఖ్య మంత్రిగారు చెప్పేటటువంటి భావాలు మనకు గోచరమగుచునే యున్నవి. కాని ఒక విషయము గమనించాలి. నైసర్భగవంతునకుగూడా సహభావం చెప్పవలసియుంటుంది. ఈ కాంగ్రెసు నాయకులు చేసేవర్తల విషయములో దీనికి విమోచనాని భగవంతుడు ఆలోచిస్తున్నాడని తెలుసుకోవలసి ఉంటుందని మనవి చేస్తున్నాము.”

SRI PRAGADA KOTAIAH:—“Speaker, Sir, ఈ తీర్మానం సందర్భములో తెలుగులో మాట్లాడ దలచాను. గౌ॥ స॥ శ్రీ C. V. K. Rao గారు ప్రతిపాదించిన తీర్మానము యొక్క అవసరాన్ని గురించి ఇక్కడ అంత విపులంగా చర్చించవలసినది అంతగా నాకేమి కనబడటములేదు. ఎందువల్లనంటే మన శాసనసభలో చేరినవారు పలుభాషా ప్రాంతాలకు చెందినటువంటివారు. ఒకరి భాష ఒకరు అర్థం చేసుకోవటానికి మనకు మధ్య ఉన్నటువంటి భాష ఇంగ్లీషు తప్ప మరొక భాష ఏమియు కన్పించడం లేదు. అయితే 875 మంది సభ్యులలో యీ శాసనసభలో అందరూ ఇంగ్లీషులో వ్యవహరించటానికి కావలసినంత ఇంగ్లీషు భాష వచ్చివారుకారు. ఆ కారణాలవల్ల మనకు translators కావాలనే ఆలోచన. ఆ ఆలోచనను సఫలము చేయటానికి ఒక తీర్మానమును ప్రతిపాదించబడింది. అయితే translators ను ఏర్పాటు చేయడంవల్ల ప్రభుత్వం ఎంత వ్యయంరచవలసి ఉంటుందన్న విషయం, తీర్మానాన్ని ప్రతిపాదించినవారుకాని, బలపరుస్తున్నవారుకాని వివరించలేదు. Translators ను appoint చేయడంతో యీ కార్యక్రమం జరగటానికి అవకాశం లేదు. దీనికి సంబంధించిన యావత్తు machinery కావలసి వున్నది. దీనికిగాను కొన్ని లక్షల రూపాయలు ఖర్చు అవుతుంది. తర్వాత దీనిని ప్రతిరోజు సాగించడానికి కూడా జరిగే వ్యయము ఎంత అని ఆలోచించాలి. అయితే యిప్పుడు ప్రభుత్వం తన అధిక పరిస్థితులలో యీ ఖర్చును భరించటానికి శక్తి ఉన్నదా లేదా అనే ఆలోచించాలి. ప్రభుత్వం డబ్బు లేదన్న సాకుతో వ్యతిరేకించటానికి పూనుకోవచ్చును. అలాంటి సందర్భములో ఈ శాసనసభలో ఉన్నటువంటివారు నిజంగా translators

8th December 1952] [Sri Pragada Kotaiah]

కావాలి, సభా కార్యక్రమం ఆర్థం చేసుకోవాలి అని ఉంటే, ఇక్కడ చేరిన శాసన సభ్యులు కొంత చందా యివ్వడానికి సంసిద్ధముగా ఉన్నారా అని అడుగుతున్నాను. మనం మన జీతాలు, బత్రేములలోనుంచి కొంత మొత్తం యిచ్చి, ప్రభుత్వం తన బొక్కసంనుంచి కొంత ఖర్చుపెట్టి, translators ను ఏర్పాటు చేయడం జరిగితే మన మందరము ఒకరి భాషను ఒకరు ఆర్థం చేసుకోవడానికి అవకాశం యేర్పడుతుంది. అందువల్ల మన మద్రాసు రాష్ట్రములో ఆయిదు కోట్ల ఇరవై లక్షల ప్రజలకు ఏర్పడ బోయే సౌకర్యాలు విమి అని అడుగుతున్నాను. మనము శాసనసభ్యులుగా వచ్చాము కనుక, యిక్కడ ప్రజల సౌము, వ్యయపరచి, మనం కొన్ని సౌకర్యాలను పొందడం మాత్రమే, మన ఆలోచనకాదు. ప్రజలు వారి మాతృ భాషలలో వ్యవహరించటానికి కావలసిన సౌకర్యాలను ఆలోచించడము అవసరమని చెప్పుచున్నాను. అందువల్ల ఇక్కడ translators ను ఏర్పాటు చేయడం, దీనికి కావలసిన machinery ఏర్పాటు చేయడంకంటే మద్రాసు రాష్ట్రాన్ని భాషా ప్రాంతాలుగా విభజించడం చాలా అత్యంతావశ్యకమైన విషయం. అంతవరకు భాషల తట్టుమా అత్యవసరమే అయినా ఈ స్వల్ప విషయమై రెండు రోజుల చర్చ సాగించి, 20 వేల రూపాయల ప్రజా ధనమును వెచ్చించడము నిరుపయోగము. ఈ ప్రముఖమైన సాధన సభ్యుల ముందుపెట్టి కేల్చి కొని వుండవలసింది. ఈ భాష చిక్కును వదిలిచుకోవడానికి భాషా రాష్ట్రముల ఏర్పాటును తప్ప వేరు మార్గంలేదు.

“నిన్న నే, మన మద్రాసు ముఖ్యమంత్రిగారు మాట్లాడుచూ, ఆంధ్రులు బాషా రాష్ట్ర విభజనకోసం మద్రాసు ఆంధ్రరాష్ట్రంలో అంత ర్భాగముగా కావాలి అనే పరతు పెట్టగూడదని, అటువంటి పరతులవల్లనే ఆంధ్రరాష్ట్రము ఏర్పడే అవకాశాలు ఉండవు అని చెప్పారు. మద్రాసు నగరం ఆంధ్రరాష్ట్రంలో అంత ర్భాగం కావాలని ఎవరూ కోరడంలేదు. కాని మద్రాసు నగర ప్రత్యేకపరిధి Chief Commissioner's province కావాలని కొందరు ఆంధ్రులు కోరుతున్నారు. అది రాష్ట్ర అవతరణకు అడ్డుపడవలసినపనిలేదు. కాని ఎన్నటికైనా మద్రాసు రాష్ట్రము మొత్తం బాషా రాష్ట్రాలుగా విభజించబడితే మద్రాసులో తెలుగువారు జాస్తిగా ఉన్నందువల్ల, వారి యొక్క ముంకొరకు యిది Chief Commissioner's provinceగా చెయ్యమని ఆంధ్రులందరు కోరుతున్నారు. అంటేతప్ప మద్రాసుకోసం ఆంధ్రరాష్ట్రం ఏర్పాటు అగడసలేదు. నిజంగా ఆంధ్రరాష్ట్రం విషయంలో శ్రీ రాజగోపాలాచార్యగారు చెప్పినట్లు వంటి మాటలు చిత్రశుద్ధికోకూడవై వుంటే ఇప్పుడు ఆంధ్రరాష్ట్రం ఏర్పరచటానికి అడ్డు తగలేది ఏదీలేదు. కాని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, కేంద్రప్రభుత్వమే ఆంధ్రరాష్ట్రం ఏర్పాటుకోని అడ్డుపడుచున్నవి. ఆంధ్ర ప్రజలలో ఎక్కడా అడ్డు కన్పించుటకులేదు. ఒక చేత ఆంధ్రరాష్ట్రము ఏర్పాటుచేసేట్లు అయితే, మద్రాసు పట్టణం భవిష్యత్తు విమిటి అనేది ప్రశ్నవస్తున్నది. ఈ పట్టణములో అరవలు, తెలుగువారు, కన్నడిగలు, మలయాళీలు మొదలగు వివిధ జాతులవారు ఉంటున్నందున, వారందరి అభిప్రాయానుసారం మద్రాసు భవిష్యత్తును తేల్చాల్సిన అవసరమున్నది. కాబట్టి ఆంధ్రరాష్ట్ర సమస్య పరిష్కారముకావడానికి మద్రాసును అడ్డుగాచూపక, నిర్వివాద తెలుగు ప్రాంతాలూ రాష్ట్రనిర్మాణంచేయాలి. ఈ విషయములో ముఖ్యంగా ఆంధ్రరాష్ట్ర విభజనకొరకు మద్రాసు ప్రభుత్వం ఎంతవరకూ చర్యలు తీసుకుంటే అంత మంచిదనినీ, అప్పుడు యీ వివిధభాషల పట్లమాల (ప్రస్తి) ఉండదనినీ చెప్పుచూ నెలకొని ఉంటున్నాను.”

4 40
p.m.

* SRI K. R. VISWANATHAN.—“కనమ తలైవర అవరకణే, నణెంబర త్రి. వి. కే. గావ్ అవరకణ్ కొణ్ణం వన్తుల్లన్ త్రిమానత్తై న్నాన్

[Sri K. R. Viswanathan] [8th December 1952]

ஆதரிக்கிறேன். எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் நண்பர்கள் இந்த தீர்மானத்தின் கருத்து நடவடிக்கைக்கு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று பேசினார்கள். முக்கியமாக அவர்கள் கூறியதில் பல மொழிகளில் அங்கத்தினர்கள் பேசினாலும் கூட அவைகளை நாம் புரிந்துகொள்ள முடிவாக இருக்கும், தமிழில் பேசுகிறவர்கள் எல்லாம் தெலுங்கில் பேசினால் புரிந்து கொள்ள முடிவாக இருக்கும், அதைப்போலவே தெலுங்கில் பேசுகிறவர்கள் எல்லாம் தமிழில் பேசினால் புரிந்துகொள்ள முடிவாக இருக்கும், எல்லா மொழிகளும் பொதுவாகக் காணப்படுகிறது என்றும் கூறினார்கள். உதாரணமாக 'செப்புதல்', 'மணைதல்' என்கின்ற மொழிகள் எல்லாம் பொதுவாகக் காணப்படுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். அப்படி இருந்தால் நமக்கு இந்த விவாத வேலைக்கு அவசியமே கிடையாது. ஒரு காலத்தில் நம்முடைய நாடு அதாவது மலையாளம், தமிழ், கன்னடம், முதலிய நாடுகள் அடங்கிய பகுதி ஒரே தமிழ் நாடாக இருந்தது. அப்பொழுது இந்த முன்று நாடுகளிலும் தமிழ் மொழியே பேசப்பட்டு வந்தது. தமிழ் மொழியிலிருந்து தான் மலையாளம், கன்னடம், துளு, தெலுங்கு முதலியவைகள் வந்தன என்று இன்றைக்கும் தமிழர்களாகிய நாம் தமிழுக்கு உரிமை கொண்டாடுகிறோம். ஆனால் இந்தக் காலத்தில் இராச்சியத்தில் பல பாகங்களில் அந்த மொழியை பொது மொழியாக ஏற்கவில்லை. ஆந்திரர்கள் தம் மொழியைத் தனிமொழி என்று வைத்துக்கொள்ள உரிமை இருக்கிறது. அதே போல் மலையாளத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது. கன்னடத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த முறையில் அவருவர்களுடைய மொழிகள் வேறு பட்டுப் போய்விட்டன, என்று சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் என்ன நடக்கிறது. இன்று நமக்கும் திராவிட இயக்கம் மேற்கண்ட மொழிகள் பேசும் அனைவரும் ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டது தான். எல்லா மொழிகளும் ஒன்றே என்று ஒப்புக் கொண்டால் இந்த தீர்மானத்திற்கு அவசியமே இல்லை. ஆனால் இன்று நாடு இருக்கும் நிலையில் ஒவ்வொரு மொழியும் இருக்கும் நிலைமையில் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகையினால் இந்த தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவசியமாக அதன்படி நடக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இங்கு பல மொழிகளைப் பேசுகின்றவர்கள் கூடி இருப்பதால் ஒருவர் பேசுவதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். உதாரணமாக ஒன்று சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்று காலையில் கூட திருவாளர் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் எதிர் கட்சியிலிருந்து ஒருவர் கேட்ட கேள்விக்கு அவருடைய மொழி தெரியாததால் சம்பந்தம் இல்லாத ஒரு பதிலைச் சொன்னதைக் கண்டு எல்லோரும் சிரிக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். நேற்று கூட தலைவர் அவர்கள், எதிர் கட்சியிலிருந்து ஒருவர் மோட்டார் வரி மசோதாவில் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து பேசிய போது அதன் நடவடிக்கைகளை தலைவர் அவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவருக்கு தெலுங்கு புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர் இன்றைக்கு ஆறு ஆண்டுகளாக இந்த சட்ட சபையில் தலைவராக இருந்து வருகிறார். அவர் இந்த ஆறு ஆண்டுகளும் பல மொழிகளை காதில் வாங்கிக் கேட்டுக்கொண்டிருந்திருக்கிறார். அவரால் கூட அந்த ஆந்திர மொழியைக் கற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. உண்மையிலேயே தலைவர் அவர்களுக்கு இந்த ஆறு ஆண்டுகளில் பல மொழிகளை கற்றுக் கொண்டிருக்க முடிந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படித் தெரிந்து கொள்ளவில்லை."

[MR. SPEAKER:—"தெலுங்கில் பேசியவர்கள் அப்பொழுது கொஞ்சம்."]

* SRI K. R. VISWANATHAN :—"அவருக்குத் தெலுங்கு பேசத் தெரியாத காரணத்தால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இன்று வரை 5, 6 மாதங்களாக இங்கு தெலுங்கு பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நாமும் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். இதுவரைக்கும் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். அகையால் தான் இந்த தீர்மானத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இதன் நன்மை எதிர்க் கட்சிக்கு மாத்திரம் இல்லை. சபையில் இருக்கும் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் உண்டு. அதற்கு

*SRI G. BAPANAYYA :—“అధ్యక్ష, నేను శ్రీ C.V.K. Rao నా తీర్మానమును. బలపరచుచున్నాను. నాల్గుబాటయొక్క ప్రాంతాలనుండి, వయోజన ఓటింగు ద్వారా, నాల్గు బాటలకు చెందిన ప్రతినిధులకు యిక్కడకు ఎన్నికై వచ్చాము. వారిలో ఎక్కువ మందికి తమ మాతృభాష తమ సురేష్టైన భాషలు తెలియవు. మహా తెలిసి యుంటే 375 మందిలో 75 మందికి ఇంగ్లీషులో పరిచయము ఉండవచ్చును. మిగిలిన వారికి ఇంగ్లీషు భాష రాదు. ఈ సభలో మనము ఉన్నప్పుడు ఈ సభా కార్యక్రమం సరిగా జరగాలంటే కార్యక్రమము అంతయు సరిగా అర్థము చేసుకొని, అందరు collective గా చర్చించుకొని, పని చేయవలసిన అవసరము ఉన్నది. అట్లు కాకుండా ఒకరి భాష ఒకరికి తెలియకుండా ఈ సభా కార్యక్రమము నడిపించడమువల్ల నా అనుభవాన్ని బట్టి తీసుకుంటే, ప్రయోజనకరంగాను, సవ్యంగాను జరుపబడుచు లేదు. అందువల్ల మనలో ఒకరి భాష నొకరు అర్థంచేసుకొని మనమందరము కూడా చర్చించి, collective opinion తో తప్పని సరిగా కార్యక్రమం జరుపడం అవసరమై ఉన్నది. కొందరు సభ్యులు డబ్బులేదనిస్తే, అనవుతూ కాలయాపన అనిస్తే, చెప్పియున్నారు. అయితే ప్రభుత్వానికి డబ్బు లేదని అంటే నేను ఒక సలహా యిస్తున్నాను. ఈ భాషా తెలుసు మనకు అవసరము గనుక ఈ ఖర్చు కొరకు డబ్బును నేకరించుటకు పూర్వములు నేను సూచించుచున్నాను. పెద్ద పెద్ద ప్రభుత్వోద్యోగులలో ప్రస్తుతము జీతాలు హెచ్చుగా యిస్తున్నారు. ఆ హెచ్చు జీతాలు తగ్గించవలసిన అవసరమున్నది.

[Sri G. Bapanayya] [8th December 1952]

ఇందులో నేకరించిన బొమ్మ దీనికీంద ఖర్చు పెట్టవచ్చు. మనకు అందరకు యొక భాష రాని కారణంగా, ఎవ్వరుకు వారు యమునాతీరంలాగ అర్థముకాకుండా మనం ఈ సభలో అవలంబించే విధానం, యున్నదని మనం గుర్తించాలి. అందకనే మనం తప్పని సరిగా ఈ లిక్కానం ఆమోదించాల్సిన అవసరం ఉన్నది. నేను చెప్పే విషయం ఏమిటంటే ఈ భాషా-తర్జుమా అతంత్ర ప్రధానమైన సమస్య. ఇది సభ్యులందరికీ ఉపయోగపడే సమస్య అని గుర్తించాలి. అప్పుడే ఒకరి వాడుక అర్థం చెసుకో గలుగుతాము. అందర కలసి పనిచేయుటకు వీలవుతుంది. ముఖ్యంగా యిప్పుడు ఆంధ్రులకు ఈ ఆంధ్ర రాష్ట్ర సమస్యవచ్చింది. శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు ఆంధ్రులందరు మద్రాసు పట్టణం వదులుకుంటే ఆంధ్ర రాష్ట్రం యిస్తాం అంటున్నారు. కాని వారు అట్లా నెలవిడతే, మద్రాసులో ఆంధ్రులు ఒకచుకాలంగా నివాసంగా ఉంటూ ఆస్తి పాస్తులు విర్చరుచుకున్నారు. ఇట్టి సందర్భములో వారి ఆస్తి పాస్తులు ఎట్లు వదలు కోగలరు. లేదా ఆంధ్రులు వదలవలసిందేనంటే, ఈ మద్రాసు పట్టణం ఉమ్మడి రాష్ట్రంగానన్నా చెయ్యాలి అని ఆంధ్రులు అంటున్నారు. అట్లా చేస్తే తగాదాకు వోటు ఉండదు. వివిధ భాషల వారు యిక్కడ అధికారయుతంగా ఉండాలని కోరుచున్నారు. ఈ రకంగా ఉండాలని ఆంధ్రులందరు కోరుచున్నారు. మద్రాసు వదలితేనే ఆంధ్ర రాష్ట్రం యిస్తామనిస్తే, లేకపోతే లేదని ముఖ్య మంత్రి శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు అంటున్నారు. వారు ఇంకను ఆంధ్రులమీద అధికారం చెయ్యాలనే కుతర్కబుద్ధిని చూపుతున్నారు. ఈ సందర్భములో ఒక విషయము చెప్పదలచాను. ఇదివరకు బ్రిటిషుపాలనలో మద్రాసు రాష్ట్రము అన్ని జాతులతో ఏర్పాటు చేసారు. వారు వివిధ భాషల వారికి పోట్లాట పెట్టి రాజ్యం చేస్తూవచ్చారు. అదే విధంగా ఆంధ్ర రాష్ట్రము యిస్తే ఆంధ్రులు విడివిడిపోతారు, అప్పుడు ఒక అరవవారినిద రాజ్యం చేయటానికి వీలుండదు అని ఆంధ్రులుభుంటే, ఆంధ్ర రాష్ట్ర సమస్య తెచ్చి యిద్దరికి పోట్లాట పెట్టి రాజ్యముచేయాలనే కుతంత్ర బుద్ధితో ఆంధ్రులకు మద్రాసు సమస్య తెచ్చి, రాష్ట్రం యివ్వం అంటున్నారు. శ్రీ రాజాశాహిర కుబుద్ధి ఆంధ్రులు తెలుసుకో లేకపోలేదు. ఈ నాడు ఆంధ్రులు, ప్రతిపక్షంలో వుండి ఈ లిక్కానాన్ని ప్రతిపాదించగా యిందులో కుట్రయన్నదని తమ పక్ష సభ్యులకు సూచించుచున్నారు. మద్రాసు రాష్ట్రములో వివిధభాషలు మాట్లాడేవారున్నారు. అందువల్ల యీ సభా కార్యం క్రమం పాపా తర్జుమా అవసరం అని అంటున్నాము. కాని శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు దీనికి విముఖులుగా ఉన్నారు. వారియొక్క కుబుద్ధి ఆంధ్రులు ఇదివరకు మాదిరిగాక యిప్పుడు తెలుసుకోగలిగారు. ఆంధ్రులు యిప్పుడు ముందుకు నడుస్తున్నామని తెలుసుకోవాలి.

“ఇంకొక విషయము చెప్పుతున్నాను. అదేమిటంటే సత్వర ఆంధ్ర రాష్ట్రం ఏర్పడాలని కొందరు ఆంధ్రులు తయారవుతున్నారు. ఆంధ్ర రాష్ట్ర సమస్య వేరేపెట్టె ముందు సత్వర ఆంధ్ర రాష్ట్రం ఏర్పడాలంటున్నారు. అదేమిదనిగా శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు ఆంధ్ర రాష్ట్రం కావాలనేవారికి, సత్వర ఆంధ్ర రాష్ట్రం కావాలి అనేవారికి బేధాభిప్రాయాలు కల్పించి యీ భాషా రాష్ట్ర సమస్యను పరిష్కరించుటకుండా చేస్తున్నారు.”

SRI S. NARAYANAPPA :—“On a point of order, Sir. The hon. Member is discussing the formation of a separate State and all those things. He is not speaking on the subject before the House.”

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member speak on the subject before the House."

* SRI T. S. IYARDHANARI :— “கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையில் நடக்கக்கூடிய எல்லா விஷயங்களையும் எல்லா அங்கத்தினர்களும் புரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக ஒவ்வொரு பாஷையிலும் மொழி பெயர்த்துச் சொல்லவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். இந்த நாட்டுக்குச் சுதந்தரம் கிடைத்த பிறகு, அதிகார மாற்றம் ஏற்பட்டபிறகு ஜனங்கள் எல்லோரும் சர்வஜன வோட்டுரிமைப் பெற்றார்கள். வயது வந்தோர்களுக்கு வோட்டுரிமை என்று ஏற்பட்டதின் காரணமாக எல்லா ஜனங்களும் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். பணக்காரர்களும், பட்டாளிகளும் ஆண்டு கொண்டிருந்த நிலைமை மாறி ஏழைகளும், தொழிலாளிகளும், சட்டசபைக்கு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது பொது மக்கள் சந்தோஷப்படுபவர்கள். அந்தச் சந்தோஷத்தின் விளைவே தான் பல தொழிலாளர்கள், பல விவசாயிகள், இந்தச் சட்டசபைக்கு அங்கத்தினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் சட்டசபைக்குள் வந்தபின் நடக்கும் விஷயங்களைக் கவனிக்கும்பொழுது மிகவும் வருந்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக பிரதிநிதிகள் தங்களுக்கு அபிப்பிராயத்தை எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. மற்றவர்கள் பேசுவதையும் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. மந்திரிகள் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதை என்னேப் போன்றவர்கள் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. அதாவது ஒரு கையகில் உரிமையைக் கொடுத்துவிட்டு மற்றொரு கையால் பிடுங்கிக் கொள்வது போலத்தான் இருக்கிறது. இது நியாயமல்ல. மொழிபெயர்ப்பாளர்களை நியமிப்பது என்றால் ஸ்கன்க்கணக்கில் செலவாகும் என்று சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது. பணத்தை வீணாகச் செலவு செய்யக்கூடாது என்பதை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். சர்க்காரால் இப்போழுது பணம் வீணாகச் செலவு செய்யப்படுகிறதென்று பார்த்தேவண்டும். எத்தனையோ வகையில் கோடிக்கணக்கான பணம் விரயம் செய்யப்படுகிறது. குறிப்பாக சோளம் விநியோகத்தில் 1½ கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாக சர்க்காரால் அறிக்கை விடப்பட்டது. இம்மாதிரி ஏன் நஷ்டம் வந்தது என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். சர்க்கார் அவசரப் புத்தியில்தான் இம்மாதிரியாக நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் யோசித்திருந்தால் அந்த நஷ்டத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம். சட்டசபையில் நடவடிக்கைகள் நன்றாக நடக்கவேண்டுமென்பதற்காக மொழிபெயர்ப்பாளர்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லும் பொழுது பணம் கணக்கு பார்க்கிறார்கள். மக்களின் நன்மைக்காக பணம் செலவு செய்ய கணக்கு? ஆனால் கள்ள மார்ட்கெட்டுக்காரர்கள் பணம் கொழிக்குவளவு வேண்டுமானாலும் செலவு செய்யத் தயங்கமாட்டார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நல்ல விஷயங்களைச் சொன்னாலும் அதைக் காங்கிரஸ்க்கார

[Sri T. S. Ardhanari]

[8th December 1952]

ரர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதிர்ப்பதாக வேறு சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். மற்றவர்களுடைய மனதில் தவறான மனப் பாண்மையை எதிர்க்கட்சி மேல் உண்டாக்குவதற்காக அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். இன்றையதினம் எவ்வளவோ பேர்கள் சபையில் நடக்கும் விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளமுடியாமல் தவிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நன்றையெல்லாம் உத்தேசித்தே மொழிபெயர்ப்பாளர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் கோருகிறது. அதில் தவறு என்ன? பாட்டாளி மக்களும், பாமர மக்களும் சட்ட சபைக்கு அங்கத்தினர்களாக வந்துள்ளார்கள் அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய சர்க்கார் தயங்குவது சரியல்ல. சட்ட சபைக்கு அங்கத்தினராக வந்த அவர்கள் சபையின் நடவடிக்கைகளில் பூர்ணமாகப் பங்கு கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பது மிகவும் அவசியமில்லையா? அப்படிச் செய்ய மறுப்பதானது பாமர மக்கள், தொழிலாளி மக்கள் சட்ட சபையில் நடவடிக்கைகளில் பங்கு கொள்ளாமல், வெறும் பொய்மை போல உட்கார்ந்திருக்கும்படி என்று செய்வது போலாகும். அவர்களால் இன்றையதினம் எந்த ஆலோசனையையும் சொல்லமுடியாது. அவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுத்து அவர்களும் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை சரியாக சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல அங்கத்தினர்களுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்யத் தகுந்த ஏற்பாட்டை உண்டியாகச் செய்யவேண்டுமே தவிர அதைவிட்டு பணம் செலவாகிவிடுமே என்று சொல்வது சரியாகாது. தவிர அங்கத்தினர்கள் சபையின் நடவடிக்கைகளில் பங்கு கொள்ள முடியவில்லையே என்ற எக்ம் அவர்களுக்கு இல்லாமலிருக்கமுடியாது. ஆகையினாலே உண்மை நிலவரத்தை உணர்ந்து தீர்மானத்தைச் சந்தேக கண்களோடு பார்க்காமல் மக்களுக்குச் செய்யும் ஒரு முக்கியப் பணியாகக் கருதி, பணத்தைப் பார்க்காமல் தீர்மானத்தை ஒப்புக் கொண்டு நடைமுறையில் அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவர முயலவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வி. வி. கே. ராவு அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

“சட்ட சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் ரூ. 150 சம்பளம், தினம் ரூ. 12-8-0 கிடைக்கிறது. வேறு ஒன்றும் வேண்டாம் என்பவர்களுக்கு மொழிபெயர்ப்பு வேண்டியது இல்லை. ஆனால் மக்களுக்குப் பாடுபடவேண்டும் என்று எண்ணம் உடையவர்களுக்கு மொழிபெயர்ப்பு அவசியமாகிறது.”

5 p.m.

*SRI K. KRISHNA RAO :—“అధ్యక్షా, ఈ రోజున మనం చర్చించేటటువంటిది C. V. K. Rao గారి బిల్లు. ఇది సూత్ర రాజ్యాంగ చట్టాన్ని అమలు జరిపేందుకు అవసరమైన తక్షణ మార్పు. ఇంతకుముందు లెక్క రెజిస్ట్రేషన్ ఎనెంబ్లీ రూల్స్ సూత్ర రాజ్యాంగ చట్టం రావడంతోనే అసలు 375 మంది సభ్యులతో ఈ సభ ఏర్పడిన తర్వాత, అందుకుగాను ఇదివరకున్న రూల్స్ చాలావి, కొత్త రూల్స్ కావాలని ఒక కమిటీని ఏర్పాటు చేయాలని కోరినాము. ఇదివరకటి కన్న ఇప్పుడు ప్రభుత్వ వ్యవహారములలో ప్రజలు ఎక్కువగా పాల్గొనటానికి ఎక్కువ అవకాశం కల్పించటానికి ఆ కమిటీని ఏర్పాటు చేశారు. అట్లా ఏర్పాటు చేయడంవల్ల ఇక్కడ మనం జరిపే కార్యక్రమం చర్చించటానికి అనుగుణ్యంగా ప్రతినిధులకు అవకాశం కలుగుటకు వీలవుతుంది. మరొక విషయం చెప్పదలచాను. మన దేశంలో స్వస్థానాధారణంగా సామ్రాజ్యవాదులు ప్రజలయొక్క భావలలో రాజకీయాలు చెప్పటం ఆసేది నిరోధిస్తూ 19 వ శతాబ్దం అంత్యంలో Vernacular Press Act ఒకటి ప్రవేశిస్తూ పెట్టి సామాన్య ప్రజానీకం రాజకీయ విషయాలు తమ భాషలో చర్చించకుండా ఆటంకం పెట్టారు. ఆ రోజులలో ప్రజానీకంలో కొంతమంది అభివృద్ధి నిరోధక పద్ధతిని అవలంబించుచూ వచ్చారు. ఈ రోజులలో అంటే, 1952 వ సంవత్సరపు రోజులలో ప్రజాతంత్ర పద్ధతుని వచ్చిన తరువాతకూడా యీ సభా కార్యక్రమము భాషా తర్జుమా చేయాలని కోరుతున్నప్పుడు జాతీయవాదుల నటువంటివారే యీ తర్జుమాకు వ్యతిరేకిస్తూన్నారంటే యీ సామ్రాజ్యవాదుల

8th December 1952] [Sri K. Krishna Rao]

యొక్క చర్యలనే వీరు బలపరుస్తూన్నట్లు తెలుసుకోవలసి యుంటుంది. సామాజ్య తత్వం ప్రభుత్వ దృక్పథంలోనే యీ ప్రభుత్వముయొక్క శాసన సభా కార్యక్రమం నడుస్తుంది. సామాన్యంగా యీ కాంగ్రెసుమాదులయొక్క అభిప్రాయాలు విమిటంటే ఇదంత డబ్బుతో వ్యవహారం అని చెప్పవచ్చును. తర్జుమాచేయడమనేది ప్రజాతంత్ర నిర్వహణలో ప్రధానమైన అంశంగా. అందుకు డబ్బు అవసరమైతే ఖర్చు చేయాలి. ప్రజా రాజ్యం వచ్చినను ప్రజల సౌకర్యాలు నిరోధించి డబ్బుతో స్వరాజ్యాన్ని ముడిపెట్టుతున్నారు. స్వరాజ్యం అనేదికాని, ప్రజా తంత్రంకాని డబ్బుతో కొత్తాలు బజారులో కొనుక్కోడానికి కొరికే వస్తువుకాదు. ప్రజాతంత్ర స్వరాజ్యం, అమూల్యమైనది. ఎందుకంటే, స్వతంత్రం వచ్చిన తర్వాత ప్రజా రాజ్యం చౌకచారులూ నడపాలంటే వీలులేదు. పూర్వము బ్రిటిషువారి హయాంలో 1921 వ సంవత్సరములో Minto Morley Reforms రాజ్యాంగ విధానములూ introduce చేసియున్నారుంటే ఆనాడు బ్రిటిషువారికి : ఇంగ్లీషు ప్రాధాన భాషగా ఉండేడిది. ఆనాడు వారి భాషలోనే మాట్లాడేవారు కాబట్టి యీ తర్జుమలతో అవసరం లేకుండా ఒక ఇంగ్లీషు భాషలోనే కార్యక్రమం నడుపుతూ ఉండేడివారు. ఈనాడు ప్రజా రాజ్యం ఏర్పడిన తర్వాత మన దేశీయ భాషలో కార్యక్రమం నడపటానికి వీలులేదని తర్జుమా చేయడంవల్ల ఖర్చు అవుతుంది అనేవారు. మన రాజ్యాంగ చట్టాన్ని మార్చుచేసి, తిరిగి Minto Morley Reforms తేజావి అనేది ఎందుకు చెప్పడం లేదో నాకు తెలియదు. తర్వాత మన దేశంలో చలామణి అవుతుండే ఇంగ్లీషు భాష Colloquial భాషకాదు. యిది Drawing room భాష. యూనివర్సిటీ లలో చెప్పే యింగ్లీషుకూడా యిటువంటిదే. అందువల్ల యీ దేశంలోని యింగ్లీషు భాష, కవటమగు భాషలను, ఆక్కర్తో చెప్పడానికి అనువద్యే భాష. అందువల్లనే అభివృద్ధి నిరోధకుల కుట్రలకు అనువగు యింగ్లీషు భాష వాడాలని మంత్రివర్గ పక్షం చెబుతుంది. ఇక్కడ కొన్ని కొన్ని కుట్రలుమాత్రం సాగుతున్నాయని అంటున్నారు. ఈ కుట్రలు సామాన్య ప్రజలకు తెలియకుండా జరపడానికి అనువదడానికి యీ తర్జుమా విషయాన్ని ఎదర్పడం జరుగుతుంది. ఈ విషయములూ ఒక ఉదాహరణ యిస్తున్నాను. శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు మనది welfare state అని చెప్పుతూ ఉంటారు. దానివెనుక నియంతృత్వ విధానం సాగించడానికి, ఆయన పూనుకున్నాడు కాబట్టే, యీ భాషయొక్క నిజస్వరూపం ప్రజలకు తెలియకుండా పుండడానికి తర్జుమలను ఆయన వర్గం వ్యతిరేకిస్తూవుంది.”

*SRI K. S. LAKSHMIPATHI NAICKER :—“ కనం శబానాయకర్ అవగ్గ కణే ! ఇప్పొమొత్తు మొఱి పెయర్ప్ప వేణ్ణెండా వేణ్ణెండామా ణ్ణెండా పిరశ్ నేయిల్ ఇరుత్తుక్కొణ్ణెండ్రుక్కెరుత్తు. ఇతిల్ నెణ్ణెండా ఆత్తిరిప్పత్తు ణ్ణెండా ముడివైత్తెరుగియత్తు నిలైయిల్ నాన్ ఇరుక్కిరేణ్. ఇప్పొమొత్తు ణ్ణెండా త్తెరుగియత్తు వరైయిల్ ణ్ణెండా అబిప్పిరాయత్తుత్తు నాన్ శొలైల్ విరుమ్పు కిరేణ్. తమిల్ మొఱి తిరుగియత్తు అుక్కిరేణ్, మర్తము అవరగ్గణ్ణెండా తాయ్ మొఱియై మండ్రు తిరుగియత్తు ఇుక్కు వర్తిరుక్కుం అుక్కిరేణ్ తిరుగ్గణ్ ఇుక్కిరేణ్ పురియత్తు నిలైయిల్ ఇరుక్కిరేణ్. అవగ్గణ్ ఇుక్కు నప్పత్తు మొఱిపెయర్క్క వేణ్ణెండామెన్రు కేడ్రుక్కొణ్ణెండా అవగ్గి యమాణ్ణెండా తాన్. ఇత్తు శర్క్కగర్ తరప్పిణ్ణెండా తిరుగియత్తుకొణ్ణెండా వేణ్ణెండా యియై ణ్ణెండా పణ్ణెండా ఇుక్కిరేణ్ ణ్ణెండా కారణత్తు శొలైల్ కిరుగ్గణ్, ఆత్తు మొఱివారి మొకాణత్తుత్తు పిరిత్తు విడలైం ణ్ణెండా నొక్కత్తుత్తు ఇత్తు తిరుక్కిరేణ్ గొణ్ణెండా ణ్ణెండా యియై విడలై. ముక్కియమొక్కు ఇుక్కు పేసి అుక్కిరేణ్ గొణ్ణెండా ఇుక్కు పేసియై ణ్ణెండా తిరుక్ కడియిన్ తిరమొణత్తుత్తు ఆత్తుత్తు పేసియై పొత్తు అవగ్గణ్ ణ్ణెండా యియై మొఱి పెయర్ప్పక్కు ణ్ణెండా గొణ్ణెండా శొలైల్

[Sri K. S. Lakshmipathi Naicker] [8th December 1952]

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. இந்த உரிமையானது அவசியமானது என்று எல்லோராலும், சர்க்கார் தரப்பில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களாலும் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களாலும் ஆதரிக்கப்படுகிறது என்று தான் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் சர்க்கார் தரப்பில் உள்ளவர்கள் இதை எதிர்க்கட்சி வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் எதிர்க்கிறார்களோ அல்லது இது அவசியம் இல்லாத ஒரு பிரச்சினையைக் கிளப்புகிறார்களோ. இது அவ்வளவு அவசியம் இல்லை என்ற காரணத்தால் இதை எதிர்க்கிறார்களோ அல்லது சமீப காலத்தில் மொழி வாரி மாகாணத்தை பிரித்துவிடப் போகிறோமே அதற்கு வீணாக ஏன் பணத்தைச் செலவு செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இதை எதிர்க்கிறார்களோ என்பதும் தெரியவில்லை. இதைக் கேட்டுக்கொள்வதனால் அவசியம் எல்லா அங்கத்தினர்களும் இதை ஆதரிக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆகவே என்னுடைய ஒருமுடிவை இங்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சர்க்கார் தரப்பிலுள்ளவர்கள் சமீப காலத்தில் இந்த பாஷாவாரி மாகாணத்தைப் பிரித்துவிடலாம் என்ற பிரச்சினையை ஒப்புக்கொண்டால் இந்தப் பிரச்சினையைக் கொண்டுவந்த எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் இதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வது அவசியமாகவும் நல்லதாகவும் இருக்கும் என்று தான் கருதுகிறேன். இது என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த தீர்மானத்தை வற்புறுத்துவது என்றிருந்தால் மொழிவாரி மாகாணத்தைப் பிரிப்பது அவசியமாகிறது. இது சமீபகாலத்தில் நடக்கும் என்ற உறுதி இருக்குமானால் எதிர்க்கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர் இந்த தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI B. LAKSHMINARASA RAJU :—“ அந்நே, ఈ తీర్మానాన్ని

నేనున్నదయ పూర్వముగా బలపరచుచున్నాను. ఎందుచేతనంటే, ఈసభా కార్యక్రమం జరిపేవిధానాన్ని బట్టి మనలో కొంతమంది సభ్యులు పడేయిబ్బందులు నా అనుభవాలను బట్టి లేకుంది. నా నియోజకవర్గంనుంచి నేను అనేక ప్రశ్నలు పంపించియున్నాను. వాటికి నాకు సక్రమమైన జవాబులు రానందున తిరిగి అశ్నియను యీసభలో నేను అడగవలసి వచ్చినందున అనేక యిబ్బందులు వడుచున్నాను. బహుశా యీ యిబ్బందులు చాలమందికి తెలిసివుంటుంది. వారుగూ యిటువంటి యిబ్బందులు వడుతున్నారని అనుకుంటున్నాను. అందువల్లనే శ్రీ C. V. K. Rao గారు యీనాడు యీ తీర్మానమును తీసుకుని వచ్చారు. ఒకచోట నా ప్రశ్నకు యీసభలో జవాబు చెప్పవలసి వచ్చినప్పుడు, మంత్రిగారు తెలుగులో జవాబు చెప్పటానికి అవకాశాలు ఉన్నప్పటికీ తెలుగులో చెప్పక వారు ఇంగ్లీషులో జవాబు చెప్పారకూడా. నాకు ఇంగ్లీషుభాష రానందున నేను తెలుగులో ప్రశ్న అడిగాను. నాకు తెలిసేభాష తెలుగేగనుక వారు ఇంగ్లీషుభాషలో ఎందుకు జవాబు చెప్పారు? ఆ జవాబు విమిటో నాకేమీ బోధపడలేదుగా! ఇలాంటి యిబ్బందులు నామిత్రులు యింకను అనేకమంది వడుతున్నారనుకుంటున్నాను. నూతన రాజ్యాంగ చట్టము ప్రకారం ప్రజాప్రతినిధులమైన సోదర సభ్యులందరికీ జవాబు చెప్పించుకొను హక్కు విర్యధిపదని గుర్తించాలి. ఇంగ్లీషులో సమాధాన మివ్వడం అనేపద్ధతి మనకందరకు సమ్మతమేనా అనేది ప్రశ్న. నిజానికి సభ్యులందరు రాష్ట్రములో వివిధ ప్రాంతాల నుండి వచ్చియున్నాము. మనలో ఒకరిభాష ఒకరికి అర్థముకాదు. అట్లాంటప్పుడు ఒకరి ప్రాంతములోనున్న విషయములు మరొకరం, పరిచయము చేసుకొనుట అత్యవశ్యకము. మననియోజకవర్గాలలో అనేక ముఖ్యమైనటువంటి విషయములు యింక గలవు. అవన్నియు ప్రజలకు సంబంధించినవే. ప్రజలను గురించిన విషయములు మంత్రివర్గాన్ని ప్రశ్నించి ఆ జవాబులు ప్రజలకు అందజేయవలసిన బాధ్యత మనమీద

8th December 1952] [Sri B. Lakshminaras Raju]

ஒன்று. கனக நேசு யா ஸஹ் மஞ்ஞலஸ் அகிஷ் ப்ரஹ்ம குப்திகரஹ்
ஜாய ராசம்யந் நா அஸம்மதிந் தேயுதா ஓகதி ரெண்டு ஸ்ராவ்யஸ் நா ஹ்மஸுஸ்
தெய்யஜேயம்யந் செய்யா நா மித்யுடு யா ஸஹ் கவி விபிஞ்சாடு. அடி
அண்டஸ் ஸஹ்யஸு விந்யா அஸ்குஞ்ஞாஸ். தாநிஸிமி மஞ்ஞிகாரு நாஸ் ஜாய
ஜெய்யுடு குப்திகேயாஹ்! காஹ் தே ப்ரஹ்மிகாஹ் யா ஸஹ் நீக்ரமி
தேநேகா! ஜாய தேஹ்மத மீமநி அஹ்நுந்நாஸ்! ఈ ஸஹ் கிஹ்மநி
ஸஹ்யஸு யா தீர்நாஸ் அஸஹ்மநி மஹ்நாரு. ఈ விஹ்ம ஸ்ரவ்யஸு காஹ்மநி
ஜாயஸு ப்ரஹ்மஸு யஸஹ்மநி ப்ரஹ்மிகாஹ் கீல்ய் யிஹ்மந்நாஸ்.
ப்ரஹ்மிகேயுடைய ஸஹ்யஸு ப்ரஹ்ம விஹ்நாஸ் ஸ்ராவ்யஸு அகலிஞ்சேயாஹ்
ஸ்ரவ்யஸு அஹ்மதேயாஹ் அநி நா அஹ்மிகாஹ். ஸஹ்யஸு இஹ்மிகாஹ் ரா
ஹ் தே, த்ருயா தேயுடைய தெய்யஜேயுடைய ப்ரஹ்ம க்ரஹ்யம். C.V.K. Rao
ஹ் தீர்நாஸ் அஹ்மதேயாஹ் கிஹ்மநி ஸஹ்யஸு அஸ்யாஹ்ம நாஹ்நாரு.
நேஸ் ஸுயாஸ் 60, 70 ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மிகே க்மபிஞ்சாடு. அஹ்மதே கா
ஹ்மிகே ஜாயஸு ராஹ்மதே ஜிமிமி. ஓகதே க்விந்நாஸ் அவிந்நா தெய்ய
ஸஹ்நாஸு அயிநி. அஹ்மதே யா தீர்நாஸ் நேஸ் ஹ்மதேயுடைய.”

* SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! நண்பர்
வ. வி. கே. ராவ் அவர்களுடைய தீர்மானம், இங்கே நடக்கக்கூடிய
விஷயங்களையெல்லாம் அவரவர்களுடைய தாய் பாஷையில் அப்போதைக்
கப்போது மொழிபெயர்த்துச் சொல்வதற்காக மொழிபெயர்ப்பாளர்களை
நியமிக்கவேண்டுமென்பதாகும். உண்மையைச் சொல்லப்போனால் இந்தச்
சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் பல பேருக்கு தங்கள் பாஷையைத் தவிர
வேறு எந்த பாஷையில் பேசினாலும் புரியவில்லை. குறிப்பாக எதைத் தமிழ்
ஆங்கிலம் இவை இரண்டைத் தவிர தெலுங்கிலோ, மலையாளத்திலோ,
கன்னடத்திலோ பேசினால் புரிவதேயில்லை. ஆகையினால் இயந்திரத்தின்
மூலமாகவோ வேறு எப்படியோ மொழிபெயர்ப்பதற்கு ஆளத்தேவை இருக்
கிறது. ஆனால் ஆந்திர மாகாணக் கிளர்ச்சி வேறு நடந்துகொண்டிருக்
கிறது. அதேபோல தமிழ் மாகாணக் கிளர்ச்சி வேறு ஏற்படுகிறது.
ஆந்திர மாகாணம் கோருகிறவர்களேதான் இப்பொழுது இந்தத் தீர்மா
னத்தைக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். தமிழ் மாகாணம், ஆந்திரமாகா
ணம் என்று தனித்தனியாக ஏற்படுவதாயிருந்தால் இந்த மாதிரியாக
இயந்திரங்கள் அமைப்பது அவசியமா என்று நாம் பார்க்கவேண்டும்.
ஆந்திரர்கள் சென்னை நகரை விட்டுக்கொடுக்க முன்வராத்தமட்டும்,
தமிழர்கள் சித்தூர் எங்களுக்கு வேண்டாமென்று சொல்லாதமட்டும்
இரண்டு மாகாணங்களும் ஏற்படுவது சிரமமானதுதான். முன்பு ஒரு சமயம்
ராஜாஜி அவர்கள் வடநாட்டவர்கள்தான் சண்டை போட்டுக்கொள்வார்கள்.
தென்னாட்டவர்கள் எப்பொழுதும் அமைதியாக நடந்துகொள்வார்கள்
என்று சொன்னார்கள். ஆகையினால் இப்பொழுது தகராறு எதுவும் ஏற்
படாமல் அமைதியான முறையில் நம் முதல் மந்திரி ராஜாஜி அவர்கள்
மொழிவாரியாக மாகாணம் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். உடனடி
யாக மொழிவாரி மாகாணம் அமைக்கப்படாவிட்டால் அங்கத்தினர்கள்
யாவரும் புரிந்துகொள்வதற்கும், விவாதங்களில் கலந்துகொள்வதற்கும்
சபையின் நடவடிக்கைகளை அவ்வப்பொழுது மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்தால்
தான் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ராஜாஜி அவர்கள் சில சமயங்களில்
நல்ல கருத்துக்களை, நல்ல அபிப்பிராயங்களை மிகவும் அழகாகப் பேசுகையில்
சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மறுநாள் பேப்பரிலே அவைகள் அப்படியே
போடப்படுவதில்லை. பலவிதமாக மாறிவிடுகிறது. ஆகையினால் கனம்
முதன் மந்திரி அவர்கள் சொல்லும் கருத்துக்களை அப்படியே சுவை குன்றா
மல், பொருள் குன்றாமல் சபையிலுள்ளோர் புரிந்து கொள்வதற்காகவாவது,
அவரது மணி மொழிகளைப் பொன்மொழிகளை எல்லோரும் கேட்டு நடை
முறையில் நடந்து காட்டவாவது உடனடியாக மொழிபெயர்ப்பாளர்களை

8th December 1952] [Sri G. Joseph]

మీద ఉన్నదని గుర్తింబగోర్తును. డబ్బులేదంటే, డబ్బు నేకరించే మార్గాలు నేను సూచించుచున్నాను. యీ భాషా తర్జుమాకు సుమారు 38 వేల రూపాయలు ఖర్చు అవుతుందని సభ్యులు అభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇందుకుగాను యీశాసన సభలో 375 మంది సభ్యులున్నారు. వారికి దినమునకు sitting allowance కింద రూ 12-8-0 లు వస్తున్నది. ఇందులో ప్రతిఒక్క సభ్యుడున్న ఇందులో రూ. 0-8-0 ఇచ్చినపడల యీ మొత్తము లేటికగా సమకూరును. సభా, కార్యక్రమం ప్రజాసమస్య గనుక, యీ డబ్బుతో యీ సమస్య నెరవేరగలదు. సభ్యులందరు ఆనువాదము అనే విషయముపూర్తిగా అర్థముచేసుకొని దీన్ని సఫలముచేయమని కోరుతున్నాను. ఈ సమస్యను రాజకీయ సమస్యగా ఎంచకుండా యీ తీర్మానమును ఆమోదించమని ప్రభుత్వమునుకోరుతూ యితటితో విరమిస్తున్నాను.”

* SRI S. JAYARAMA REDDIAR:—“ Mr. Speaker, Sir, I just want to know from the Hon. Speaker or from the Government one thing. If this proposition is accepted, how many days it will take for this Legislature to work in a year? We can take into consideration the average number of days required to conduct the business of the House. We can take the average for the last six years and find out how many days will be required. Again, I would be very much pleased to know the procedure that will be adopted during translation time. For example, I would like to know whether, after an hon. Member speaks in Telugu, his speech will be translated in three or four languages. It is also necessary to know the time that will be taken for such translation. One would like to have full information on all these aspects before considering such a proposal. Under these circumstances, I would rather like the appointment of an expert committee consisting of experienced politicians and legislators to go into this question and give us an idea about the various aspects which I have just now mentioned and also about the approximate expenditure that the Government may have to incur. I may, however, mention that I am not so much concerned with expenditure as with the other aspects. Even though I am a Telugu-speaking man in the Tamil area, I may tell this House that I was not at all able to understand many of the Telugu speeches, which were rather sanskritized. So that is the position. I would very much appreciate if information is given as to the number of days for which we will be required to sit in Madras. Already with all this confusion, the legislature business is not at all very interesting. When the speeches are translated into various languages, we will have to consider whether it will be interesting to sit here. We have to consider another aspect also, viz., the procedure to be adopted and the time that will be taken for the translation. If a speech is to be translated in all the languages, it would mean that we may have to sit for the whole year. The increase in the number of sittings of the House will entail additional expenditure, besides the expenditure involved in actual translation. I would like to have clarification with regard to all these aspects before expressing my opinion on this subject.”

[8th December 1952]

* SRI K. RANGA RAO :—“ అధ్యక్షా, ఈ రోజున కనీసమైనటువంటి ప్రజా సామాన్యానికి సంబంధించిన యీ అనువాద ఫలితమును సాధించటానికి శ్రీ సి. వి. కె. రావుగారు తెచ్చిన తీర్మానమును నేను బలపరచుచున్నాను. ఈ విషయము చర్చకు వచ్చినప్పుడు శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు అధికారములో ఉన్నాడు గాన యీ తీర్మానమును ఆమోదించి త్వరగా అమలు జరుగగలందులకు ఆలోచరిస్తాడని అనుకుంటున్నాను. వారి ధోరణిని బట్టి చూడగా translators ను పెట్టి, సభా కార్యక్రమము సక్రమమైన పద్ధతిలో భాషా తర్జుమా చేయించి సభ్యులకు సౌకర్యము వీర్పడగలందులకు, సుముఖులుగాలేరని తెలుస్తున్నది. ఇది ఒక రాజకీయ సమస్యగా ఎంత బడుచున్నది. ఈ విషయములో కాంగ్రెసు పార్టీకి చెందిన ఒక M.L.A. మాట్లాడుతూ యీ తీర్మానము తీసుకొనివచ్చిన శ్రీ సి. వి. కె. రావుగారు ఇంగ్లీషు భాషలో మాట్లాడినారు. కాబట్టి తాను దీన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నానని అన్నాడు. Common weal party సభ్యుడు ఒకరు తాను యీ తీర్మానమును బలపరచటానికి అభ్యంతరము లేదనిస్తే, తన పార్టీకి చెందిన సభ్యుడు మంత్రివర్గములో ఉండిన కారణంచేత పార్టీ discipline కొరకు తాను దీనిని వ్యతిరేకిస్తున్నానని అన్నారు. స్పష్టంగా ఆయన యీ తీర్మానమును ఆమోదిస్తున్నప్పటికీ చివరికి ఓటుకు పెట్టిన దెడల తాను వ్యతిరేకిస్తానని అన్నాడు. Congress పార్టీకి చెందిన మరియొక M.L.A. తాను అంగీకరించటానికి ఉద్దేశ్యము పున్నప్పటికిని, ఆయనకూడా అదే విధంగా భయపడుతున్నానని చెప్పాడు. ఈ తీర్మానము ప్రతిపక్షమునకు చెందిన కమ్యూనిస్టు పార్టీనుంచి ప్రవేశ పెట్టబడినందువల్ల దీన్ని అంగీకరించుటకు తనకు యిష్టమయినప్పటికిని, యీ తీర్మానము వ్యతిరేకిస్తాననుట అధర్మం. ప్రభుత్వ పక్షములో పున్న పార్టీవారు తెచ్చినట్లయితే, కమ్యూనిస్టులము అంగీకరించేవారము. నేను యీ విషయములో ఒక విషయము చెప్పుచున్నాను. యిది పార్టీ సమస్య కాదు. రాజకీయ సమస్య కూడా కాదు. ఇది ప్రజలకు సంబంధించిన సమస్య అని చెప్పుచున్నాను. సభ్యులలో చాలామందికి ఇంగ్లీషు భాషరాని కారణంచేత సభా కార్యక్రమం అందరు సభ్యులను వారివారి మాతృభాషలలో తర్జుమా చేయించుకొని ప్రభుత్వ విషయాలు తెలుసుకొనగలందులకై యీ తీర్మానము తేబడింది. అందువలన ఈ సభ్యులందరు దీన్ని ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించగలందులకు కోరుతున్నాను. కాంగ్రెస్ పార్టీలో నూడ ఈ తీర్మానము తన పార్టీలోని సభ్యులకు అవసరమైనప్పటికీ, party discipline కోసము దీన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నామని కొందరు చెప్పుచున్నారు. ప్రభుత్వ ప్రతిపక్ష సభ్యుడు యీ తీర్మానమును ప్రవేశ పెట్టాడు గనుక దీన్ని ఆమోదించనవసరములేదని మంత్రులు అభిప్రాయపడుచున్నారు. మన నూతన రాజ్యాంగ చట్టాన్ని మనము అమలు జరుపుకోవాలి. అందులో భాష తర్జుమాకు ప్రాధాన్యము యివ్వమని ఉన్నది. ఇక్కడ ఉన్న సభ్యులకు నూటికి ఏబది మందికి ఇంగ్లీషువచ్చిన వాళ్లు ఉన్నారు. కాని మిగతావాళ్లకు ఇంగ్లీషు రాని కారణంచేత, యీ సభా కార్యక్రమం సభ్యులందరికీ తెలియగలందులకు భాష తర్జుమా అవసరమని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను. డబ్బులేదనే సాకుతో దీన్ని ప్రభుత్వంవారు త్రోసివేయ దలచుచున్నారు. కాని రాష్ట్రములో ప్రజల పరిస్థితి బలపరచటానికి ఈ భాష తర్జుమా అవసరమైయున్నది. మనము ఇక్కడ అన్ని విధాలా ప్రజలందరిని ఒప్పించవలసిన అవసరం పున్నది. కాబట్టి యీ సభా కార్యక్రమం నూతన పద్ధతులలో నడిపించుకోవలసిన అవసరం పున్నదని అంటున్నాను. ప్రభుత్వమునకు డబ్బు లేదు. అందువల్ల యీ తర్జుమా చేయించటానికి వీలులేదంటే, సభ ఈ సౌక్యం నేకరించటానికై సభ్యులందరికీ ఒక చిన్న విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను. వారికి దినమునకు యిచ్చే

రూ 12-8-0 లలో రెండు రూపాయలు తగ్గించిగానినట్లయితే దీనికి కావలసిన డబ్బు నేకరించడగలదు. అందువలన ప్రభుత్వపక్ష న్యాయులకు నేను మరచిపోనే విమర్శించే నేను కోరిన ప్రకారము యీ సొమ్ము వసూలుచేసి యీ తర్జుమా నెరవేర్చుకొన గలందులకు యీ తీర్మానాన్ని బలపరుస్తారని నక్కుతూ యంతటితో విరమిస్తున్నాను."

5-30
p.m.

A-10

[Sri Saka Venkata Rao] [8th December 1952]

బిల్లు ప్రవేశ పెట్టినప్పుడు, ఆ బిల్లులోని విషయాలు సభ్యులందరికి అర్థము అయిన దా అని ప్రశ్న వేస్తే, కాలేదనే చెప్పవచ్చును. దీనికి కారణము సభ్యులలో ఒకరి భాష ఒకరికి తెలియక పోవడమువల్లనే చెప్పాలి. ఇప్పుడు అన్ని సభ్యులలో అనేక మందికి ఈ బిల్లులోని సంగతులు సాకల్యంగా తెలియలేదని చెప్పవచ్చును. కారణం యేమంటే ఈ తంజావూరు బిల్లు విషయములో ఆ ప్రాంత సభ్యులు చాలామంది అరవము లో మాట్లాడినందువల్ల, వారు ఏమి చెప్పిందన్నది, అందరి సభ్యులకు అర్థము కానేలే దని నా అభిప్రాయము. ఈ బిల్లు సంగతులు అందరికి సాకల్యంగా తెలిపియున్నట్లు అయితే, యింకను అది పూర్తిగా చర్చింపజేడి. అట్లాంటిది ఆ బిల్లు చాలా భాగము వారికి తెలియకనే వ్యాసుకాడినది. దీనికి కారణము ఒకరి భాష ఒకరికి తెలియకపోవడ మనే చెప్పవచ్చును. ఈ సభ్యులందరికి తంజావూరు జిల్లా పరిధి తులు పూర్తిగా తెలి యవు. అక్కడ వున్న పరిధి తులు సభ్యులందరూ తెలుసుకొనడము చాలా అవసరము. ఇటువంటి పరిధి తులలో నున్న ఈ సభకు వచ్చి ఈ పట్టమును తయారుచేయించట మంటే, అజిల్లా ప్రజలకు ద్రోహంచేయడంకాదా అని ప్రశ్నించవచ్చును. సభ్యులలో ఒకరి భాష ఒకరు తెలుసుకొనుటకుగాను సభా కార్యక్రమము సభ్యులకు వివిధ భాషలలో తెలియజేయడమునకుగాను, భాషా తర్జుమా అవసరమని కోరుతూ ఈ నాడు తీర్మానము లేడింది. ఈ తీర్మానమును అమలించమని కోరగా, ప్రభుత్వము సభ్యుల మాట్లా డుచూ డబ్బు అనేది ఒక ప్రధాన సమస్యగా తీసుకొనివచ్చి సభ్యులముందు పెట్టారు. భాషకు ప్రాధాన్యము యిచ్చేదులు డబ్బును అడ్డముతెస్తున్నారు. ఈ భాషా తర్జుమా అనేది సభ్యులకు ఎంత అవసరమో సభ్యులు పూర్తిగా గమనించినట్లులేదు. డబ్బు లేకపో లే డబ్బును సమకూర్చుకొనగలకై మనవద్దనే ఉన్నదని గుర్తించాలి. ప్రజల అభివృద్ధి కోరాలంటే, ఈ భాషా తర్జుమా అమలులోకి లేవాలి. అప్పుడే వివిధ భాషల సభ్యులు ఒకరి నొకరు అర్థముచేసుకొన గలుగుదురు. ఇదంతయు సభ్యులు గుర్తించా లని కోరుతున్నాను. ప్రభుత్వ సభ్యులు డబ్బు లేదనే సాకు తెచ్చియున్నారు. సభ్యుల కం దరికి దినమునకు అయిదువేల రూపాయలు ఖర్చు అగుచున్నది. దినమునకు అయి దువేల రూపాయలు ఖర్చు అవుతున్నప్పుడు యిట్టి ముఖ్యమైన సమస్య గురించి కొంత ఖర్చు చేయకుండా, అందరూ అర్థం కాకుండా కార్య కలాపాలు సాగించుచూ పోవు ట అనవసరంకాదా? అందుచేతయిప్పుడు డబ్బు సమస్య పక్కం వదిలి సభ్యులు అనేక మార్గాలు చూపించారు. ఈ భాషామును సభ్యులందరు అంగీకరించి, ఈ సమ స్యలన్నిటిని పరిష్కరించి భాషా తర్జుమాకు పూనుకోవాలి అని ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను. ఈ తర్జుమా విషయములో నా సలహా చెప్పదలచుచున్నాను. ఈ సభ లో వివిధ భాషలు అనగా, English, Telugu, Tamil, Kanarese, Malayalam, తెలిసిన సభ్యులున్నారు. నా అభిప్రాయమేమంటే ఈ సభా కార్య క్రమం ఈ భాషలలో ఎందుకు అమలు చేయించకూడదు. ప్రశ్నల పేపరు యింగ్లీషులో రెండు కాపీలు యిచ్చు టకంటే ఒక కాపీ ఇంగ్లీషులో అమలు చేయించి తక్కిన కాపీలు వివిధ భాషలలో అమలు చేయించి సభ్యులకు సప్లయ చేయించినట్లయితే, అందరికి ఆయా భాషల వారికి ఉపయోగకరంగా ఉంటుందిగా అని అంటున్నాను. ఒక్క ఇంగ్లీషు భాష అయితే, ఇంగ్లీషు రానివారికి ఎట్లు అర్థమగునో గుర్తించాలి. ఒకే భాషలో రెండేసి ప్రశ్నల పేపరు అమలు చేయించుటవల్ల ప్రభుత్వ సొమ్ము దిద్దినయోగము అవుతున్నదనే చెప్పాలి. కాబట్టి ప్రభుత్వము సభ్యులు ఈ తీర్మానమును తప్పనిసరిగా అంగీకరించి భాషా తర్జుమాకు తోడ్పడటానికి అవకాశమివ్వాలని నేను విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను.”

8th December 1952] [Sri S. Deivasigamani]

every one of the Members of this House to follow the deliberations of this House and the speeches made in this House quite intelligently. But unfortunately, at present, we are not able to do it. As a matter of fact, I was not able to follow what the hon. Member who preceded me said. Sir, under our new Constitution, we are entitled to speak in our own regional languages. Therefore, all this trouble has arisen. But one thing, I must point out. It is quite essential that we should translate all speeches made in this House. Translation is particularly necessary in the case of interpellations and also points of order. When a point of order is raised, Sir, a decision has to be given by you immediately. But unfortunately I see that you are not in a position to do so because you are acquainted with English and Tamil only. I do not know whether you can follow either Telugu or Malayalam intelligently. In such cases, as it is very important and essential that a decision has to be given immediately when the point of order is raised. I put it to your consideration that you should have a translator by your side. We are also put to a lot of trouble and inconvenience when we hear Hon. the Ministers say 'notice' in reply to interpellations put by certain Members of the House in Telugu and Malayalam. I am fully alive, Sir, to the very many difficulties that will arise in putting the suggestions contained in the Resolution into practice, namely, that speeches should be translated in all the regional languages. There is the principal difficulty of finding finances for this purpose. Then there is the difficulty of finding suitable translators and also there is the question of time. These things have of course got to be overcome. Taking into consideration the necessity for hon. Members to understand the proceedings of the House intelligently, we should somehow or other find a way out of the situation. I would request you to go into this question carefully and do the needful. But for the present. I would request you to consider my suggestion that at least in the matter of interpellations and points of order you should have interpreters by your side in order to enable you to give your rulings then and there."

*SRI P. SYAMASUNDARA RAO :—“అధ్యక్షా, ఈ రోజు ఇక్కడ శాసన సభలోని, వ్యవహారములు అన్ని భాషలలోను తర్జుమా చేయమని చెప్పి C. V. K. RAO గారు తెచ్చిన తీర్మానమును బలపరచుచున్నాను. ఈ తీర్మానమును బలపరచేముందు యీ సభా కార్యక్రమము తెలుగుభాషలో తర్జుమా చేయడమనేది ముఖ్యమని ఆంధ్రరాష్ట్రం రాజధానితో ఈ సమస్య తీరుతుందనేది కూడా ఖాయం. ముఖ్యంగా యీ సభలోని కార్యక్రమం ముందు సభ్యులందరకు తెలియజేసియున్నది. అప్పుడే యీ సభయొక్క ఉపయోగం ఉంటుంది. భాషా రాష్ట్రాలు ఏర్పాటు చేస్తే సభ్యులకు అందరికి యీ యిబ్బందులు నివారించబడగలవు. భాషా రాష్ట్రాలు ఏర్పాటుచేయమని ఇంతవరకు ఆంధ్రులు ఎన్నో మహా సభలు జరిపి తీర్మానాలద్వారా అందోళన చేస్తున్నారు. ఈ తీర్మానాలలో ఆంధ్రులందరు విశేషముతో సుముఖులుగా ఉన్నారని తెలిసియున్నాను. ఈ నాటికైనా అది ఆచరణలోనికి తీరడలేదు. ఈ విషయము అందరికి తెలిసిన విషయమే ఆంధ్రరాష్ట్రం ఏర్పాటుచేసినప్పుడు యీ తర్జుమా ఎవరికిని అవసరముండదు. ప్రభుత్వ పరిపాలకులు ఈ ఆంధ్రులయొక్క తీర్మానము

[Sri P. Syamasundara Rao] [8th December 1952]

నాలు ఆర్థము చేసుకొని వారియొక్క శ్రేయస్సు కోరి రాష్ట్రము విర్యాటు చేయుటకు విమాత్రం సిద్ధముగాలేరని పరిపాలకుల నడవడికలనుబట్టి అర్థమౌతున్నది. అందుకొరకు ఇక్కడ ఈ సభలో యీనాడు యీ తీర్మానమును ప్రతిపాదించబడ్డది. మద్రాసు శాసన సభలో తున్న సభ్యులు వివిధ భాషలు గలవారై ఉన్నారు. సూతన రాజ్యాంగ చట్టరీత్యా సభ్యులకు వారివారి మాతృభాషలలో మాట్లాడే హక్కు ఉన్నదని తెలియజేస్తున్నాను. అట్లాంటి హక్కు సభ్యుల కేర్పడిననూ శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు సభ్యుల హక్కును నెరవేర్చుటకు విముఖులుగా ఉన్నారు. అందుకనే తెలుగు సభ్యులు తెలుగులో సభలో మాట్లాడినప్పుడు ఏది ఒక రాజకీయ ఎత్తుగడ అని చెప్పటం హాస్యాస్పదముగా ఉన్నది. సభ్యులు వారివారి భాషలలో మాట్లాడినప్పుడు సభ్యులకును ఒకరి భాష ఒకరికి అర్థము కాకుండాయున్నది. అందువల్ల సభ్యులు అనేక యిబ్బందులుపడుచున్నారు. సభ్యులు మాట్లాడే భాష ఒకటి, అర్థమయ్యేది ఒకటిగా నడుచుచున్నది. సభ్యులకు వారి జన్మహక్కు అయినంటి వారిమాతృభాషలో మాట్లాడితే ప్రభుత్వం వారు ఇంగ్లీషుభాషలో మాట్లాడుచున్నారు. అందువల్ల సభాకార్యక్రమము సభ్యులకందరికి అగమ్యగోచరముగా ఉన్నది. ఇప్పుడు వివిధ భాషలలో ఆయా రాష్ట్రాల విర్యాటు చేస్తే అనాటినుంచి యీ సభ్యులకు భాషచిక్కులుండవు. ఈ రాష్ట్రాల తీర్మానమునకు శ్రీ పొట్టి శ్రీరాములుగారి ఉపపాసానికిని సంబంధమువున్నది. శ్రీ పొట్టి శ్రీరాములుగారు భాషా రాష్ట్రాల విర్యాటుచేయాలనే యిచ్ఛను దీక్షపూనియున్నారు. వారు నిరాశగ దీక్ష చేస్తున్నారు. దాని ఫలితము యీనాడు ఆయన పరిస్థితి చాలా ప్రమాదకరంగా పరిణమించింది. ఆయనను సత్వవారి అన్ని గాంధీగారి ప్రధాన శిష్యుడనిస్తే అందరు చెప్పుచున్నారు కాని గాంధీ శిష్యులని చెప్పుకునేవారున్నూ, గాంధీ మార్గాన్నే అవలంబించుచున్నామని చెప్పుకుని తిరిగేవారున్నూ అయిన కొంతమంది ప్రముఖ కాంగ్రెసు వాదలను నేను ఒక సంగతి ప్రశ్నించుచున్నాను. అదేమనగా భాషా రాష్ట్రనిర్మాణ సమస్యపై అనేక తీర్మానాలు కాంగ్రెసువారు చేశారు. అవన్నీ మట్టిగలసి పోయాయి కాబట్టే శ్రీరాములుగారు ఉపపాస దీక్షపూనారు. కాని గాంధీగారి శిష్యుడు నేడు భారీ ఎత్తున దీక్షబూని ప్రాయాపచేతముచేస్తూ మరణాస్త్రలో నున్నప్పటికిని యింతవరకు యీ గాంధీ శిష్యులని చెప్పకొనే కాంగ్రెసు వారులకు చిముట్టినట్లయినా లేదు. రాష్ట్ర నిర్మాణ సమస్య పరిష్కరించకుండా వ్యతిరేక భావము చూపించుచున్నారు. ప్రజల సమస్యలను పరిష్కరించలేని ప్రభుత్వం ప్రజల ప్రభుత్వం కానేరదు. ఈ నాటి ప్రభుత్వ వ్యతిరేక స్వభావము ప్రజలకు అర్థముకాక పోలేదు. గాంధీగారి శిష్యులమని చెప్పుకుంటున్నవారు ఆ ప్రజలు గాంధీగారి శిష్యుడు శ్రీరాములుగారు కోరే యీ రాష్ట్ర నిర్మాణమునకు వ్యతిరేకముగా కన్పించడమనేది హాస్యాస్పదము. శ్రీరాములుగారు యీ రోజున ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణముకొరకు ప్రాణముల నర్పించ సంసిద్ధుడైనప్పటికిని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కదలకపోవడంబూడా హాస్యాస్పదమే;

“చైనాలో ప్రభుత్వ సవరణములు అన్నియుమాడా సక్రమంగా జరుగుచున్నవి. అక్కడ ప్రభుత్వం చేసేటటువంటి తీర్మానాలు అన్నియుమాడా ప్రజలకు ముందుగా తెలియపరచి ప్రజల అభిప్రాయము వచ్చిన తర్వాతనే అక్కడ ప్రభుత్వ సవరణములు జరుపబడుచున్నవి అని చైనా దేశమునుండి వచ్చినవారు యిక్కడ తెలియజేశారు. కాని యీనాడు మన పరిస్థితి అట్లు జరుపకుండా ప్రజల సమస్యలు ప్రజలకు తెలియకుండానే అంగీకరించి అమలుజరుపబడుతున్నాయి. సరికదా ప్రజాపతిసభాలకైనా కనీసము తెలియజేసేందుకు యీ కార్యక్రమాలు వివిధ భాషలోకి

8th December 1952] [Sri P. Syamasundara Rao]

తర్జుమా చేయవలసింది. భాషలను తర్జుమా చేయడమువల్లనే ప్రజలకు తెలియజేసే అవకాశము విరబడుతుందని తెలియజేయుచున్నాను. పల్లె ప్రాంతాలనుంచి కూడా ప్రజలువచ్చి యీ సభా కార్యక్రమము వివిధంగా నడుపుతున్నారో తెలుసుకోగలం దులకు పై అవకాశం విర్వాటు చేయాలి. తర్జుమాకు ప్రభుత్వం డబ్బు లేదంటున్నది. ప్రభుత్వం డబ్బు నేకరణలో పక్షపాతం నిర్లక్ష్య భావము చూపుతున్నది. ఈ నాడు మన దేశమునుంచి సుమారు 120 కోట్లు రూపాయలు విదేశాలకు పోతున్నది. ఆ డబ్బును ఇతర దేశాలకు పోకుండా ఎందుకు చేరుకంటేదని ప్రశ్నిస్తున్నాను. అలా చేసిన నాడే మనకు కావలసినంత డబ్బు లభిస్తుందని తెలియచేస్తున్నాను. ఇంతటితో ముగిస్తున్నాను. ”

* SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—“ అధ్యక్ష, నేను ఈ నాడు యీ తీర్మానాన్ని అన్ని సవరణలతోబాటు వ్యతిరేకిస్తున్నాను. మొట్టమొదట యీ తీర్మానాన్ని నిర్వహించినట్లైతే ప్రభుత్వము మొక్క ఖర్చు పెచ్చు అవుతుంది. ప్రభుత్వానికి యిప్పుడు మరింత సొమ్ము కొరకటానికి మార్గాలు యివ్వాలనే కాని ఖర్చు పెట్టటానికి మార్గాలు చూపకూడదు. అది మొదటికారణము. సునాడు రాష్ట్ర ములో ఆ నేకచోట్ల కరువు ప్రాంతాలు విస్తృతము. దానికి కరువు పనులు చేయించ వలసియున్నది. దానికి సొమ్ము ఎంతో సొమ్ము కావలసియున్నది. అదీ కాకుండా ఇదివరకు మనము expect చేయవలసినంతటి యీ మధ్య వంజావూరు జిల్లాలో తిరు చిరాపల్లి జిల్లాలోను తుపానువల్ల సంభవించిన ప్రాణ నష్టము ఎంతో ఉన్నది. ఎంతో సొమ్ముకూడా వట్టమైనది. దానికిగాను ఇప్పుడు ప్రభుత్వము నెంట్ నే ఆక్రడ విర్బ డిన నష్టమునకు విర్వాట్లు చేయవలసియున్నది. ప్రభుత్వం దానికి ఎంతో సుముఖత చూపాలి. దానికి బాగా సొమ్ము ఖర్చుచేయవలసియున్నది. ఇటుంటి సమయములో యీ భాష తర్జుమాకుగాను డబ్బు ఖర్చుచేయడమనేది మంచిదికాదు. ఇక్కడ యీ సభకు వచ్చిన సభ్యులకు నెలజీతముక్రింద గూటయాలై గూపాయలు ప్రభుత్వం యిచ్చుచున్నారు. ఇదీ కాకుండా దినదినమునకు sitting allowance క్రింద రూ 12-8-0 యిచ్చుచున్నారు. ఈ సభలో కూర్చునియున్న యీ సభ్యుల సౌక ర్యాలకుగాను భాష తర్జుమా వివిధ భాషలలో చేయించి సభ్యులందరికి అందజేయమని కోరుచున్నారు. ఆ తర్జుమా ఆనవసరమని నా అభిప్రాయము. సభ్యులు భాష తర్జుమా కావలసినన్ని, వారి చెవిలోనే యీ భాష వినిపడాలనిన్ని మొదలయిన సౌకర్యాలు కోరుతున్నారు. ఈ సౌకర్యాలన్నియు కల్పించుటకు నా కిష్టములేదు. వలసగా సభ్యులయినవారు యీ భాషలు తెలుసుకొనవలసిన అభిలాష యిప్పుడు మీరు కొంచెము శ్రద్ధవహించిన, ఏ భాష అయినను పరిచయము చేసుకొనవచ్చునని నా అభిప్రాయము. ఈ సభలో యువకులైనవారు సభ్యులుగా కూర్చున్నారు. యువకు లైనటువంటి యీ సభ్యులు విభాష అయినను మూడు మాసములలో నేర్చుకొనగలుగు దురు. అది అంత కష్ట సాధ్యముకాదు. పండితులు కావచ్చు. వయ్యవైనవారే భాషలు కొలదికాలములో, కనీసము ఆరునెలలలో ఎంతో పాండిత్యము సంపాదించ గలుగుతున్నారు. అయితే సభ్యులందరు ఒకనోట చేరికగా కూర్చుని సభాకార్యక్రమం వర్ధించుకొనిన ఎడల ఒకరినొకరు అర్థము చేసుకొన గలుగుతారు. కొంచెము శ్రద్ధ వహించిన యీ భాష పరిచయమనేది, నెరవేర్చుకొన గలుగుదురు. నా అనుభవము లోని సంగతి ఒకటి చెప్పుతున్నాను. నాకు తెలిసినటువంటి యాలై సంవత్సరముల వైది వయస్సుగల ఒక వ్యక్తి ప్రొఫెసర్ సుందరరామయ్య అనే ఆయన సుస్మృ తము నేర్చుకొని పాండిత్యము సంపాదించి శంకరాచార్యుల అద్వైతము పూర్తిగా

[Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar] [8th December 1952]

నేర్చుకున్నాడు. ఇంకొక ఉదాహరణ ఇచ్చుచున్నాను. నా పత్తికి యిప్పుడు అరవై రెండు పిండ్ల వయస్సు. ఆమె యిప్పుటికి ఆరు నెలలుగా పిండి భాష సభ్యునించుచున్నది. చూడు సభ్యులకులు స్కూలులో పిండి నేర్చుకునే కుర్రవాళ్లకంటే ఎక్కువగా పిండి నేర్చుకుని ఆరుమాసములలోనే ఎక్కువ పాండిత్యము సంపాదించగలిగింది. అందుచేత భాషలు నేర్చుకోవాలంటే ఎక్కువ శ్రద్ధ అవసరం. ప్రతి మనుజునకును శట్టుదల, శ్రద్ధ అనేది ఉంటే విద్యను సాధించవచ్చును. మన దేశపు పామలయూ పర్యవములతో ఉన్న Everest శిఖరమును ఎక్కువకు ప్రాణత్యాగమునకు కూడ సిద్ధపడి విదేశీయులు కొందరు యువకులు పోతున్నారు అలాంటిపుడు సన్నిహిత సంబంధముగల మన రాష్ట్రాల్లో భాషలను నేర్చుకున్నటువంటి యువకళాభ్యులు యంతమాత్రం వెనుకాడకూడదు. ఈ కారణాలన్ని నేనీ తీర్మానమును సభ్యులున్నూ అంగీకరించుటకు ఇష్టపడెడిములేదు. గనుక యీ తీర్మానమును నేను వ్యతిరేకించుచున్నాను. వాచక దోషాలను క్షమించకోరుతూ విరమిస్తున్నాను.”

SRI C. V. K. RAO :—“On a point of order, Sir, the hon. Member on the other side who just spoke is asking the Members to climb Mount Everest, an impossible task.” (Laughter.)

*** SRI B. SANKARAYYA :—**“అధ్యక్ష, ఇప్పుడు మన ముందున్న C. V. K. Rao గారి తీర్మానాన్ని నేను హృదయ పూర్వకంగా బలపరుస్తున్నాను. ఈ తీర్మానము చాలాసబులు అయినట్లు వంటిది. ఈ రాష్ట్రంలో వివిధభాషలు మాట్లాడే వారున్నారు. ఒకరిభాష ఇంకొకరు అర్థంచేసుకొనడం చాలా కష్టం. ఒక ప్రాంతం వారు చెబుతున్నది మరొక ప్రాంతం వారు అర్థంచేసుకొనుటకు అనువగునట్లు చూచు నిమిత్తమే, శ్రీ C. V. K. Rao గారు ఈ తీర్మానాన్ని తీసుకొనివచ్చారు. వివిధ భాషలలోనికి ప్రస్తుతాలను తర్జుమా చేసినట్లుంటే ఎట్టి చిక్కులేకుండా ఆయా భాషల వారు ఈ శాసనసభ కార్యక్రమాన్ని సక్రమంగా అర్థం చేసుకొనగలరని మనవిచేస్తున్నాను. ఈ సౌకర్యం కలుగజేసే నిమిత్తమే ఈ తీర్మానము ప్రతిపాదించబడింది. ఈ ముఖ్యవిషయాన్ని గమనించవలసిందని సభ్యులందరినీ కోరుతున్నాను. ఈ సౌకర్యాన్ని మాడ ప్రభుత్వపక్ష సభ్యులు ఎందుకు వ్యతిరేకిస్తున్నారో బోధ పడజాలేదు. సగముకుమేగా మాతృభాషలే తెలిసిన సభ్యులు ఈ శాసనసభలో ఉన్నప్పటికీ ఇంగ్లీషు భాషకే ఈనాడు మాడా ఈ ఎంపిల్లో ప్రాధాన్యం ఈయడడం అతిశోచనీయమైనట్లువంటి విషయమని మనవిచేస్తున్నాను. ఈ తీర్మానాన్ని ప్రభుత్వపక్ష సభ్యులు వ్యతిరేకిస్తున్నారంటే దానికి ఏమో రాజకీయ కారణాలే వుండివుండవచ్చు. అలాంటి నేరాలని వాస్తవ పరిస్థితులనుగాని సభ్యులలో అధిక సంఖ్యాకుల సౌకర్యం కాని వారు ఎంతమాత్రం గుర్తించుట లేదు. బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులు ఈ దేశాన్ని పరిపాలించటానికి ప్రజలకు తెలియనటువంటి ఇంగ్లీషు భాషను ఉపయోగించారు. ప్రభుత్వ మంటే విమిటో, ప్రభుత్వం ఏ విధంగా సంచరిస్తోందో, ఎట్టిశాసనాలను అమలు పరుస్తోందో అనేవిషయాలు ప్రజాసామాన్యానికి అర్థంకాకుండా ఉండటానికి ప్రజలను రాజకీయంగా అజ్ఞానులుగా ఉంచునట్లు చేయటానికి మాత్రమే బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులు ఎత్తిన ఎత్తునే ఈ ప్రభుత్వముకూడ ఈనాడు అనుసరిస్తోంది. ఈ ప్రభుత్వానికి ప్రజాసామాన్యం ఉపయోగించే భాషలపట్ల గౌరవంలేదు. ప్రజలు తమకర్మమయ్యేభాషలో ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలు జరుగుతూవుంటే వాటి బాగోగులను గుర్తించి ప్రభుత్వాన్ని ప్రస్తావించే అని ఈ కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వానికి జుకు. ప్రజలను రాజకీయాల పట్ల వివిధంగానూ వృష్టి సాధింపనివ్వకుండా అందుకు

వారికి ఎట్టి ఆపకాశంనీ కలుగజేయకుండా తమయిష్టం వచ్చినట్లు నిరంకుశంగా నిరాశాపట్టగా ప్రభుత్వాన్ని కొనసాగించుకు పోదాం అనే నియంతృత్వతత్వమే ఈ ప్రభుత్వంవారియొక్క ముఖ్య ఆశయమన్నట్లు కనిపిస్తోంది. ప్రజాస్వామిక సూత్రాలను తిరస్కరించడం రాజకీయంగా ప్రజల పురోగమివృద్ధి పొందకుండా నిరోధించడం ఈ ప్రభుత్వం గమ్యంగా పెట్టుకుంది. అందువల్లనే ప్రజలు, ప్రజా ప్రతినిధులు ముక్ కంతంతో కోరే యీ చిన్న కోరికనుకూడా నెరవేర్చటానికి తిరస్కరిస్తోంది. అందు వల్లనే ఈ ప్రభుత్వం భాషా రాష్ట్రాలను వ్యతిరేకిస్తోంది. ఈ తీర్మానంపై శ్రీ ముత్తయ్య చెట్టియార్ గారు ప్రసంగిస్తూ ఆంధ్రరాష్ట్రం కనక వచ్చినట్లయితే ఇట్టి తీర్మానా నికి అపకాశం వుండదని తెలిపారు. ఆంధ్రరాష్ట్రమే వచ్చినట్లయితే ఈ విధంగా ఈ కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వాన్ని ప్రాదేయపడవలసిన ఆవసరం మాకు ఎంతమాత్రం కలుగదు అని నేను వారికి తెలియజేస్తున్నాను. ఇంతకూ ఆంధ్ర రాష్ట్రాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నది ఎవరు? ప్రతిపక్ష సభ్యులూ, ఈ తీర్మానాన్ని ప్రతిపాదించినవారూ? లేక కాంగ్రెస్ సభ్యులూ? అనే ప్రశ్నలకు నిష్పక్షపాత బుద్ధితో జవాబివ్వండి. ఈ ప్రభుత్వమే ఆంధ్రరాష్ట్ర రాకపోటానికి బాధ్యత వహించవలసి వుంది. ఈ విషయం ఈ నాటిది కాదు. 1937 వ సం॥లోకూడా ఆంధ్రరాష్ట్రాన్ని ఆడ్డగొంది ఎవరు? అనాడుకూడా ప్రధానిగావున్న రాజగోపాలాచారిగారికి ఈ విషయం తెలియదా? అని అడుగుతున్నాను. నాటినుంచి నేటివరకు ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణాన్ని ప్రతిఘటిస్తున్నది ఆయనే. ప్రత్యేకంగా, వరీంట్ గా ఆంధ్రుల జాతీయనాంచన వ్యతిరేకిస్తున్నది రాజగోపాలాచారిగారు కాదా అని తిరిగి ప్రశ్నిస్తున్నాను. మాతృభాషలలో ప్రభుత్వ వ్యవహారాలు జరిపాలనేదానికి కూడా ఆయన ఎందుకు వ్యతిరేకి? తెలుగులో ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలు జరిగినట్లయితే రాజకీయంగా తెలుగువారు అభివృద్ధిచెందుతారేమీనని ఆయన నితి. ప్రజలు రాజకీయంగా పురోగమించరాదని ఎల్లకాలం ఇంగ్లీషు చదువున్న వారికి అణగారణి వుండాలని ఆయన కోరిక. ప్రజలను అణగారినాళ్లనే ఆయన తాపత్రయం. అందువల్లనే ఈ తీర్మానాన్ని ఆయన అనుమతం వ్యతిరేకిస్తున్నారు. ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతాలను గౌరవింపదలచిన ఏ వ్యక్తికూడా ఈ తీర్మానాన్ని వ్యతిరేకించజాలడు. రాజకీయ ప్రమాజనాలకు మాత్రం ప్రాముఖ్యత ఈయనద్దిన ప్రజలకు అర్థమయ్యేటటువంటి, దాదాపు సానిక్టివైగా శాసన సభ్యులకు తెలిసివున్న ఒక్క మాతృభాషలలోనే ఈ సభా కార్యకలాపాలను జరిపవలెనని గుర్తించాలి. ప్రజాస్వామిక సూత్రాలను గౌరవింపదలచినట్లయితే సభ్యులందరూ పార్టీ ప్రమేయంలేకుండా ఈ తీర్మానాన్ని వికగ్రీవంగా ఆమోదించవలసిందని, అందరూ దీనిని ఒలవర్చవలసిందని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను.

“என் புத்திக்கு எட்டிய அளவில் ஒன்று உண்மையிலேயே சாத்தியமா, இரண்டாவதாக சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளிலே இது நடைமுறையிலே சாத்தியமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தபோது, அவசியமா என்ற கேள்விக்கு, அவசியந்தான் என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். அடுத்த படியாக, நடைமுறையில் இது சாத்தியமா என்று பரிசீலனை செய்த காலத்தில், நடைமுறையில் சாத்தியம் அல்ல என்றுதான் முடிவுக்கு

[Sri S. Thinakarasaami Thevar] [8th December 1952]

வந்தேன். ஏன்? அவசியந்தானா என்று பார்த்தால், உண்மையிலேயே பல அங்கத்தினர்கள் பல பாஷைகளில் பேசும் விஷயங்களை மற்றவர்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு இது அவசியந்தான். ஆனால், நடைமுறையிலே சாத்தியமா என்று பார்க்கும்போது, நான் வெகு தீவிரமாக நன்றாக யோசனை செய்து பார்த்தேன்.

“உதாரணமாக, கடந்த பட்ஜெட் ஸெஷன் நடந்த காலத்தில், உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும், சுமார் 35, 40 நாட்கள் விவாதம் நடந்தது. பட்ஜெட் விவாதங்களெல்லாவற்றையும் இந்த நான்கு பாஷைகளிலே மொழி பெயர்க்க வேண்டுமேயானால், யோசித்துப் பாருங்கள், அதற்கு எத்தனை நாட்களாகும் என்று? அதற்கு நான்கு மாதங்கள்கூட ஆகலாம். அது மாதிரியல்ல. 375 அங்கத்தினர்கள் பேசுவதை நான்கு பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கவேண்டுமென்றால், அது நடைமுறையிலே ஒருக்காலும் சாத்தியமான காரியமாகத் தோன்றவில்லை.

“முதற்படியாக எனக்கு ஒரு பெரிய திகில் உண்டாயிற்று. அது என்ன வென்றால், இந்த நான்கு பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்தால் மட்டும் போதாது. உருது பாஷையில் பேசுபவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் அந்த பாஷையில் மொழிபெயர்க்கவேண்டுமென்றால், ஐந்து பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அப்படி இந்த ஐந்து பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்க வேண்டுமானால் ஒரு வருஷத்தில் 365 நாட்களும் போதாது.

“நடைமுறையில் காரியங்களை நடத்துவதற்கு சட்டங்கள் போட்டு அமுலுக்கு வர வேண்டும். அந்தச் சட்டங்களை சர்க்காருக்கு அனுப்பி, கோர்ட்டுகளிலே அமுல் நடத்தவேண்டும். அம்மாதிரி இருக்க நாம் செய்யவேண்டிய சட்டத்திற்கே வருஷம் 365 நாட்களும் போதாது என்றால், அதை சட்டமாக நடைமுறையிலே நடத்துவது எப்படி என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டது.

“இரண்டாவது சந்தேகம் என்னவென்றால், ஒவ்வொரு தொகுதியிலிருந்து அங்கத்தினர்களாகிய நாம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறோமே, அந்தத் தொகுதி மக்களுடன் பேசி, அவர்களுடைய குறைகளைத் தெரிந்துகொண்டு, அதற்கான காரியங்களைச் செய்வதற்கு, சட்டசபையில் வந்து பேசவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி தொகுதி மக்களுக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடமை இருக்க, நம்முடைய ஜீவிய காலம் பூராவும் சதா சட்டசபையில் பேசிக்கொண்டே இருந்துவிட்டால், தொகுதியிலுள்ள விஷயங்களில் நாம் எப்படி கவனம் செலுத்தமுடியும் என்ற சந்தேகமும் ஏற்பட்டது.

“மூன்றாவது சந்தேகம் என்னவென்றால், நாம் ஏதோ பெண்டாட்டி பிள்ளைகளோடு இருக்கிறோமே; இப்படி வருஷம் 365 நாட்களும் சட்டசபையில் இருந்துவிட்டால், பெண்டு பிள்ளைகளின் கதி என்ன ஆகும்? என்ற இம்மாதிரியான சந்தேகம் ஏற்பட்டது. இம்மாதிரி 365 நாட்களும் இருக்க வேண்டுமென்று முடிவாகிவிட்டால் என்னடா செய்வது என்று யோசனை செய்தேன். சரி, நமக்குத் தொகுதியில் வேலை இல்லை; மூட்டை முடிச்ச களுடன் இங்கேயே குடிவந்து விடவேண்டியது தான், வேறு வழியில்லை, சட்டசபையில் நடக்கும் பேச்சுகளைக் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தால் போதும், தினத்திற்கு ரூ. 12½ வந்துவிடுகிறது. ஆகவே வருஷம் 365 நாட்களும் ரூ. 12½ வீதம் படியும், மாதமொன்றுக்கு ரூ. 150 சம்பளமும் வந்துவிடுகிறது; அதை வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய ஜீவிய காலம் பூராவையும் இப்படியே கழித்து விடலாம் என்ற ஒரு யோசனைக்கு வந்தேன்.

6 p.m.

“இது ஒரு அசட்டு யோசனை. அந்த முறையிலே பார்க்கும்போது, பல மெம்பர்கள் பல பாஷையில் பேசுவதைப்பார்த்தால் அழகாகத்தானிருக்கிறது. இவைகளை எல்லோரும் இலகுவில் புரிந்துகொள்ளலாம். நான் எல்லா பாஷையிலும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் பேசவேன். கிட்டத்தட்ட சுமார் இரண்டு மாத காலம் இங்கு தங்கிப்பதிவிருந்து, இதர பாஷையில் பேசுகிறதை புரிந்து கொள்ளமுடியும். தெலுங்கில் பேசும் நண்பரை கேட்கும்

லாபங்கள் விசாரிக்கும்போது, ஏமண்டி எக்கடநுஞ்சி ஒலதன்னுறு, எக்கட போத்துன்னுறு, மீக்கு ஏமி பனி என்று கேட்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறேன். எல்லா பாணைகளிலும் இலகுவில் செவிடலாம். அதே மாதிரி மலையாளம் பேசுபவரிடம், எந்த செய்யுண்ணு எவ்விட நின்னு என்னு எவ்விடே போகுண்ணு என்று கேட்கமுடியும். பிரயத்தனப்பட்டால் எந்த பாணையையும் தெரிந்து கொள்ளமுடியும். இதற்காக நாம் வீண்கிளர்ச்சியை உண்டு பண்ணவேண்டாம். இந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று அந்த நண்பரை நான் கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்த்தேன்.”

* SRI T. LAKSHMINARAYANA REDDI :—“ అభ్యుదయ, గత ఏనుమిది మాసములనుంచి ఈశాసన సభా కార్యక్రమము వి విధంగా కొనసాగుతూ ఉన్నదో చూచినట్లయితే చాలా విచిత్రంగా ఉన్నట్లు బోధపడుతుంది. ఇదంతా ఏదో ఒంతు ప్రదర్శనశాలలోవలె ఉన్నట్లున్నదని చెప్పవలసి విచారిస్తున్నాను. ఈ శాసన సభలో పలు భాషలను మాట్లాడువారున్నారు. వారిలో చాలామందికి ఇంగ్లీషు భాష రాదు. అనేకమంది సభ్యులు వారివారి మాతృ భాషలలోనే మాట్లాడుతున్నారు. ఈ కారణంగా ఒక ప్రాంతంవారు మాట్లాడే విషయాలు ఇంకొక ప్రాంతంవానికి అర్థం కావడంలేదు. ఈ కారణంచేత పలువురు సభ్యులు ఈ సభా వ్యవహారాలలో సరిగా పాల్గొనలేక పోతున్నారు. ఇట్టి చిక్కులను తొలగించుటకే ఈ తీర్మానం ఉద్దేశించబడింది. వి భాషలో సభ్యులు మాట్లాడినప్పటికీ వారి అభిప్రాయాలు అందరికీ వ్యక్తంకావటానికే ఈ తీర్మానం ఉద్దేశించబడినది. దీనిని కాంగ్రెస్ సభ్యులలోకూడా అనేక మంది ఆమోదిస్తారని అనిస్తున్నాను. అయితే ప్రభుత్వంవారు ఈ అవసరాన్ని గురించి నందుకు నా ఆశాభంగాన్ని తెలియజేస్తున్నాను. కాంగ్రెసు సభ్యులలో చాలామందికి ఇంగ్లీషు తెలియదు. ఈ శాసన సభలో రాజగోపాలాచారి గారు ఏమని అంటారో అనే భయంచేత వారు తమ వాస్తవాభిప్రాయాలను తెలుపజాలకున్నారేమోగాని పార్టీ సమావేశంలో అయినట్లయితే వారి ఇబ్బందులనుగూర్చి రాజగోపాలాచారిగారికి చెప్పిఉంటారని నా నమ్మకం. కాంగ్రెస్ అనేకమార్లు మాతృభాషలలోనే పరిపాలన కొనసాగించాలని, ఆనాడే ప్రజలు తమకు స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించినట్లు భావిస్తారని ఇదివరలో అనేక పర్యాయాలు చెబుతూ ఉండేవారు. అయితే అధికారంలోనికి వచ్చిన తరువాత అప్పటి మరచిపోయారు. ఏకే రాజకీయ ప్రయోజనాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని ఈ తీర్మానాన్ని వ్యతిరేకించవద్దని ప్రభుత్వవారికి విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను. ఇంగ్లీషులో మాట్లాడే సభ్యులకే శాసన సభా వ్యవహారాలలో పాల్గొనే సావకాశముండి ఇతర భాషలు మాత్రమే తెలిసిన వారికి అట్టి సంపూర్ణావకాశం లేక పోవడం నిజంగా ప్రజాస్వామిక సూత్రాలకు విరుద్ధమని మనవిచేస్తున్నాను. అనేక మంది సభ్యులు ఇంగ్లీషురాని కారణంచేత తమ నియోజక వర్గాలలోని ప్రజల ఇబ్బందుల గురించి ఈ శాసన సభలో ప్రభుత్వంవారి దృష్టికి తీసుకొనిరాలేక పోతున్నారు. ఈ కారణంవల్ల వారు ప్రజల పట్టిపాకే గల కర్తవ్యాలను సరిగా నిర్వహించలేకపోతున్నారని కూడా మనవి చేస్తున్నాను. ఈ విషయములన్నీంటిని మంత్రివర్గంవారు గమనించాలని కోరుతున్నాను. ఏ రాజకీయ ఉద్దేశములలోకాకుండా, పూర్తిగా ఇంగ్లీషురాని సభ్యుల సౌకర్యార్థమే ఈ తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టినామని గురించి దానిని అందరు బలపరచవలసినదని మనవి చేస్తున్నాను. ప్రజా ప్రతినిధులు శాసన సభలో తమ ప్రజల కమనమాలను గురించి వారి స్వభాషలో తెలుపుకొనుటకు, మంత్రులు

[Sri T. Lakshminarayana Reddi] [8th December 1952]

வாటిని அர்ட்டம் చేసుకొనుటకు సరియైన అవకాశంలేక పోయినట్లులే ప్రజలు సాక్షం త్రం సిద్ధించిన ఫలితం పొందలేరనిమాత్రం మనవి చేస్తున్నాను. అనేకమంది గౌరవ సభ్యులు ప్రజలలో పని చేసేవారు. ప్రజల కష్టాలేమో కనుగొని వాటిని తొలగించుటకు అవసరమైన వర్యులు లీసుకోవలసిన శ్రద్ధకలవారు. అయినప్పటికి ఇంగ్లీషు భాష గానికారణంచేత వారికి అనేకమైనటువంటి ఇబ్బందులు కలుగుతున్నాయి. ఈ విధమైన చిక్కులు వెంటనే తొలగించాలి. సభ్యులకి శ్రశ్శలు మంత్రులకు తెలియాలి. సభ్యులు ఇచ్చే ఉపన్యాసాలు మంత్రులకు అర్థం కావాలి. ఇట్టి సదుపాయాలులేని నాడు ఈ శాసన సభయొక్క చూరి ప్రజాజనాన్ని ప్రజాసామాన్యం పొందలేరని మనవి చేస్తున్నాను. అనేకమంది ప్రజాప్రతినిధులు ఈనాడు ఇంగ్లీషు తెలియనందు వల్ల చాలా బాధలు పడుతున్నారు. ఉదాహరణకు కాంగ్రెస్ పార్టీకి చెందిన శాసన సభ్యుడు శాంతప్పగారి విషయం తీసుకొనండి. హరిజనుల అధికృద్ధికారకు ఎంతో కృషి చేసేవ్యక్తి అయిన. అటువంటివానికి ఈ శాసన సభలో విమల గురుతున్నవో సరిగా అర్థం చేసుకోవడం కష్టంగా ఉన్నది. అయిన మా అనంతపురం జిల్లానుంచి ఎన్నికైన వారే కనుక వారిని గురించి నాకు బాగుగా తెలుసు. వారివంటివారే అనేకమంది సభ్యులు ఈ శాసన సభలో ఉన్నారు. వారందరికి ఈ శాసన సభా కార్యకలాపం ఇంగ్లీషులో జరుగుచున్నందువల్ల, ఇతర ప్రాంతీయ భాషలు వారికి తెలియనందువల్ల చాలా ఇబ్బందిగా ఉంది.

“ప్రతిపక్ష సభ్యులలో ఒకరు తెలుగులో మాట్లాడుతూ విభాషనైనప్పటికీ మాడు మాసములతో నేర్పుకొనవచ్చునని, ఎంతో మొత్తం వ్యయంచేసి అనువాదకులను నియమించవలసిన అవసరంలేనని తెలియజేశారు. వారి సలహా యంతవరకు సబబైనది అని నేను అడుగుతున్నాను. మాడు నేలలుకాదు, మన ఈ శాసన సభ మొదలుపెట్టి యెనిమిది మాసాలైంది. అయితే ఇంతవరకు Speaker గారికి గాని, ఆఫీసర్ మంత్రులకుగాని యంతమందికి తెలుగు అర్థం చేసుకొనేటంత పరిజ్ఞానమైనా కలిగిందా అని అడుగుతున్నాను. ఒక ప్రాంతంవారు మాట్లాడి మరొక ప్రాంతం వారికి బోధపడాలంటేను, ఈ శాసనసభా కార్యక్రమ నిర్వాహణలో అందరు సరిగా చాలా గాలంటేను వివిధ భాషలలోనికి సభ్యుల ప్రసంగాలను తర్జుమా చేయించడం మొక్కటే సబబైన పద్ధతి అని చెబుతూ ఈ తీర్మానాన్ని అందరు బలపరచవలసినదిగా కోరుతున్నాను.”

*SRI P. CHELLATHURAI :—“తలైవర్ అవరక్కణే, ఇప్పొమ్మత శబెబయిన్ మున్పు ఇరుక్కమ్ తీర్మానమ్ మికలమ్ శిక్కలనానా. ఇంతత తీర్మానానతత నాన్ ఎతిరీక్క వేణ్ణెడియ నీర్పంతమ్ ఇరుక్కరెతు ఎన్బతె వరుత్తత్తుడన్ తెతిరీక్కుక్ కొలన్లొక్కిరేన్. ఆతల్ నాన్ ఎతిర్ప తర్రుక్ కారణమ్ బేయ. ఇంతశ శబెబయిన్ మున్పు ఇంతత తీర్మానానతత అవశియమ్ ఇల్లై ఎన్దు తుణిన్దు ఎవరమ్ ఎతిర్పబార్గన్ ఎన్దు సొల్ల ముడియత్తు. ఆతల్ ఇతి నడెమురైయిల్ ఇయిలూమా ఎన్బతుతాన్ ఇప్పొమ్మతల్ల కరుత్తు బేయబా. అతర్కు ఓర ఉతార్ణణమ్ సొల్లొక్కిరేన్. కిర్రామత్తిల్ ఐణైక్ కుడియనానానాన్ ఓరువన్ తన్లుణైయ బార్వైయ ఇమ్మత్తు విరిక్కిరేన్. అవణుక్కుప్ప బార్వైయె ఊడక్కిక్ కొడుత్తల్ అవశియమ్ ఎన్బతె ఎల్లొరమ్ ఓప్పక్కొలన్లొవార్గన్. ఆతల్ అవన్ కిర్రామత్తె వీర్డె సెన్జేనె బోన్ర నకరత్తిరక్ వరన్ద కణ్ వైత్తియ న్నిప్పణార్గణ్కణ్డె ఆలొకణ్ సెయ్తు వీలై యరన్త ముక్కుక్ కణ్ణణైయె బోర్డొక్కొలన్లొ వేణ్ణెమ్ ఎన్దు సొన్ణొల్, అతి శాత్తియమా? ఇతి తాన్ ఎల్లొరొక్కుమ్ మిక్కున్త కిర్రామత్తెక్ కొడుక్కిరెతు. ఇతి బోన్ర న్నిలైమైయిల్ ఇతి అవశియమా ఎన్బతె బార్గక్ వేణ్ణెమ్. ఇతి ఊన్రన్త పిరక్ అతర్గక్ ఓరు వుడియె నామ్ కణ్డె పిడిత్తుత్

8th December 1952] [Sri P. Chellathurai]

தான் ஆகவேண்டும் ; திட்டவட்டமாக அதற்கு ஒரு மார்க்கம் உண்டு என்பதை இங்குள்ள நமது தலைவர்கள் எல்லோரும் அறிவார்கள். எதிர்கட்சியிலிருந்து கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தின் கருத்து ஆந்திர ராஜ்யம் தனிபாக பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான். காங்கிரஸ் மகா சபையின் ஆதித் தீர்மானமும் அதவே தான். இத் தேசத்தில் மொழிவாரியாக நாடுகளைப் பிரிக்க வேண்டும் என்பது தான். அதைப்பற்றித் தலைவர்கள் எல்லோரும் தீவிரமாக ஆலோசனைசெய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நேற்று வரையில் இங்கிலேஷில் பேசியவர்கள் திடீரென்று தெலுங்கில் பேச ஆரம்பித்து விட்டதை ஒரு குறைபாடாகச் சகோதரர்கள் பலர் சொல்லுகிறார்கள். இதை அறவே நான் மறுக்கின்றேன். அவர்கள் போலவே தமிழ் மக்களும் ஆங்கிலம் படித்தவர்களாலும், ஆங்கிலம் பேசக்கூடியவர்களாலும், அதை அறவே விட்டொழித்து விட்டு, இனிமேல் எல்லோரும் தமிழிலேயே பேசவேண்டும் என்று முடிவு செய்து விட்டால் சீக்கிரத்திலேயே மொழிவாரி மாகாணம் பிரிக்கப்பட்டு விடும். அதற்காக நமது தலைவர்கள் அதிலும் குறிப்பாக நமது தலைவர் ராஜாஜி அவர்கள் சர்க்காரின் தலைமைப் பதவியைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது அதற்கு பெரும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு மொழிவாரி மாகாணத்தைப் பிரிப்பதற்கு காரியங்களைச் செய்வார். அவ்விதம் செய்வதற்கு மக்கள் சரியாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் சிக்கலான வகையில் அபிப்பிராய பேதங்களைக் கொண்டு வந்து திக்குமுக்காடச் செய்தால் வெளியிலுள்ளவர்கள் தப்பான அபிப்பிராயம் கொள்ளுவார்கள். மற்றும் ஆங்கிலத்திலேயே நடவடிக்கைகளை நடத்தி வந்தால் ஆங்கிலம் படித்தவரில் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சிலர், மற்றவர்களை பொம்மைகளாக வைத்துக்கொண்டு ஆளத்தான் விரும்புகிறார்களோ என்று அபிப்பிராயம் கொள்ளுவதற்கு இடமேற்படும். அந்த விதமான வகைகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல் தலைவர்கள் சீக்கிரமாகவே மொழிவாரி மாகாணத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டதான் நல்லதாகும். அதற்கு முட்டுக்கட்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்லவேண்டும். சென்னை நகரம் வேண்டும் என்று ஆந்திரர்கள் விரை கிளர்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் தஞ்சை, திருச்சியில் ஏற்பட்ட குராவனியைப்போல் பெரும் புயல் ஏற்பட்டு இமயமலையின் சிகரம் இடிந்து விழுவது சாத்யமானாலும் சென்னை நகரத்தை ஆந்திரர்களுக்கு விட்டுக் கொடுப்பது என்பது ஒருக்காலும் முடியாத காரியம். ஆகவே பரிசாரம் தேடுவது என்னவென்றால் மொழிவாரியாக இந்த நாட்டை உடனடியாகப் பிரித்தால் தான் இந்த தீர்மானத்திற்கு வழி காண்பதாகும் என்று தாழ்மையுடன் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு நான் அமருகிறேன்.

6-10
p.m.

SRI A. RAMI REDDI :—“ அஃய்யா, ఈ తీర్మానము గురించి నా అభిప్రాయమును తెలియజేసే యందుకొన్ని విషయాలను మనవిచేస్తాను. ఈ శాసనసభలో అన్ని భాషా ప్రాంతాలకు సంబంధించిన వారు ఉన్నారు. అనేకమంది సభ్యులకు ఇంగ్లీషు తెలియదు. వారికి ఒక్క మాత్రం భాష మాత్రమే తెలుసును. అట్టివారికి ఇతర భాషలలో మాట్లాడేవారి అభిప్రాయాలు బోధపడవు. అయితే ఈ ప్రసంగాల సమీక్షించి వివిధ భాషలలోనికి తర్జుమా చేయించవలసిన ఈ తీర్మానాన్ని ప్రతిపాదించినవారు తెలియజేశారు. ఇది సాధ్యమైనట్లుంటే విధానము అని నేను సందేహిస్తున్నాను. ఈ ప్రసంగాలను, ప్రశ్నలను వివిధ భాషలలోనికి తర్జుమా చేయించవలసిన సభా కార్యక్రమాలకు యంతో కాలం పడుతుంది అనే విషయం అందరు గుర్తుంచుకోవాలి. అంతే కాకుండా యంతో ధనవ్యయమవుతుంది. ఒక ప్రశ్న గూని, ప్రసంగానిని అయిదు భాషలలోనికి అనువదించవలసి ఉంది. ఇందువల్ల ఎంత కాలం వృథా అవుతుందో గుర్తుంచుకోవాలి. అందువల్ల 10 రోజులు కావలసిన సమావేశానికి 10 × 10 = 100 రోజులు కావలసినట్లుంది. అంతే ఇప్పుడయ్యే ఖర్చు కన్నా ఐదు రెట్లు అదనంగా ఖర్చుచేయవలసి ఉంటుంది. ఇప్పుడు శాసనసభలో జరిగిన

8th December 1952] [Sri V. Balakrishnan]

ணத்தில் வருமானம் என்ன? வருமானம் எந்தெந்த இனங்களிலிருந்து வருகிறது. நம்முடைய தொகுதியிலிருந்து மாத்திரம் எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது? அதேபோல நம் மாகாணத்தின் செலவு என்ன? பணம் எந்தெந்த இனங்களில் எப்படி எப்படி செலவு செய்யப்படுகிறது? நம்முடைய தொகுதிக்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கி, செலவு செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள், போன்றதான பலபல விஷயங்களை அங்கத்தினர்கள் படித்துப் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. அதே போல மக்களின் நன்மைக்காகத் தான் பல மசோதாக்கள் கொண்டுவரப்படுகிறது. மசோதாவின் வாசகங்கள் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் இருப்பதன் காரணமாக பல அங்கத்தினர்களுக்கு மசோதாவில் அடங்கியிருக்கும் விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளமுடிவதில்லை. அவர் அவர்கள் எந்தக் கட்சியில் சேர்ந்திருக்கிறார்களோ அந்தக் கட்சியின் ஆணைப்படி குருடுத்தனமாகப் பின்பற்றவேண்டித்தான் இருக்கிறது. ஆகையினாலே இது மக்கள் சர்க்கார் என்றால், இது மக்கள் ஆட்சி என்றால் மக்கள் பேச்சுக்கூடிய மொழியிலேயே இந்த சர்க்காரை நடத்துவதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாட்டையும் செய்யவேண்டுமென்பதாக நான் கேட்குமொன்று கிறேன். அதோடு பாருங்கள். மக்களுக்காக ஏராள செலவில் காலரி கட்டியிருக்கிறோம். இந்தச் சபையில் என்ன நடக்கிற தென்பதைப் புரிந்து கொள்ள பலவாயிருக்கலான மக்கள் தினமும் வந்து காலரியில் உட்கார்ந்து கொண்டு சபை நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பேசும் மொழியிலே சபை நடக்காததினால் பல பேர்களுக்கு சபையில் என்ன நடக்கிறதென்பதே புரியவில்லை. மக்கள் ஆட்சியில், மக்கள் சர்க்காரில், மக்கள் பேசும் மொழியிலேயேதான் நடவடிக்கைகள் இருந்தாக வேண்டும். அதுவேதான் ஜனநாயகமாகும். குறிப்பாக இலங்கையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அது நம்மைக் காட்டிலும் மிகச்சிறிய தேசமாக இருந்தாலும் கூட அங்கேயுள்ள சர்க்காரின் நடவடிக்கைகள் மூன்று பாஷையில் நடத்தப்படுகிறது. மந்தரிகளின் கடிதத் தாள்களின் மேல் அவர்கள் பெயர், அவர்கள் வசிக்கும் இலாக்கா போன்ற விஷயங்கள் மூன்று பாஷைகளிலும் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில், ஆங்கிலேய ஆட்சி அழிந்து, சுயராஜ்யம் வந்த பிறகு இன்றைக்கும் கூட மந்திரிமார்கள் ஆங்கிலத்தில் அச்சிடப்பட்ட கடிதப் பிரிப்புகளில்தான் பல பதில்கள் எழுதித் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் தான் பாஷாவாரியாக சர்க்காரின் ஆட்சியிருக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு சங்கடம். பொச்சுக் மந்திரி அவர்கள் இம்மாதிரி மொழிபெயர்ப்பதற்கு லக்ஷக்கணக்கில் பணம் செலவாகுமென்பென்று சொல்லக்கூடும். ஆம், செலவாகத்தான் ஆகும். செலவும் செய்யத்தான் வேண்டும். You have got to pay the price for democracy.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I am not going to plead that.”

* SRI. V. BALAKRISHNAN:—“ஜனநாயகம் என்று சொல்லிவிட்டு செலவாகிறதே என்று சொன்னால் என்ன செய்கிறது? சுலபமாக அதைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால் உடனடியாக பாஷையா மாகாணமாகப் பிரித்து விடுங்கள். அது தான் சுலபமான வழியாக இருக்கும். ஆந்திர அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் மொழியைப் போற்றுவது போலவே மாகாணத்தைப் பெறவும் சென்னை நகர் பாத்யையை விட்டு விட்டு போராட்டம் நடத்தலாம். சத்தியாக்கிரகம் செய்யலாம். நான் அவர்களை ஆதரிப்பதோடு கூட முதன் மந்திரி வீட்டில் சத்தியாக்கிரகம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

6-20
p.m.

SRI K. RAJAGOPALA RAO :—“అసలు, on a point of order, ఇంకొక్కముందు మాట్లాడిన గౌరవసభ్యులు 14 ఆవుల సమీకర్షణకు ఈ సానపథిని మేము కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రచారకేంద్రంగా ఉపయోగించుకుంటున్నట్లు ఒక ఆర్డరు చేశారు. ఈ సానపథిని మీ అనుమతిపైనే సహసాంప్రదాయాలను పాటిస్తూ

[Sri K. Rajagopala Rao] [8th December 1952]

“మీకు వివిధవిషయాలపై ప్రసంగించి మా విధులను నిర్వహిస్తున్నాము. మీ ఆమోదం లేకుండా ఏ ప్రసంగము చేయబడటంలేదు. ఆ కారణంచేత గౌరవస్థుడు ఈ శాసన సభావేదికను కమ్యూనికేషన్ ప్రచారక కేంద్రంగా ఉపయోగించుకుంటున్నారని చేసిన ఆరోపణ సభామహాదేవు ధంకరకమైసటువంటిది, సభాధ్యక్షుని నింపజేర్చుటటువంటిది. అందువల్లవారు దానిని ఉపసంహరించుకొనుటయే అవ్యవహారికమని తమనుకోరుతున్నాను. ఈ విషయమై తమరు రూలింగు ఇవ్వకలెనని నా విజ్ఞప్తి.”

MR. SPEAKER:—“It is not a point of order. There is nothing unparliamentary in what the hon. Member has said. He has not gone out of the limits.”

* SRI T. VISWANATHAM:—“కనம் తలైవర్ అవరక్కలే, ఇప్పొழுது ஒன்றிரண்டு వార్తతెక్కలే నాన్ சொల్లప్పి పోక్కలేన్. எனக்கு తమిళో, కన్నడో, మలయాలో, తెలియాదు. తమిళో, తెలుగుకా, ఇంగ్లీషో వేణ్డూం అన్నరు ஒன்றுమిల్లై. ఇంత క్రిమానం అతర్కాకక్ కొణ్ణె వున్నది ఇల్లై. నాన్ சொల్లవతెయెల్లూం తమిళిల్ సొల్ల ముడియాదు. అது ఎన్కు తెలిన్త పాణై ఇల్లై.” (Laughter.)

SRI K. T. KOSALRAM:—“On a point of information, Sir.”

MR. SPEAKER:—“No point of information, now.”

* SRI T. VISWANATHAM:—“Mr. Speaker, Sir I began speaking in Tamil simply to tell you that the resolution is not based on any linguistic prejudice. Some hon. Friends said that it was born out of political considerations or linguistic prejudice. Let me assure you, Sir, in supporting the resolution, I am certain I am not doing so for linguistic reasons or for political reasons. I am supporting it on the simple ground that those who have come into this legislature must be able to intelligently and effectively participate in the proceedings, and there is nothing more and nothing less in the proposition. Let not hon. Members either on this side or on the other, in their over-enthusiasm, read into the Resolution more than what it really means.

“I submit, Sir, there are 69 hon. Members in this House who know and understand only Telugu. They do not understand English. There are 38 hon. Members who know only Tamil and who do not know English. There are eleven hon. Members who know only Malayalam and they do not know English or other languages. This information, I have given in in respect of only 220 hon. Members. There are about 150 hon. Members more about whom I have no information for the present. I assume that these 150 hon. Members know English. I have given figures of hon. Members who know only their mother tongue. Now, Sir, I ask this very simple question, but a serious question of the Ministry and of all the hon. Members of this House who say that this resolution has been conceived for other reasons. Do you ask Members to sit here on these benches merely without understanding what is going on here? If 69 hon. Members are able to follow the proceedings only when they are conducted in Telugu, 38 are able to follow only when the proceedings are conducted in Tamil, and eleven hon. Members from the most enlightened West Coast cannot follow the

8th December 1952] [Sri T. Viswanatham]

proceedings unless they are carried on in Malayalam, I am asking seriously, whether this is a proposition which can simply be voted on linguistic prejudices, and on political grounds. I submit this is a serious proposition. These hon. Members have been sent here by constituencies similar to those from which we have all been returned. It is therefore not a matter for a joke and it is not a matter raised on other considerations. It is for consideration whether we are carrying out the intents and purposes of the Constitution, the intents and purposes for which we have been elected by our constituencies to come and participate in the proceedings here in this Assembly. Will it be asked: 'If you do not know English and understand the proceedings, why don't you go and sit in your houses'? We cannot ask them like that, because we are prevented from asking such a question. Can we tell these hon. Members not to participate in the proceedings? We cannot. That being so, we have to arrive at some method—it may be the suggestion of the hon. Member Sri C. V. K. Rao, of having translators, or it might be, others might make other suggestions—and find some solution for this. What is the solution that this Government are going to offer, and which you, Mr. Speaker, as the guardian of the rights of the Members of this House, are going to offer?

“As the debate began the idea did not come upon me. But as the debate proceeded the idea came upon me that if only the 69 hon. Members who knew only Telugu, the 38 hon. Members who knew only Tamil and the eleven hon. Members who knew only Malayalam, and no others participated in the debate, we would have known the truth about this proposition. Members from my side have spoken. They are not all Telugu Members. They are not backing the political cause to which the hon. Member Mr. C. V. K. Rao is attached. Malayalam members have spoken. Tamil Members have spoken in favour of this Resolution. Why? I believe, it is because they have understood the fundamental right of hon. Members here. More than that they do not understand the proceedings in this House. That is the real difficulty. What is it that they have come here for? It is just like taking me to a drama where I do not know the language and asking me to sit there for hours and hours. I am asking the hon. Members Mr. Jayarama Reddiar and Mr. Ramaswami Naidu to understand their position. What is the purpose with which we have come here is the one thing which must be present before our minds when we are discussing this question. If the solution suggested by the hon. Member Sri C. V. K. Rao is not acceptable, by all means tell us so. We have been sitting here since April. During long sessions we have raised this matter. This was not raised to-day, all at once. It was said: ‘தமிழரென்று எல்லோரும் தெலுங்கு பாஷையில் பேச ஆரம்பித்தவிட்டார்கள்.’ It is not so. We said this at the time when Members were speaking also in English. We raised the point at the time of the Budget debate. There was sufficient time. The party in power ought to have taken this into consideration not only for itself or the Government, but for the Members of this House. There are also Members, who belong to the party in power, who do not know English. What is their

[Sri T. Viswanatham] [8th December 1952]

6-30 p.m. fate? They must all understand it. It may be they have not raised the question. They have not raised it for other reasons, as you and I know. For example, one hon. Member said, 'I will speak for the motion, but I will vote for the Government'. Why did he say it? It was because he did not understand what was going on here. But all the same his leader was a Minister and he was obliged to say, 'I will speak for the motion, but I will vote for the Government.' So, Sir, this state of affairs must be remedied. We don't offer any dogmatic solutions. The least, simplest and cheapest thing is to provide arrangements for simultaneous translation. They are not very costly. We have had a very valuable discussion, in the sense that we have spent about Rs. 10,000 by discussing this motion for two days. Why did we do it? If, Mr. Speaker, you had felt that it was not necessary, you would not have given so much time. I believe you have understood that the problem is one of the most serious problems. I beg of you, Mr. Speaker, and of the Members belonging to the Government, to consider this problem seriously. Otherwise, let us tell the Members—although the Constitution does not say so, 'You please don't attend the session because you do not understand anything. There is no point in coming and sitting in the Assembly.' Therefore, Mr. Speaker, I want all Members, whether they are on this side or on the other side, to consider this from that point of view and come to some arrangement."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

* SRI T. VISWANATHAM:—"Sir, I do not want to go into other extraneous matters and spoil the atmosphere. I want the Government also to remove all the extraneous considerations from their view and make some arrangement. We have suggested simultaneous translation. I believe the Government know the arrangements followed at the U.N.O. and it won't be very costly. After all, even after the separation of Andhra State, the problem will continue. There are huge blocks of Telugu speaking people in Tamil Nad. (Interruptions from Ministerialist side.) I am sorry I strayed into a very touchy field. Supposing they want to speak in Telugu, you cannot get rid of them. Assuming for the moment that Madras goes into Tamil Nad, what are you going to do with Telugu people here? They must have some facilities. Sir, let us have the consideration of the motion on its own merits and I want you, Sir, to make some arrangements about this and that is why we are all wholeheartedly supporting the resolution. It does not matter whether the Members are Telugu, Tamil, Malayalam or Kanarese. All of us on this side are supporting the resolution and so also let all Members from the other side, without other prejudices and political considerations, support this resolution."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, Sir, we had a very long debate on this resolution and I am the 64th Member participating in the debate. So far 63 Members have spoken. Now, I think it is necessary to point out to the

8th December 1952] [Sri C. Subramaniam]

hon. Members of the House what the resolution is, because in the heated discussion and the impassioned speeches made, I am sure many of us have forgotten it. Therefore, let us know it before we proceed to consider it—

‘ This Assembly recommends to the Government that translators be appointed in this House to interpret speeches made in the House to persons not acquainted with the language in which they are made.’

Sir, mainly, this is a matter dealing with the transaction of business in the House and I would request every hon. Member to consider this resolution from that aspect and that aspect alone. I am glad the hon. Member Sri T. Viswanatham made an appeal that all other extraneous considerations should be brushed aside. I also want to make the same appeal. But unfortunately in discussing this resolution, so many other extraneous matters have been brought in which are likely to cloud our judgment. Linguistic considerations, linguistic provinces considerations, questions of democracy and a foreign language, English being used, all these have been brought in. Sir, I respectfully submit that all these are quite irrelevant for considering this resolution. The hon. the Leader of the Opposition led the way by making a speech in Tamil, and not being content with making a speech in Tamil, he went on to expatiate on the glories and richness of Tamil language in the beautiful words of Poet Bharati as if we on this side do not have love for Tamil language and we are not interested in the development of Tamil language. I may tell the hon. the Ledger of the Opposition, as far as I am concerned and as far as any of the Members are concerned, we are second to none in the love for our Tamil language and in our interest for the development of that language. I respectfully submit, Sir, that has nothing to do with this resolution. I know when Mr. Ramamurthi began to speak in Tamil, he purposely did it. He intentionally wanted to create an impression in the minds of hon. Members that linguistic considerations and the interests of the mother-tongue are involved in it. I respectfully submit, no such question arises in the consideration of this motion.

“ Sir, the second point made by Sri Ramamurthi was that English was a foreign language. He said that we had been here in this and of freedom for the last 5 years and that yet we continued to have English language. But I respectfully ask, Sir: does this resolution take away the use of English on the floor of the House. It is absolutely nothing of that sort. I am sure this resolution will only perpetuate the use of English on the floor of the House because there will be translation into various languages and there will be no compulsion on the part of the Members to press that English should be abolished. Therefore, it is not a question of abolishing English altogether. As a matter of fact, this question of English language was before the framers of our Constitution in the Constituent Assembly. They discussed it and made a provision in regard to the use of English. Sir, I may be permitted to read Article 345 for the benefit of hon. Members so that they may know, if they want to get rid of English, that there

[Sri C. Subramaniam] [8th December 1952]

is provision in the Constitution. But somehow hon. Members who spoke supporting the resolution, wanted the hon. Members of this House to believe that this resolution would get rid of English. On the other hand, English will be entrenched more and more in this House. Article 345 reads:

'345. Subject to the provisions of articles 346 and 347, the Legislature of a State may *by law* adopt any one or more of the languages in use in the State or Hindia as the language or languages to be used for all or any of the official purposes of that State:

Provided that, until the Legislature of the State otherwise provides *by law*, the English language shall continue to be used for those official purposes within the State for which it was being used immediately before the commencement of this Constitution.'

Sir, it is 'by law' which has a technical meaning and not 'by resolution'. Therefore, Sir, if the hon. the Leader of the Opposition wants to discontinue the use of English language on the floor of the Assembly, a definite method has been laid down. But the passing of this resolution will not certainly eliminate English. It is only in an attempt to confuse the issues that the issue of English language has been raised as if this resolution is going to get rid of the use of English language.

"Sir, another question that was brought in, was about the linguistic provinces. Sir, I do agree that linguistic States will be a solution for the difficulty here. Is this resolution going to help the formation of linguistic States? On the other hand, it may perpetuate the same state of affairs because once translation is given in all languages, all the Members will be able to follow the business of the House. Therefore, there won't be any necessity for linguistic States. After all, what is the main argument advanced for the abolition of the use of English language? It is that we should be able to carry on our discussions and official business in a certain language which all the Members can understand. If we now translate the proceedings of the House into various languages, the force of the argument is lost. I do agree that the formation of linguistic provinces is the only solution for this difficulty. Let us all work together in that respect, so that linguistic provinces may come into existence as soon as possible. And do the Government stand in the way of the formation of linguistic provinces. Some interested parties assert that we are against that, on the other hand, we are also interested in the formation of linguistic provinces. If any help is necessary from the Government side in that respect, we are always prepared to give it. But what is the main obstacle in the way of the formation of an Andhra province to-day? Everybody knows it; everybody wants to shut his eyes to that and goes on crying that the Government are standing in the way. Thousands of people may press, but unless the obstacle is removed, there is not going to be an Andhra province. Let us make sure of it. There is no use simply saying 'Give me an Andhra province'; there is no use making a demand which has an unjustifiable condition attached to it. Then, it is said: 'After all, we do not claim Madras

8th December 1952] [Sri C. Subramaniam]

City'. If you do not claim Madras City, then why should you care about its future? It will take care of itself; the people living in the City of Madras do not require the protection of somebody living outside the City. They do not need that; they will take care of themselves. If the people of Madras want to have a separate province of their own, they will work for it and they will take care of themselves: let not others who live outside the City dictate that Madras City should be formed into a separate province. But, Sir, that is another extraneous matter, and I do not want to dilate on it at present.

"A point was made about the fast of a particular gentleman on the question of the formation of the Andhra province. I submit, Sir, this resolution has nothing to do with the formation of the Andhra province or with the fasting to death which a particular gentleman seems to have undertaken. Let us not cloud the issue by referring to all that.

"Another point was made that Praja Swamyam was in danger, that democracy was in danger. I respectfully submit that Praja Swamyam is not in danger; if it is in danger, this resolution is not going to save it.

"Again, it has been argued that people outside should follow the proceedings of this Assembly. I do agree. Suppose the proceedings are conducted in Tamil or in Telugu or in any one of the four languages of this province. Even then, will all the people be able to follow the proceedings? For the matter of that, how many who are in the galleries here are able to follow the proceedings in this Assembly? A few interested persons come here every day to see the tamasha, then go away . . ."

SRI T. VISWANATHAM:—"No tamasha, Sir."

MR. SPEAKER:—"What he meant was 'from their point of view.'"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Being the Leader of the House, certainly I won't characterise the proceedings of this House as a tamasha; I said, from their point of view they came to see some tamasha."

SRI T. VISWANATHAM:—"They cannot think like that with reference to us."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"As far as the question of the people following the proceedings of the House is concerned, I may submit that we must thank the Press, the efficient Press that we have, for publishing the proceedings in all the languages, and I am quite sure people do really read them. As a matter of fact, even some of the Members who do not attend the Assembly but just peep in for a minute or two and go away, they come to know of the proceedings of the Assembly, by going through the papers. That being so, for the purpose of the people outside being enabled to follow our proceedings intelligently, it is

[Sri C. Subramaniam] [8th December 1952]

not necessary that this resolution should be passed. As I said, that function is being very efficiently discharged by the Press.

“ Therefore leaving all these other considerations apart, let us now look at the question as to how far the passing of this resolution will help the efficient transaction of business on the floor of the House. It is only from that point of view I request every hon. Member to consider this resolution. What is our difficulty, let us know it first. Our difficulty is that we are living in a multi-lingual province, and there is no common language known to all the people living in the province. So, as long as there is no common language, whether we change the official language from English to Telugu or from English to Tamil or to Kanarese or to Malayalam, it is not going to help all the persons here. Merely bringing in a law to change the language of this State also will not therefore solve the problem, because there is no common language. That is why Mahatma Gandhi, when he carried on the struggle for freedom, emphasised the need for a common language for the country, so that the transaction of all official business might be carried on in that language. But wisely or unwisely, some of us have been objecting to the introduction of a common language, Hindi, and there we are. Hindi has not spread very much because of this objection and there is no other language which could be used as a common language. Therefore, the question is, how best can we get on in the existing circumstances? We should solve this problem to the best of our ability, but in such a way that it would be practical. There is no use saying that everybody should follow everything done here. If we analyse it and if we find it to be impractical, there is no use of acting up to this resolution at all. So, let us analyse it. What does it say.

‘ This Assembly recommends to the Government that translators be appointed in this House to interpret speeches made in the House to persons not acquainted with the language in which they are made .’

“ We should realize that when once translators are appointed, translation of speeches cannot be confined to the speeches of certain Members alone. The speech of every Member is as important as far as he is concerned, as the speech of every other Member. Therefore, we cannot make a distinction as between one Member and another Member and say ‘ This Member’s speech alone need be translated ’ and ‘ that other Member’s speech need not be translated ’. Therefore, we will have to translate the speech of every hon. Member; otherwise it will be offending the self-respect of any Member whose speech may not be translated. And that is the difficulty we have to face. If the translation of the speeches of all the Members is to be made, it has got to be made in such a way that every Member here should be able to understand it. As was pointed out by Mr. Viswanatham, there are certain Members who understand only Telugu, there are certain others who understand only Tamil, others only Malayalam and some others only Kanarese. That is the position here. Therefore, if every Member in the House should understand the speech of every other Member when he makes one, it will come to this: that when a speech is

8th December 1952] [Sri C. Subramaniam]

made in English, it must be translated in all the four languages, viz., Tamil, Telugu, Malayalam and Kanarese. If it is made in any of the four languages, then it has necessarily got to be translated into the three other languages, no doubt one less, but only in case speeches are confined to the regional languages alone. Then we come to the next question: how is this translation to be made? Apart from the mechanism, can we say that the translator shall give only the gist of the speeches? Can we give him the freedom to find out what are the important points in a speech, so that he can crystallise them and give us a summary? No, I don't think any hon. Member will agree to that. So, if we want to have every speech of every hon. Member to be understood by all the other hon. Members, then every speech of every hon. Member will have to be translated *in toto* and in its entirety; otherwise, it won't be of any use. That is one point to be remembered. Secondly, what is the mechanism for this? In a way, Mr. Viswanatham suggested 'why not have a simultaneous translation'? Sir, in regard to the cost, as far as I am concerned as Finance Minister, for the purpose of securing the expeditious and efficient transactcion of business in this House. I am prepared to spend any amount; finance will be no bar to it, I may assure the House. I won't mind if we have to spend Rs. 5 lakhs or Rs. 10 lakhs or even Rs. 50 lakhs. Personally, I do consider that the efficient transaction of the business of this House is an essential part of the administration, and if money is not to be found for this purpose, it is not worth having it at all, and it is not worth spending it on any other matter. Therefore, I am prepared to allot as much as possible for expenditure to be incurred in this respect. Of course, I am prepared to give first priority to the expenditure to be incurred in this respect. Therefore, leave alone the question of finance altogether. Then, what is the solution? The solution suggested is, 'have a simultaneous translation: are they not having it in the UNO and in the Geneva conventions'? In regard to simultaneous translations, the point to be considered in these international conferences is, no *extempore* speeches are made there. But, the speeches are written beforehand and they are in the hands of the translators and they have also their scripts ready in their own hands, and as the written speech is delivered the translators who have their scripts in their hands read the translations of the speech. That is what is done there.

6-50
p.m.

"Now, my Friend, Mr. Somayajulu, is speaking in Tamil and he talks at such a speed that even a mail train cannot compete with him. I challenge anybody to have his speech translated in any language as he speaks. It will be an absolute impossibility. In fact, so many hon. Members are also speaking in Telugu at such a terrific speed that I find even the reporters are struggling to take down their speeches.

"Under those circumstances, Sir, without knowing the trend of the speeches or without knowing the substance of the speeches

[Sri C. Subramaniam] [8th December 1952]

will it be possible for any human being to translate the speeches when they are delivered extempore at that high speed . . .”

MR. SPEAKER:—“ May I know how long the Hon. Minister will take to finish his speech? ”

SRI T. VISWANATHAM:—“ After the speech of the Hon. Minister, Mr. C. V. K. Rao will take some minutes to reply. ”

MR. SPEAKER:—“ Does the Hon. Minister wish to continue his speech to-morrow also? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ I am in the hands of the House. ”

SRI T. VISWANATHAM:—“ There are also other important amendments to be disposed of and some of them are very good amendments which I think, Government may accept. So, I think the Hon. Leader of the House will finish his speech and then we can carry the discussion over to the next non-official day, because the main part is over. ”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ Before putting the resolution to vote, we should have the advantage of appealing to the House, but there is no use splitting my speech. ”

MR. SPEAKER:—“ It will not affect the voting. ”

SRI T. VISWANATHAM:—“ Taking a vote on that day will not make any difference. ”

MR. SPEAKER:—“ I never said anything of the sort. ”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ It can be postponed, Sir. ”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ If the insinuation is that my speech will have no effect on the voting, I think, Mr. Viswanatham has got greater experience and I have nothing to say on that. However the point is whether we can have translators for the purpose of translating speeches which are made at such a terrific speed. We cannot say that people speaking fast will not get their speeches translated. But they are also entitled to have their speeches translated. ”

MR. SPEAKER:—“ When is the next non-official day? ”

SRI T. VISWANATHAM:—“ Next Thursday. We have got the food debate on Thursday and Friday. ”

MR. SPEAKER:—“ So, we shall sit for 10 more minutes to-day and finish, because food is more important than language. ”

SRI T. VISWANATHAM:—“ I think we can finish in half-an-hour on that day. ”

MR. SPEAKER:—“ I think, the Hon. Minister will not take more than three minutes and then I will put the resolution to vote. ”

8th December 1952]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I will take 15 minutes more, Sir."

* RAJA MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD:—"Sir, I would like to point out that on such important debates like this, it is usual for the Hon. Leader of the House, on behalf of the Government, to speak and he will be the last speaker, except the mover of the resolution. If, on the other hand, the Members of the Opposition wanted the discussion to be carried over to another non-official day, then there will be many more Members coming forward to speak and if this fact had been mentioned earlier, Sir, you would not have called on the Hon. Mr. Subramaniam to speak on behalf of the Government. Now that the Hon. the Leader of the House has practically wound up the debate, I would entreat you, Sir, to seriously consider the suggestion of Mr. Viswanatham to sit at least for half-an-hour more to-day and finish the debate."

MR. SPEAKER:—"He did not say so. I said it."

RAJA MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD:—"I am sorry, I heard it wrongly. Even if he has not said that it does not change my position. The proper procedure would be to finish the debate to-day whatever it may be."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, I would like just to inform the hon. Member that much earlier in the day I had gone to the Speaker twice and requested him to close the debate to-day. But, unfortunately, many more Members wanted to speak and the Speaker wanted to give those speakers an opportunity. Therefore, it is not as if Members on this side had not gone to the Speaker and informed the Speaker. The entire House is responsible for the debate."

MR. SPEAKER:—"If it is the wish of the House to postpone discussion to the next non-official day, the Hon. Leader of the House may continue his speech on that day. (Hon. Members: 'Yes, yes')."

"Before I adjourn the House, I wish to inform hon. Members that from Wednesday onwards the sitting hours of the House will be from 9 a.m. to 2 p.m. I had consultation on this with the Hon. Leader of the House, the Leader of the Opposition and also the Party leaders and they came to this conclusion and it is therefore the considered opinion of the Leaders that the House should sit from 9 a.m. to 2 p.m. from Wednesday. The House will now adjourn and meet again at 2 p.m. to-morrow."

The House then adjourned.

APPENDIX I.

[Vide answer to unstarred question No. 90 asked by Sri T. Viswanatham at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th December 1952, page 291 supra.]

Serial number and name of the industrial concern to whom State aid was given.	Nature and extent of State aid given.	The purpose for which the aid was given for each of the years 1946-52.	The amount given for starting new industries.	The amount given for the expansion of the existing unit.	Amount given for the	
					Renovation of the old plant.	Installation of new plant.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
			RS.	RS.		RS.
		1945-46.				
1 Messrs. Radios and Electricals, Limited, Madras.	Shares worth Rs. 2 lakhs (G.O. Ms. No. 2786, Development, dated 17th July 1945).	For assembling the component parts of radios.	2,00,000	..	..	..
		1946-47—Nil.				
		1947-48.				
2 Messrs. K. V. Brahman and Sons, Bhimavaram, West Godavari district.	Loan of Rs. 3,000 and subsidy of Rs. 3,000 (G.O. Ms. No. 4260, Development, dated 2nd September 1947).	For development of fountain pen industry.	..	6,000	..	..
3 Messrs. K. V. Ratnam & Bros., Rajahmundry, East Godavari district.	Overdraft of Rs. 2,000 (G.O. Ms. No. 4504, Development, dated 16th September 1947).	For the development of fountain pen industry.	..	2,000	..	..

[8th December 1952]

4 Messrs. Industrial and Commercial Syndicate, Madras.	Loan of Rs. 85,000 (G.O. Ms. No. 123, Development, dated 9th January 1948).	For the expansion of factory for the manufacture of kerosene oil lamps, brass stoves, Etna burners, Petromax lights and hurricane lanterns.	..	85,000	..	..
5 Messrs. Narayana Tile Works, Hosur, Salem district.	Loan of Rs. 5,000 (G.O. Ms. No. 122, Development, dated 9th January 1948).	For the development of tile factory.	..	5,000	..	..
1948-49.						
6 Messrs. Star Tyre Service Company, Madras.	Loan of Rs. 12,000 (G.O. Ms. No. 1859, Development, dated 14th April 1948).	For the development of the workshops engaged in the tyre retreading.	..	12,000	..	..
7 Messrs. Metal Industries, Limited, Shoranur, Malabar district.	Two loans of Rs. 1,00,000 + 75,000 (G.O. Ms. No. 2063, Development, dated 24th April 1948, and G.O. Ms. No. 6211, Development, dated 15th December 1948).	For the purchase of additional machinery for the manufacture of agricultural implements.	..	..	..	1,75,000
8 Sri Kadambi Seshadri, Kuppam, Chittoor district.	Subsidy of Rs. 1,000 (G.O. Ms. No. 2112, Development, dated 27th April 1948).	For the construction of a working model of a new type of internal combustion engine.	1,000	..	..	..
9 Messrs. Mohan Industries, Limited, Tenali, Guntur district.	Loan of Rs. 1,00,000 (G.O. Ms. No. 2623, Development, dated 21st May 1948).	For the manufacture of tiles and bricks.	1,00,000	..	..	..
10 Messrs. Sudarsan Oil Mills, Limited, Katpadi, North Arcot district.	Loan of Rs. 10,00,000 (G.O. Ms. No. 3220, Development, dated 17th June 1948).	For completing the construction of factory for the manufacture of Vanaspathi.	10,00,000	..	..	..

[8th December 1952]

Serial number and name of the industrial concern to whom State aid was given.	Nature and extent of State aid given.	The purpose for which the aid was given for each of the years 1946-52.	The amount given for starting new industries.	The amount given for the expansion of the existing unit.	Amount given for the	
			(4)	(5)	Renovation of the old plant.	Installation of new plant.
(1)	(2)	(3)	RS.	RS.	(6)	(7)
1948-49—cont.						
11 Messrs. Radhakrishna Vegetable Oil Products, Pamidi, Anantapur district.	Loan of Rs. 1,25,000 (G.O. Ms. No. 3503, Development, dated 29th June 1948).	For use as working capital for purchase of raw oils, chemicals, etc., for refining oil.	..	1,25,000	..	..
12 Messrs. Sree Venkateswara Paper and Straw Board Mills, Limited, Tirupati, Chittoor district.	Loan of Rs. 2,50,000 (G.O. Ms. No. 4771, Development, dated 21st September 1948).	For completing the construction of the factory for the manufacture of straw boards.	2,50,000	..	..	..
13 Messrs. Vegetols, Limited, Chittoor.	Loan of Rs. 5,00,000 (G.O. Ms. No. 5973, Development, dated 3rd December 1948).	For completing the construction of Vanaspati plant and for the purchase of plant and machinery.	5,00,000	..	..	..
14 Messrs. Madras Vanaspati Limited, Madras.	Loan of Rs. 10,00,000 (G.O. Ms. No. 5656, Development, dated 16th November 1948).	For completing the construction of Vanaspati Factory.	10,00,000	..	..	..
15 Messrs. Rayalaseema Mills, Limited, Adoni, Bellary district.	Loan of Rs. 7,50,000 (G.O. Ms. No. 3859, Development, dated 26th November 1948).	For the construction of building and for the purchase of machinery required for a spinning mill.	7,50,000	..	..	..
16 Messrs. Purnima Straw Board and Paper Mills, Limited, Moodbidri, South Kanara district.	Loan of Rs. 80,000 (G.O. Ms. No. 6142, Development, dated 11th December 1948). Actually disbursed Rs. 40,000 only and the balance cancelled.	For the purchase of additional machinery and equipment for the manufacture of straw boards.	40,000	..	..	..

A-14

17 Messrs. Sree Swarna Industrial Engineering Company, Limited, Vijayavada, Krishna district.	Loan of Rs. 20,000 (G.O. Ms. No. 671, Development, dated 11th February 1949).	For the purchase of machinery for the manufacture of agricultural implements and for use as working capital.	..	20,000	..	..
18 Messrs. National Manure Works, Udamalpet, Coimbatore district.	Loan of Rs. 25,000 (G.O. Ms. No. 670, Development, dated 11th February 1948).	For the purchase of electric motor, discharge of a loan of Rs. 5,000 and the balance for use as working capital for the manufacture of manure.	..	25,000	..	..
19 Messrs. Pakanadu Oil Mills, Limited, Nagari, Chittoor district.	Loan of Rs. 40,000 (G.O. Ms. No. 779, Development, dated 17th February 1949).	For clearing the existing mortgage of Rs. 20,000 and the balance for the purchase of equipment and construction of building.	..	40,000	..	..
20 Messrs. Sri Vijayalakshmi Textiles, Gudiyattam, North Arcot district.	Loan of Rs. 24,000 (G.O. Ms. No. 1602, Development, dated 26th March 1949).	For the purchase of machinery and working capital for the manufacture of silk fabrics.	..	24,000	..	..
21 Messrs. Kuhnar Industries, Edathara, Malabar district.	Loan of Rs. 1,00,000 (G.O. Ms. No. 1600, Development, dated 26th March 1949).	For the construction of a shed (Rs. 60,000) and the balance for use as working capital.	..	1,00,000	..	..
22 Sri P. Lakshmanaswamy, Kodikonda, Anantapur district.	Subsidy of Rs. 2,000 (G.O. Ms. No. 1601, Development, dated 26th March 1949).	For the production of shuttles, looms and charkas.	2,000	..	..	..
1949-50.						
23 Sri K. S. Ananthanarayanan, Mylapore, Madras.	Loan of Rs. 6,000 and subsidy of Rs. 2,000 (G.O. Ms. No. 1785, Development, dated 2nd April 1949).	For the purchase of equipment (Rs. 2,000) and for the manufacture of industrial and chemical products.	8,000	..	..	..

[8th December 1952]

Serial number and name of the industrial concern to whom State aid was given.	Nature and extent of State aid given.	The purpose for which the aid was given for each of the years 1946-52.	The amount given for starting new industries.	The amount given for the expansion of the existing unit.	Amount given for the	
			(4)	(5)	Renovation of the old plant.	Installation of new plant.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
			RS.	RS.		RS.
1949-50—cont.						
24 Sri B. F. Aranha, Proprietor, Messrs. B. F. Aranha, Kankannady, Mangalore.	Loan of Rs. 33,000 (G.O. Ms. No. 2636, Development, dated 17th May 1949).	For the purchase of machinery for the manufacture of whitening from shells.	8,180	..	..	..
25 Messrs. Ratnam Industrial Works, Vepery, Madras.	Loan of Rs. 2,000 (G.O. Ms. No. 4176, Development, dated 10th August 1949).	For the purchase of a screw cutting lathe for the manufacture of brass holder for electric bulbs.	..	2,000	..	..
26 Messrs. The Techno Chemicals, Limited, Kozhikode, Malabar district.	Loan of Rs. 1,00,000 (G.O. Ms. No. 4465, Development, dated 2nd September 1949).	For the purchase of additional machinery for the discharge of existing liabilities and for use as working capital for the manufacture of soap, etc.	..	1,00,000	..	..
27 Messrs. Hindupur Vegetable Oils and Refineries, Limited, Hindupur, Anantapur district.	Loan of Rs. 2,00,000 (G.O. Ms. No. 4473, Development, dated 2nd September 1949).	For the erection of a mill and refinery and for use as working capital for the manufacture of refined oil.	2,00,000	..	..	..
28 Messrs. Madras Rubber Factory, Madras.	Loan of Rs. 30,000 (G.O. Ms. No. 4941, Development, dated 8th October 1949).	For purchase of machinery and for use as working capital for the production of latex, rubber goods.	30,000	..	..	..
29 Messrs. Vizagapatnam Vegetable Oils Products, Limited, Bobbili, Visakhapatnam district.	Loan of Rs. 4,50,000 (G.O. Ms. No. 5147, Development, dated 22nd October 1949).	For the discharge of liabilities and for use as working capital for the manufacture of refined oil and Vanaspathi.	4,50,000	..	..	..

30 Messrs. Kasturi Engineers, Limited, Coimbatore.	Loan of Rs. 50,000 (G.O. Ms. No. 5323, Development, dated 4th November 1949).	For the construction of a new factory for the manufacture of textile machinery and spare parts.	..	50,000	..	..
31 Messrs. Thanigai Murugan Metal Works, Satravada, Chittoor district.	Loan of Rs. 25,000 (G.O. Ms. No. 5464, Development, dated 4th November 1949).	For the purchase of additional machinery (Rs. 15,000) and for the construction of additional buildings (Rs. 10,000) for the manufacture of brass and copper utensils and agricultural implements.	..	25,000	..	..
32 Messrs. Guntur Tobaccos, Limited, Guntur.	Loan of Rs. 2,00,000 (G.O. Ms. No. 334, Development, dated 24th January 1950).	For clearing of the loan raised by company, for the purchase of plant and machinery for re-dyeing tobacco.	..	..	..	2,00,000
33 Messrs. Andhra Pharmaceutical Works, Limited, Vijayavada, Krishna district.	Loan of Rs. 1,00,000 (G.O. Ms. No. 338, Development, dated 25th January 1950. The loan was restricted to Rs. 50,000 in G.O. Ms. No. 270, Development, dated 30th June 1952).	For the cancellation of the guaranteed overdraft of Rs. 50,000 sanctioned in G.O. Ms. No. 4683, Development, dated 14th September 1948.	..	50,000	..	..
34 Messrs. Hemalatha Textiles, Limited, Madras.	Loan of Rs. 6,00,000 (G.O. Ms. No. 276, Development, dated 20th January 1950).	For construction of and working of a cotton spinning mill.	6,00,000	..	..	..
35 Messrs. Rajeswari Mills, Limited, Gudiyattam, North Arcot district.	Loan of Rs. 5,00,000 (G.O. Ms. No. 342, Development, dated 25th January 1950).	For the purchase of machinery for spinning mills and for erection of factory and for discharge of liabilities.	5,00,000	..	..	..

[8th December 1952]

Serial number and name of the industrial concern to whom State aid was given.	Nature and extent of State aid given.	The purpose for which the aid was given for each of the years 1946-52.	The amount given for starting new industries.	The amount given for the expansion of the existing unit.	Amount given for the	
					Renovation of the old plant.	Installation of new plant.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
			RS.	RS.		RS.
1949-50—cont.						
36 Messrs. Guntur Vegetable Oil Industries, Limited, Guntur.	Loan of Rs. 1,30,000 (G.O. Ms. No. 340, Development, dated 25th January 1950).	For the discharge of existing liabilities and for use as working capital for the manufacture of refined oil and its bye-products.	..	1,30,000	..	..
37 Messrs. Chemicals, Limited, Nidadavole, West Godavari district.	Loan of Rs. 75,000 (G.O. Ms. No. 337, Development, dated 25th January 1950).	For use as working capital for the manufacture of industrial and pharmaceutical chemicals.	..	75,000	..	..
38 Messrs. Vasant Soap Works, Limited, Madras. (Factory at Vijayavada, Krishna district).	Loan of Rs. 1,25,000 (G.O. Ms. No. 339, Development, dated 25th January 1950).	For the purchase of machinery and for use as working capital for the manufacture of soap.	1,25,000	..	..	..
39 Messrs. National Lime Works, Panyam, Kurnool.	Loan of Rs. 10,000 (G.O. Ms. No. 363, Development, dated 25th January 1950).	For the construction of kilns and for the purchase of raw materials and running expenditure for the manufacture of lime.	..	10,000	..	..
1950-51.						
40 Messrs. A. S. Krishna & Co., Limited, Guntur.	Loan of Rs. 1,50,000 (G.O. Ms. No. 1961, Development, dated 15th May 1950).	For the purchase of a new dyeing plant (Rs. 80,000) and for the construction of godowns (Rs. 70,000).	..	70,000	..	80,000
41 Messrs. Iris Manufactures, Limited, Madras.	Loan of Rs. 40,000 (G.O. Ms. No. 2061), Development, dated 23rd May 1950).	For the discharge of existing liabilities and for use as working capital for the manufacture of inks and toys.	..	40,000	..	..

42 Messrs. Virudhunagar Textile Mills, Limited, Madras (Factory at Virudhunagar).	Loan of Rs. 3,50,000 (G.O. Ms. No. 2514, Development, dated 24th June 1950).	For the purchase of additional machinery (Rs. 1,00,000) and the balance for the construction of and working cotton mills.	2,50,000	..	..	1,00,000
43 Messrs. Kadri Mills (Coimbatore), Limited, Coimbatore.	Loan of Rs. 4,00,000 (G.O. Ms. No. 2614, Development, dated 3rd July 1950).	For the discharge of liabilities (Rs. 2,00,000), purchase of additional machinery (Rs. 1,00,000) and for use as working capital (Rs. 1,00,000) for cotton spinning mill.	3,00,000	..	..	1,00,000
44 Messrs. Premier Mills (Coimbatore), Limited, Coimbatore.	Loan of Rs. 3,00,000 (G.O. Ms. No. 2613, Development, dated 3rd July 1950).	For the purchase of machinery (Rs. 2,00,000) and for the discharge of liabilities (Rs. 1,00,000) for a spinning mill.	1,00,000	..	..	2,00,000
45 Messrs. Tuticorin Spinning Mills, Limited, Tuticorin.	Loan of Rs. 5,00,000 (G.O. Ms. No. 2636, Development, dated 4th July 1950).	For completing the construction of additional building (Rs. 2,00,000) and for the purchase of additional machinery (Rs. 3,00,000) required for the spinning mill.	2,00,000	..	..	3,00,000
46 Messrs. Textool Company, Limited, Coimbatore.	Loan of Rs. 6,00,000 (G.O. Ms. No. 2752, Development, dated 13th July 1950).	For the purchase of additional machinery (Rs. 2,00,000) for the discharge of liabilities (Rs. 2,50,000) and for building and working capital for the manufacture of textile machinery and spare parts.	..	4,00,000	..	2,00,000
47 Messrs. Vegetable Oil Products, Limited, Pollachi, Coimbatore district.	Loan of Rs. 50,000 (G.O. Ms. No. 4442, Development, dated 4th November 1950).	For the purchase of plant	..	..	..	50,000

[8th December 1952]

Serial number and name of the industrial concern to whom State aid was given.	Nature and extent of State aid given.	The purpose for which the aid was given for each of the years 1951-52.	The amount given for the starting new industries.	The amount given for the expansion of the existing unit.	Amount given for the	
			(4)	(5)	Renovation of the old plant.	Installation of new plant.
(1)	(2)	(3)	RS.	RS.	RS.	RS.
1950-51—cont.						
48 Messrs. Damodhar Envelope Factory, Madras.	Loan of Rs. 50,000 (G.O. Ms. No. 5326, Development, dated 29th December 1950).	For the purchase of additional machinery (Rs. 35,000) and for the construction of additional factory shed for the manufacture of envelope, etc.	..	15,000	..	35,000
49 Messrs. South Indian Silk Limited, Gudiyattam, North Arcot district.	Loan of Rs. 60,000 (G.O. Ms. No. 1288, Development, dated 24th March 1951).	For the discharge of existing liabilities.	..	60,000	..	..
1951-52.						
50 Messrs. Vummidiars (Manufactures), Limited, Madras.	Loan of Rs. 1,85,000 (G.O. Ms. No. 1589, Development, dated 9th April 1951).	For liquidating the loan raised for the purchase of machinery for the manufacture of stainless-vessels on Industrial scale.	..	..	..	1,85,000
51 Messrs. South India Carbonic Gas Industries, Limited, Madras.	Loan of Rs. 1,00,000 (G.O. Ms. No. 2310, Development, dated 23rd May 1951).	For the erection of machinery and equipment for the construction of factory building pertaining to the plant for the manufacture of carbonic gas.	1,00,000	..	..	..
52 Sri P. A. C. Ramasamy Raja, Rajapalayam, Ramnathapuram district.	Loan of Rs. 1,25,000 (G.O. Ms. No. 3969, Development, dated 3rd September 1951).	For the purchase of machinery for the manufacture of wood screws.	1,25,000	..	..	..

53 Sri K. Sambasiva Rao, Proprietor, Kasinath Potteries, Kattirenipadu, Krishna district.	Loan of Rs. 77,000 (G.O. Ms. No. 6021, Development, dated 5th December 1951).	(1) For the discharge of liabilities (Rs. 25,000), (2) For the construction of kiln and chimney (Rs. 15,000), (3) For the purchase of pallets and racks (Rs. 25,000), (4) For working capital (Rs. 10,000), and (5) For the purchase of lands (Rs. 2,000 for the manufacture of bricks and tiles).	..	..	77,000	..
54 Sri L. S. Pere, Proprietor, Associated Knitting and Cottage Industries, Chingleput.	Loan of Rs. 5,000 (G.O. Ms. No. 6313, Development, dated 27th December 1951).	For use as working capital for the manufacture of quality socks.	..	5,000	..	..
		Total ..	68,39,180	14,76,000	77,000	16,25,000

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[8th December 1952]

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 102 asked by Sri S. Vemiah at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th December 1952, pages 296-297 supra.]

List of works taken up for execution by the Nellore District Board to relieve unemployment among agricultural labourers affected by adverse seasonal conditions in the district.

Name of work.	Estimated cost.
(1)	(2)
RS.	
1 Forming a road from 113th mile of Kurnool-Guntur road to Tarlupadu (via) Tadivaripalli	50,000
2 Forming a road from Dondakonda R.S. to Dondakonda village (Darsi taluk)	15,000
3 Forming a road from 9th mile of Pamur to Kanigiri road (via) Narapareddipalli, Chiraladinne, Eluruvaripalli, Guravajipet and Vangapadu	30,000
4 Forming a road from Ganeswarapuram in Udayagiri taluk to meet Pamur-Kanigiri road at Botlagunduru village [Kanigiri taluk (via) Narasimhapuram and Kambaladinne].	40,000
5 Forming a road from Venkatachalampalli to Dondakonda R.S. (via) Ghandalur and Gangadevipalli	42,000
6 Forming a road from Pamur to Chandrasekharapuram in Kanigiri taluk	70,000
7 Forming a road from Gundalamur (via) Tallur to Sreerampuram (8½ miles)	50,000
8 Forming a road from Jammalamadaka to Marella (2½ miles).	9,000
9 Road from Kondapi to Petlur and on to Kuchipudi (9½ miles).	60,000

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS